

Vel-Nytt

Våren 2021

HØYBRÅTEN VELFORENING
STIFTET 1926

Nr. 1 - 2021

Årg. 33

Høybråten stasjon er 100 år i år. Les Rolf E. Torbos artikkel på side 11.

(Foto: Postkort utlånt av Rolf E. Torbo)

Bli medlem av Høybråten Velforening!

Send en mail til Velforeningen: velhuset@hoybratenvelforening.no
- skriv inn navn, adresse, telefonnummer og gjerne e-postadresse.

Vel-Nytt utgis hvert halvår. Det deles ut til alle husstander,
i butikker, på skoler og til andre institusjoner på Høybråten.

Velkommen til Joker Høybråten!

På hjørnet av Folkvangveien/Høybråtenveien

I vår butikk finner du alt det du trenger til din daglige handel.

Vi har bl.a. Ukens Joker og Ukens Joker-garanti med laveste pris på varer du bruker mye av. Hver uke har vi også ukens tier.

**Åpent alle dager
hele året!**

ÅPENT:
Hverdager 08.00–21.00
Lørdag 09.00–21.00
Søndag 09.00–21.00

Høybråten Høybråtenveien 51. Telefon: 22101122

NORSK TIPPING

HOS OSS ER DET
POST I BUTIKK

Innhold

Leder: Høybråten: Boligvekst, økt innbyggertall og endret småhusplan på sikt	3
Planer og utbygginger m.m.	4
Utbygginger m.m. rundt Høybråten	6
Småhusplanen	6
Nytt fra Bydel Stovner	7
Nybyggerspaltene	10
Høybråten stasjon 100 år	11
Isabels vei – en ære	12
Da Høybråten protesterte	13
Ronny Maaso flytter	14
Julegrana ble rigget som vanlig	16
Annerledes julegranten	17
Høybråten sanitetsforening	18
KFUM feirer 80 år	20
Vinteraktivitetsuke på Høybråten skole	20
Høybråten kirke	22
Høybråten skole	23
Julemesse i kirken	24
Nytt fra Slægga	24
Stasjonsfjellet skole	25
Jazz på Vardeheim	25
En skikkelig folkevognentusiast	26
Skolehagen	28
Hva skjer på Enga?	28
Lek, moro og mat i Høybråtenparken	29
De sørger for skøytebanen	29
Damekoret	30
Høybråten pensjonistforening	30
HBBK 50 år	32
Høybråten maleklubb og atelierfellesskap ..	34
Høybråten – Lille Hollywood?	35
Et krigsminne fra Høybråten	35
Seniorgutta HSIL Liastua	36
Høybråten skolekor og Grand Prix-scenen ..	39
Jobbadresse: Kottet i Bekkevollveien	40
Nedbor til besvær	41
Engbretsen – et av de eldre slektsnavnene på Høybråten	42
Engasjert ungdomsskoleelev	44
Høybråten jeger- og fiskerforening	46
Den blomstrende butikken på Høybråten ...	47
Lions Club Oslo/Høybråten	48
Hagespalten	49
Gjenbruksstasjon på Haugenstua	50

I redaksjonskomiteén:

Dag O. Jensen

Dag Oskar Jensen
(redaktør) (annonser),
tlf. 982 03 332.

Arild Rognlien
(annonser),
tlf. 959 33 577.

Ragnar Torgersen,
tlf. 900 55 880.

Lise Alstedt (korrektur),
tlf. 481 35 511.

Frødis Cederkvist Stenerud,
tlf. 413 98 061.

Kjersti Varang, tlf. 473 53 666.

Usignerte bilder/artikler
er tatt/skrevet av redaktøren.

Ansvarlig utgiver: Høybråten Velforening

Layout og redigering: Dag Oskar Jensen.

Red. avsluttet 25. april 2021

Neste utgave oktober 2021

Matr.frist. neste utg. 15. september 2021

Trykk: TS Trykk AS

Oppslag: 3700

Høybråten: Boligvekst, økt innbyggertall og endret småhusplan på sikt

Ragnar Torgersen.

Innbyggerantallet i delbydel Høybråten øker mest blant de 6 delbydelene i Bydel Stovner. Delbydel Høybråten har også det høyeste innbyggertallet totalt av de 6: Vestli, Stovner, Fossum, Rommen, Haugenstua og Høybråten. Fra 2000 til 2020 har innbyggertallet på Høybråten økt fra 6123 til 7696 fordelt på en økning på 576 innbyggere i den første 10 års perioden og 997 innbyggere i den siste perioden fra 2010 til 2020. Vestli viser økning i innbyggertall, Stovner og Fossum har utflytning (uendret) de siste årene, mens

Rommen og Haugenstua har hatt utflytning i mange år.

(Kilder: Bydelsfakta på nettsiden til bydelen, og Statistikkbanken Oslo kommune.)

Denne økningen i innbyggerantall bekreftes av Vel-Nytts kartlegging av fortettingen på Høybråten. Omfanget av boligutbygginger ser ut til å være økende, trolig flere enn noensinne. Antall pågående utbyggingstiltak gjelder hele 32 adresser; noen av disse dekker et større antall boliger; noen få av tiltakene blir til slutt ikke godkjent (jf. s. 4 - artikkel av Lars Ola Sundt med data fra Saksinnsyn i Plan- og bygningsetaten (PBE)). Det ser ut til å være en relativt lik type utbygging hovedsakelig for barnefamilier; eneboliger, eneboliger i rekke, tomannsboliger og rekkehus. Det har dessverre ikke kommet noen seniorboliger.

Hvem er utbyggerne? Til en viss grad er det barn som bygger i hagen til foreldre eller besteforeldre. I større grad er det tilfældige profesjonelle utbyggere som kjøper opp tomter fra f.eks. arvinger. De bruker arkitektfirmaer som nok har noe variert kompetanse om småhusplanen. Hvor vellykkede blir så utbyggingene på Høybråten? Dette er det nok mange meninger om blant Høybråtens beboere. Hva og hvordan det bygges, følger av hvordan PBE praktiserer småhusplanen.

Byrådet har varslet endringer av småhusplanen, jf. pressemelding i februar i år. De fleste partiene i bystyret ser ut til å ville endre dagens regelverk. Tidsperspektivet er å få til endring av småhusplanen i løpet av inneværende bystyreperiode. Vi viser til utfyllende artikkel om mulige endringer på s. 6-7.

For Høybråten blir det viktig å se på konsekvensene av økt innbyggertall for infrastrukturen. Hvem tar ansvar for å gjøre noe med økt trafikk på veiene og behov for mer felles grønt- og lekearealer; økt behov for barnehage- og skoleplasser og ungdomstilbud? Bydel Stovner bør framover bli mer aktiv både selv og overfor ansvarlige kommunale etater på vegne av Høybråtens beboere.

Ragnar Torgersen
Redaksjonskomiteen.

Planer og utbygginger m.m. på Høybråten

Ved Lars Ola Sundt
Miljøkomiteén

Høybråten strekker seg fra Høybråten kirke til Lørenskog Stasjon fra vest mot øst og fra jernbanelinja til Karihaugveien fra nord mot sør. Avstanden øst/vest er ca. 1800m og nord/sør ca. 1000m. Vi kan ut fra dette anslå et areal på 1800 mål/dekar. Antall innbyggere er ca. 7600 fordelt på ca. 3000 husstander. De siste 10 årene har antall innbyggere økt med om lag 1000 personer og antall husstander med nærmere 300. Utbyggingene vi omtaler her beskrives gjerne som fortetting da Høybråten for lengst er ferdig utbygd.

Godkjente søknader og igangsatte utbygginger

Folkvangveien 13

Her skal huset på tomta rives og en tomannsbolig med sokkelleilighet bygges. Tillatelse til igangsetting er gitt.

Hesjeveien 19

Igangsettingstillatelse gitt for oppsetting av enebolig i tillegg til boligen som allerede står på tomta.

Høgtunveien 3 og 5

Her er det en større utbygging som gjelder 4 tomter (3 A/B og 5A/B). 5 B er ubebygget mens husene på de tre andre tomtene rives. Det blir to atskilte tomter med 2 rekkehus med 3 boligheter i nr. 3, og to tomannsboliger og 2 eneboliger i nr. 5. Grunnflaten per enhet er ca. 62 kvm over 3 plan. Parkering i integrert dobbelgarasje. Utnyttelsesgraden blir 24 %. Her kan man spørre seg om kommunen burde sett nærmere på søknaden siden det framstår som en utbygging. Når det er flere enn 10 enheter kreves en detaljreguleringsplan og blant annet flere parkeringsplasser på bakkenivå. Byggingen er igangsatt.

Høybråtenveien 64 A og C

(Myrdalveien 19-27). Også her er byggingen igangsatt og husene får adresse i Myrdalveien siden adkomst blir via Myrdalveien. Denne saken har versert lenge, mest på grunn av spørsmålet rundt adkomst på nedsiden via Myrdalveien, og det har vært innsigelser mot dette. Det bygges 5 boliger som består av 2 tomannsboliger og en enebolig. Her går det sti fra øverst i Myrdalveien opp til krysset Høybråtenveien/Bekkevollveien som naboer har påpekt har blitt sperret pga. byggingen på tomta. Men denne stien vil ikke bli beholdt. Adressene på eiendommene blir Myrdalveien 19-21-23-25-27.

Høybråtenveien 60 C.

Her bygges en enebolig på tomt skilt ut fra Høybråtenveien 60 som er den store tomten hvor det ligger et gammelt ubebodd hus. Det gamle huset vil sikkert snart bli revet og ny utbygging vil nok finne sted her om ikke så lenge.

Høybråtenveien 72 I

Her bygges det en ny enebolig på nedsiden av eksisterende hus. Huset er under oppføring og kan se over bebyggelsen i Bikuben.

Kleiva 7 C

Her er byggingen godt i gang med å føre opp 2 enboliger med boareal på 140 kvm + integrert dobbelgarasje.

Kleiva 21

Enebolig skal settes opp ved siden av hus fra 1921 (Skogtun) på samme tomt. Byggingen er i gang.

Linjeveien 5 A-B

Denne saken har versert ganske lenge, men nå har igangsettingstillatelse gitt for oppføring av to enboliger med integrert dobbelgarasje. Tomta Linjeveien 5 har i denne forbindelse blitt delt hvor det gamle huset har fått adresse Linjeveien 5 C.

Linjeveien 50 C

Her har det blitt gitt igangsettingstillatelse

for rivning av eksisterende enebolig samt bygge ny enebolig og pusse opp eksisterende garasje. Tomtestørrelse 756 kvm og utnyttelsesgrad 23,5 %.

Linjeveien 51 A (omdøpes 49 A)

Igangsettingstillatelse er gitt for å rive eksisterende hus og sette opp en stor enebolig med bruksareal 498 kvm inklusive sokkelleilighet. Totalt har huset 6 soverom, 6 bad og 6 stuer! Utnyttelsesgrad 15,6 %.

Myrdalveien 3

Igangsettingstillatelse er gitt for rivning av hus fra 1912 og for oppføring av ny enebolig.

Ne søknader – ikke tidligere omtalt

Linjeveien 23

Rammetillatelse gitt for oppføring av 4 boenheter i tillegg til eksisterende hus på tomt med størrelse 1478 kvm. Husene har grunnflate på 56 kvm med integrert dobbelgarasje. 3 hus bygges i rekke mens ett blir frittstående.

Linjeveien 38

Her har prosessen gått veldig fort og annonse er allerede lagt ut på Finn. Enebolig på tomten skal rives og det skal bygges 5 boliger med integrert enkeltgarasje og en plass på terreng. Rammetillatelse er gitt.

Linjeveien 44 B

Søknad sendt inn for rivning av eksisterende bolig og sette opp 3 boenheter hvorav 2 av dem henger sammen og den tredje henger sammen med garasje for boligene.

Nybyggerveien 19

Her skal det bygges en ny enebolig i tillegg til boligen som står der allerede. Garasjen skal rives og det nye huset plasseres på samme sted. Igangsettingstillatelse er gitt nylig.

Solbakken alle 5 B

Søknad sendt inn for oppføring av enebolig med grunnflate på 80 kvm hvor eksisterende hus blir stående.

Vardeheimveien 6

Her skal det bygges på en av få «ledige» tomter igjen på Høybråten. Rammetillatelse er gitt for å bygge enebolig med inte-

Høgtunveien 3 og 5.

Brolandsveien 2 C, D.

grert garasje med bruksareal på 308 kvm. Tomta er på 600 kvm og utnyttelsesgraden 24 %.

Oppfølging av tidligere omtalte saker som ikke har fått klarsignal til igangsetting

Her er det en blanding av saker som har fått rammetillatelse, som det jobbes videre med, som er trukket, eller som har fått avslag.

Bekkevollveien 12 D

Rammetillatelse gitt 19/02/21 for oppføring av to tomannsboliger. Huset på tomta skal rives. Tomtestørrelsen er 1,2 mål. Utnyttelsesgrad 24 %.

Bjørnheimveien 4 G

Søknad er trukket. Gjaldt oppføring av ny enebolig hvor eksisterende bebyggelse skulle bevares.

Bjørnheimveien 26

Søknad om omregulering til boligformål. Denne tomta ligger helt opp mot Karihaugveien og veldig nærme E6. Størrelsen på tomta er 3 mål og det ønskes faktisk fra utbyggers side å sette opp en boligblokk med 6 etasjer på rundt 20 m høyde som skal romme 32 leiligheter! Tomten er regulert til kontor/lager så det er også en sak om omregulering til boligformål. Adkomst er tenkt både via Bjørnheimveien og Skanseveien og det er inne et forslag om å stenge Skanseveien mot Karihaugveien. Her er det mange som har spilt inn motstand fra Fylkesmannen til Groruddalen Miljøforum og naboer. Det går på at det ikke passer inn med blokk her, at det ligger rød/gul sone for støy og luftforurensing, at mange trær må felles samt at det oppleves veldig negativt for naboene.

Folkvangveien 6

Denne eiendommen har vært omtalt i de siste fire Vel-Nytt. Søknaden om å oppføre to eneboliger i tillegg til den relativt nye boligen på tomta er avslått. Det var også søkt om en underjordisk parkeringsgarasje.

Fredheimveien 25

Denne saken har vært omtalt i de siste fire Vel-Nytt, og nå har utbygger til slutt fått rammetillatelse for å sette opp en tomannsbolig. Huset på tomta står på

gul liste og blir stående sammen med et uthus. Det har vært mye fram og tilbake her, både vedrørende salget og planene for utbygging.

Hesjeveien 4

Rammetillatelse gitt for oppføring av enebolig i tillegg til boligen som ligger der. Eksisterende garasje skal rives.

Høgtunveien 6

Denne eiendommen var også omtalt i de siste fire Vel-Nytt. Her har planene etter hvert blitt endret fra å rive eksisterende bolig og bygge en kjedet rekke med 3 boliger, til nå å bevare eksisterende bolig og bygge en ny enebolig. Rammetillatelse er gitt.

Høybråtenstien 4

Denne saken har pågått siden 2018. Her lå det et Tyrolerhus bygd på 80-tallet som nå er revet. Det er søkt om å bygge en tomannsbolig med total grunnflate på 208 kvm, men søknaden som ligger inne er avslått og det er sendt inn protest mot dette. Huset fikk nye eiere etter prosessen startet og planene har blitt endret noe. Her vil det nok snart bli en løsning.

Høybråtenveien 87 B (89)

Tomten får ny adresse Høybråtenveien 89 A-D. Rammetillatelse er gitt for oppføring av fire eneboliger tett på hverandre med integrert dobbelgarasje samt to parkeringsplasser på terreng. Grunnflaten til husene er 77 kvm og utnyttelsesgraden 24 %.

Høybråtenveien 116

Denne saken er satt på vent. Her har man ønsket å rive eksisterende bebyggelse og bygge en rekke med tre boenheter. Eiendommen grenser mot jernbanelinja, og Bane Nor må gi dispensasjon for å bygge, noe de ikke har gjort.

Linjeveien 52 E-H (52 B)

Rammetillatelse er gitt for å rive Tyrolerhus bygget på 80 tallet og sette opp to tomannsboliger. Adressen blir endret fra 52 B til 52 E-H. Husene har grunnflate på 146 kvm med en integrert garasjeplass og en ute på terreng per enhet. Utnyttelsesgraden er 23,8 %.

Skanseveien 2 H-M

Rammetillatelse er gitt for oppføring av fem boenheter fordelt på en tomannsbolig

og en tremannsbolig. Grunnflaten er 63 kvm for alle boligene, med en garasjeplass integrert i huset og en ute på terreng. Denne saken har tatt tid og det har vært flere innsigelser.

Solbakken allé 28

Rammetillatelse er gitt for å rive huset på eiendommen og for oppføring av 4 kjedede eneboliger. Parkering blir mellom husene. Tomtestørrelse eks vei er 1,4 mål. Utnyttelsesgraden er 24 %. Det må bygges støyskjerm mot Karihaugveien/E6. Det går en sti mellom denne eiendommen og naboeiendommen opp til Karihaugveien som er viktig å bli ivarettatt. Den ligger på eiendommen til denne tomta. Den er tegnet inn på Situasjonsskartet så det virker å være i orden.

Vardeheimveien 18

Denne saken er stor og har versert en tid. Tiltaket gjelder oppføring av i alt ni boenheter fordelt på tre tomannsboliger og en tremannsbolig. Tomta er på tre mål og ligger mellom Bredes vei og husene på østre side av Vardeheimveien. Det har kommet en rekke innsigelser og klager blant annet på adkomstvei. Det er gitt Rammetillatelse til tiltaket men en stoppordre ble sendt fra kommunen 25/3 med krav om at alt arbeid stoppes. Dette fordi arbeidene allerede har startet før igangsettingstillatelse er gitt.

Eiendommer på andre siden av toglinja

Brolandsveien 2 C / 2 D

Her settes det opp to eneboliger og tomten deles. Byggingen er godt i gang og hus 2 D er allerede ferdig bygget. Eiendommen grenser mot jernbanelinja og det skal settes opp støyskjerm.

Brolandsveien 6

Enebolig fra 1930 samt garasje skal rives for å bygge tre eneboliger med integrert garasje. Rammetillatelse er gitt. Husene har bruksareal på ca. 167 kvm.

Enebstubben 4

Tomta er på 1,6 mål og bygging er igangsatt for enebolig. Eksisterende hus blir stående. Total utnyttingsgrad 24 %.

Kleiva 7 C.

Høybråtenveien 72I (rød ramme).

Utbygginger m.m. rundt Høybråten

Ved Ragnar Torgersen
Redaksjonskomitéen

T-bane til Lørenskog

Nå er det noe nytt å meddele. Viken fylkeskommune har 17. februar i år gått inn for å forlenge T-banen fra Ellingsrudåsen til Lørenskog. De går inn for alt. B i forstudien, som innebærer tre stasjoner på henholdsvis Visperud, ved Metro bussterminal og ved Skårer syd. Alt skal gå i tunnel. Som første etappe foreslås forlengelse fra Ellingsrud til Visperud. Alt. B gir en forlengelse på 3,6 km med anslått reisetid til Oslo sentrum på i underkant av 30 min. Hovedutfordringen ved forslaget til T-baneforlengelse til Lørenskog er manglende finansiering. Kostnadene ved alt. B er pr. i dag anslått til ca. 4,4 milliarder kr. Forslaget om forlengelse ligger inne i Oslo-pakke 3 (inntektene her kommer bl.a. fra bompenger), men det ligger ikke inne i forslaget til Nasjonal Transportplan for 2022–2033, som nylig ble lagt fram av regjeringa. Fylkestinget ønsket også å få vurdert mulighetene for grunneierbidrag som delfinansiering. Viken fylkeskommune vedtok i tillegg: 1) Flertallet ba om at det ble utarbeidet en KVV (konseptvalg-utredning) for videreføring fra Lørenskog sentrum til Ahus og til Lillestrøm/Kjeller. 2) Fylkestinget ba om at man sammen med Oslo bestilte en vurdering av hvordan dårlig kapasitet i T-banesystemet i rushtida kan løses i tiårene fram mot en eventuell ny sentrumstunnel er på plass.

Karihaugveien 22

Også en gjenganger i Vel-Nytt. Saken stammer helt tilbake fra 2014. Utbygger vil bygge inntil 640 boliger. Det har vært mye uenighet underveis. Et planforslag ble sendt over til politisk behandling fra Plan- og bygningsetaten (PBE) i fjor, men saken har stoppet opp igjen. Statens vegvesen har opprettholdt sin innsigelse mot plassering av boliger mot E6/Karihaugveien i ett av de foreliggende planforslagene. Saken må da til Statsforvalteren (tidligere Fylkesmannen) for mekling. Dessuten er det spørsmål om en mulig ny begrenset høring om rekkefølgebestemmelser bl.a. for å unngå saksbehandlingsfeil i forbindelse med vei/sykkelvei/fortau ved Granstangen/Bygata/Karihaugveien.

Karihaugveien 89

Avkjørsel ved Karl Andersens vei

Denne saken ble omtalt sist høst i Vel-Nytt. Det er så langt ikke skjedd noe nytt. Eier av Karihaugveien 89 Eiendomsspar fikk godkjent ny avkjørsel av PBE i august 2019. Avkjørselen skulle ligge rett imot Karl Andersens vei. En tid før dette, i 2018, sonderte man muligheten for en rundkjøring i Karl Andersens vei/Karihaugveien, men det ser ut til at denne

ideen er droppet. Det har vært vanskelig å finne ut hva som nå skal skje. Muligens skal planen for avkjøring samordnes med Statens vegvesens plan for ekspress-sykkelvei i Karihaugveien og videre inn i Lørenskog?

Trefelling

på Karihaugveien 89

PBE har i brev av september 2020 konstatert at den trefellingen som ble foretatt av Eiendomsspar høsten 2019 ikke er i strid med reguleringsplanen for Karihaugveien 89. «Klagene» har ikke ført fram Den økte støyen fra rv. 159/E6 på grunn av trefellingen ved parkeringsplassen er det altså ingen ting å gjøre noe med.

Utbygging av

Karihaugveien 89

Så langt vi kan se av saksinnsyn i PBE har Eiendomsspar ingen planer nå om å utvide i Karihaugveien 89, slik reguleringsplanen fra 2003 åpner for. Derved vil det heller ikke komme bygninger som kan begrense eventuelt hindre den nevnte støyen fra rv. 159/E6. Alternativet må være at Statens vegvesen bygger støyskjerm på denne strekningen. Det er lite sannsynlig.

Karihaugveien 100

Tesla har fått godkjent bruksendring fra godsterminal til bilverksted. De fikk så i januar 2019 igangsettingstillatelse til å bygge ut. Denne utbyggingen har Tesla ikke gjennomført ennå, men Tesla sier i november 2020 at de skal fullføre arbeidet innen fristen 30. juni 2021.

Karihaugveien 102

Firmaet Maskinform har fått tillatelse til å flytte gang- og sykkelveien nærmere Ellingsrudselva. De trenger mer plass for tyngre kjøretøyer på egen eiendom. De er nå i gang med arbeidet.

Per Kroghs vei 1 – bak/ved siden av bensinstasjonen

Området er regulert til industri. Det er gitt tillatelse til bygging av nytt tilbygg for brannfarlige varer, nytt overbygget utelager, nytt sykkelkur og opparbeidelse av gårdsplass. Riving av eksisterende varetorg m.m. er foretatt.

Per Kroghs vei 4 – over veien for bensinstasjonen

Her åpnet Rema 1000 i slutten av mars. Det skal visstnok også komme et apotek?

Oslo kommunes kommuneplan – planprogram for arealdelen

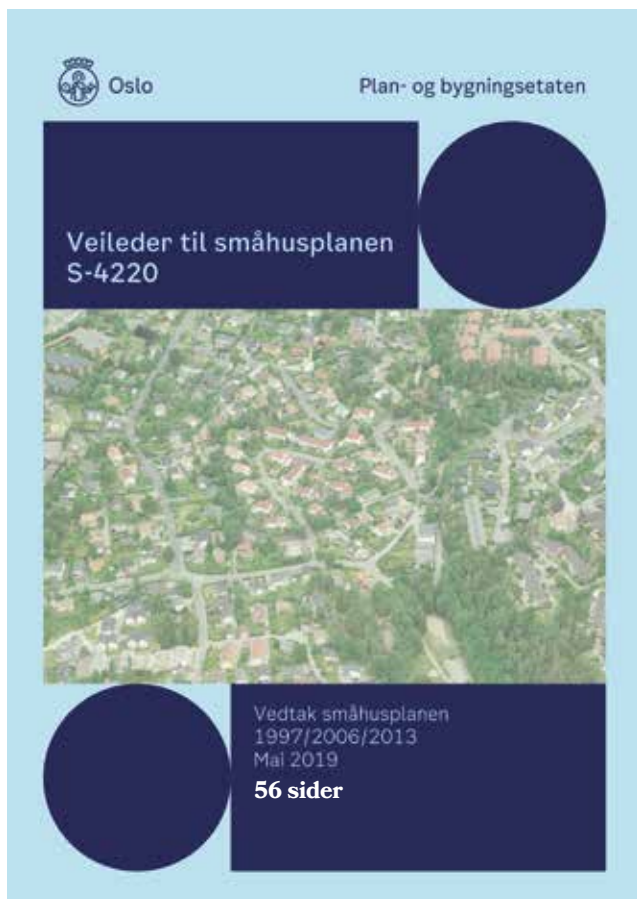
Forslaget til planprogrammet for kommuneplanens arealdel lå ute med høringsfrist 9. februar i år. Hensikten med planprogrammet er å beskrive prosessen rundt

utarbeidelse og behandling av arealdelen: dvs. aktuelle plan- og utredningsoppgaver. Forslaget til den reviderte juridisk bindende arealdelen skal i neste fase ut på høring, og deretter vedtas av bystyret. Vi kan konstatere at Høybråten ikke er nevnt i det hele tatt i forslaget til planprogram/arealdelen. Høybråten er ikke medregnet som et knutepunkt for utbygging i Oslo. Derimot er Karihaugen og Visperud nevnt som et nytt satsingsområde i arealdelen, hvor det skal skje en felles byutvikling. Her må altså Oslo og Lørenskog kommuner samarbeide.

Revisjon av Småhusplanen?

- Småhusplanen gir rammene for utbygging av tilnærmet alle eiendommer på Høybråten. Byrådet sendte i februar i år ut en pressemelding hvor de sier at «de vil revidere småhusplanen for å ta bedre vare på småhusområdene, bevare grønt og forenkle regelverket.» Flere av de andre partiene i bystyret ser også ut til å ønske en revisjon av Småhusplanen, ikke bare de tre byrådspartiene.
- Småhusplanen, eller mer korrekt «Reguleringsplan for småhusområder i Oslo ytre by», ble først vedtatt i 1997, vesentlig endret i 2006, justert en del i 2013 og noe i 2019. Planen gjelder for ca. 29.000 eiendommer i Oslo. Jeg fulgte debatten om Småhusplanen, mens jeg var leder av miljøkomiteen i Høybråten Velforening fram til 2011. Senere satt jeg som styremedlem i Oslo Velforbund, da Småhusplanen igjen ble justert i 2013 og senere da

Naboer som får nabovarsel i forbindelse med utbygginger, bør lese i denne Veilederen før man svarer på nabovarslet. Denne gir meget god informasjon om hva som er tillatt og hva ikke. Veilederen ligger på nettsiden til Plan- og bygningsetaten (PBE). Ellers vil vi tipse om at kopi av svaret på nabovarslet også bør sendes til PBE; altså ikke bare til utbygger/arkitekt. Kopien vil da bli journalført i PBE. Dette kan bidra til å gjøre det noe vanskeligere for utbyggere å overse innvendinger fra naboene. Ellers bør man følge med under utbyggingen for å se om de godkjente planene blir fulgt. Hvis ikke bør først utbygger kontaktes, så eventuelt PBE.

det kom et omfattende veiledningshefte i 2016. Etter byrådets pressemelding i februar fulgte det mye omtale og debatt i bl.a. Aftenposten, bl.a. lederartikkel; lokalaviser som bl.a. Akers Avis, Vårt Oslo, Nordre Aker budstikke; i ulike bransjetidsskrifter som Arkitektnytt og Byggenytt. Synspunktene på hva som bør endres, spriker en god del. Jeg har nå etter beste skjønn forsøkt å foreta et begrenset utvalg av synspunkter og signaler om hvilke endringer pressen og fagfolk mener at det er behov for i småhusplanen.

Et sentralt overordnet spørsmål er om småhusplanen er en verneplan, f.eks. at det tillates ikke blokker, eller en plan for vekst siden mange av Oslos eplehager er bebygget med både fire og fem eneboliger der det før sto en (Aftenposten). Andre: «Det har vært et høyt antall konflikter knyttet til småhusplanen, der innbyggere har reagert mot blokker kamuflert som «byvillaer» og mot «kyniske utbyggere» som presset maks antall kvadratmeter inn i eplehagene. Men det finnes også misfornøyde utbyggere som mener planen har vært lite forutsigbar og at kommunen bruker for mye skjønn.»

Hovedhensikten i byrådets pressemelding er behovet om å stramme inn planen for å gi et sterkere vern av det grønne for å øke folks trivsel, og de peker på behovet for å

ta vare på og videreutvikle gode nabolag, legge til rette for trygge skoleveier og færre biler. Plan- og bygningsetaten (PBE) har fått oppdraget med å revidere Småhusplanen med vekt på følgende temaer:

- Vurdere redusert utnyttelsesgrad og/eller endringer som forsterker gjeldende plans hjemmelsgrunnlag for å bedre ivareta vegetasjon og redusere terrenginngrep.

- Bevaring av trær, hvor det er ønskelig med et sterkt vern av store trær og klargjøring av forholdet til forplikten- de nyplantning.

- Revisjonen må ta hensyn til forslaget til endringer i parkeringsnormen, som innebærer fjerning av minimumskravet til parkeringsplasser på egen grunn.

- Justere dagens reguleringsbestemmelser for å styrke bevaringen av småhusområdenes karakter og kvaliteter.

- Tilrettelegge for en klimavennlig byutvikling.

Rådet for byarkitektur i Oslo har i et lengre av- sinnlegg sagt følgende: «Småhusområdene må

pleie fellesskapet på en ny og bedre måte. Nå skjer utviklingen på enkelteiendomsnivå med en fortetting med svært mange småhus og like mange små hager. Småhusplanens bit-for-bit-utvikling gir ikke gode resultater, men en sterkere privatisering. Det er på tide å etterlyse en helhetlig plan for villabyen; en plan som inkluderer fellesrom og møteplasser.» Etter min vurdering er det et større område på Høybråten, hvor tilnærmet hele området pr. i dag har vært gjenstand for en slik bit-for-bit-utbygging.

En sivilarkitekt foreslår at «det eneste riktige er å dele Oslos småhusområder opp i mindre soner med mer spesifikke bestemmelser tilpasset de ulike situasjonene.Det bør tillates større utnyttelse i noen områder, mens fortettingen bør skje med større varsomhet andre steder».

«Småhusplanen gir ikke kvalitet hverken i levekår eller arkitektur» ifølge arkitekt og byforsker Erling Dokk Holm. «Mye av det som bygges er veldig dårlig på mange måter. Høye og smale hus med rare løsninger og dårlige uteområder uegnet for lek.»

«En del arkitekter har reagert negativt på kravet fra 2013 om i stor grad å kopiere nabobebyggelsen. De ønsker større frihet i

utformingen av ny bebyggelse.» Tidligere direktør for PBE, Ellen de Vibe har en lengre artikkel i Aftenposten. Hun skriver bl.a. om å hindre klimanegativ riving. Hun vil i sterkere grad bevare eksisterende hus ut fra hvilken ressursverdi de har. Hun beskriver så hvilke kriterier som skal gjelde for bevaring. Ny bebyggelse må så tilpasse seg de byggene som har viktig bevarings- og ressursverdi. Ellers peker de Vibe på: Det er ikke småhusplanen som vanskeliggjør en områdevurdering, men eiendomsstrukturen; altså at alle de små enkelttomtene gjør det vanskelig å koordinere småhusutbygging i større skala. En lederartikkel i Aftenposten avslutter med å si at «boligprisveksten har bidratt til langt mer fortetting i disse områdene enn politikerne så for seg for få år siden. Det er et argument for innstramming. Men prisene forteller også noe om hvor attraktive disse områdene er. Ikke minst for de barnefamilieene Oslo gjerne vil ha boende. Fortettingen bør fortsette, men mer skjønnstomt og med nødvendige justeringer.»

Medvirkning skal ifølge pressemeldingen stå sentralt gjennom prosessen med revisjon av småhusplanen. Byrådet planlegger at forslag til en revidert småhusplan skal vedtas i bystyret i inneværende bysty- reperiode (dvs. maks. 2 ½ år). PBE skal snarlig legge fram en fremdriftsplan. Vel- Nytt vil så langt som mulig informere om revisjonsarbeidet i kommende nummer.

Ragnar Torgersen

Oslo

Nytt fra Bydel Stovner

Ved Sarah Pierstorff
Kommunikasjons-
rådgiver i Bydel Stovner

Vil utvide beboerparkering i Bydel Stovner

Stovner bydelsutvalg vedtok i sitt møte 25. mars å utvide ordningen med beboerparkering i bydelen. Bydelsutvalget ønsker å utvide ordningen til å gjelde hele delbydelene Høybråten, Stovner og Rommen, og områdene i delbydel Vestli nærmest delbydel Rommen: Margrete Parms vei, Anna Pleyms vei, Sveiva og Karen Platous vei. Samtidig ber Stovner BU om at det innføres parkering forbudt i Vestlisvingen og i hele Haavard Martinsens vei, og at det åpnes for å differensiere mellom indre og ytre by på prisene for beboerparkering. Beboerparkering ble innført i bydelen høsten 2018 i visse områder, blant annet på Vestli, Gamle Stovner og Høybråten.

Formålet med beboerparkering er å sikre best mulig tilgjengelighet til offentlige parkeringsplasser for beboere, innen et avgrenset område.

Bymiljøetaten gjorde høsten 2019 en evaluering av ordningen med beboerparkering i Oslo kommune. Denne evalueringen skulle i 2020 danne grunnlag for en sak i Stovner BU om erfaringer med beboerparkering. Saken har vært forsinket, blant annet på grunn av covid-19.

Omregulering av gamle Stig skoles tomt – høring

Undervisningsbygg Oslo KF foreslår å omregulere tomta til gamle Stig skole i Garver Ytteborgs vei, for å etablere en ny skole for multifunksjonshemmede, nye Haukåsen skole. Saken har vært på høring fra Plan- og bygningsetaten, og ble behandlet i Stovner bydelsutvalgs møte 25. mars. Spesialskolen Haukåsen ligger i dag på Haugerud, og skal etter planen flyttes til Haugenstua i 2024.

Stovner bydelsutvalg ser positivt på at Haukåsen skole etableres på tomta til gamle Stig skole. I sitt vedtak skriver BU også at lokalisering av en byomfattende kommunal spesialscole i bydelen er positivt for bydelens innbyggere som går på Haukåsen skole. Det samme gjelder etablering av barnehage for barn med behov for særlig tilrettelegging.

Bydelsutvalget påpeker blant annet at i vurderingen av antall parkeringsplasser er det viktig at man tar høyde for at brukerne av bygget i større grad vil kunne ha behov for transport enn ved en ordinær skole. Uteoppholdsarealene vil bli store og gode, med et stort innslag av vegetasjon og grønne arealer. Disse uteområdene skal være tilgjengelige som møteplass for nærmiljøet på Haugenstua m.m. utenfor skolens og barnehagens åpningstider.

BU mener beskrivelsene av uteoppholdsarealene er lovende, og bydelen er positiv til at disse kan kunne benyttes av befolkningen etter skole- og barnehagetid. Det er også viktig at basseng og gymsal blir tilgjengelig for befolkningen for øvrig.

Koronavaksine i Bydel Stovner

Bydel Stovner tilbyr koronavaksine til sine innbyggere. Vaksinen blir tilbudt til ulike grupper etter rekkefølge, i tråd med føringerne fra nasjonale helsemyndigheter. De eldste får vaksinen først, deretter gis den nedover i aldersgruppene. Bydelen har i første omgang gitt vaksinen til innbyggere over 75 år, samt til utvalgt helsepersonell. Vi er pr. begynnelsen av april i gang med å vaksinere aldersgruppa 74–65 år, og personer i alderen 64–18 år med risiko-sykdommer.

Du blir kontaktet på telefon av bydelen med informasjon om tid og sted for vaksiner. Vi setter opp time til deg. Det kan bli kort tid mellom innkallingen og den oppsatte timen. Det er frivillig å ta vaksinen. Om denne vaksinen: Vaksinen skal settes i to doser. Vaksinen får effekt én uke etter at siste dose er satt. Alle vaksiner kan gi bivirkninger. De fleste bivirkningene er milde, varer ikke lenge og kan oppstå 1–3 dager etter vaksinasjon.

Sommerjobb for unge i Bydel Stovner

Bydel Stovner har også i år utlyst sommerjobb for ungdom i bydelen. Tiltaket er svært etterspurt. Da søknadsfristen utløp 22.mars var det kommet inn 952 søknader, noe som er en nesten dobling fra fjoråret. Ungdom mellom 15 og 23 år, bosatt i bydelen, kan søke sommerjobb. I utgangspunktet skal det ansettes ca.200 stykker, men bydelen jobber framover med å rekruttere flere arbeidsgivere som kan tilby sommerjobb.

Ungdommene får jobb i tre uker, og opplegget deles i to puljer – fra uke 25 – 27 (21.06 - 09.07) og fra uke 30 – 32 (26.07-13.08).

Ungdommene kan jobbe i hele Oslo og omegn, og tar mange typer jobber, som butikk, renhold, landbruksarbeid og vaktmesterarbeid. Privatpersoner kan ikke ansette ungdom i sommerjobb. De unge arbeidstakerne og arbeidsgiverne får oppfølging av et team i sommerjobbprosjektet

underveis. Tilbakemeldingene fra i fjor viste at både arbeidsgiverne og ungdommene var godt fornøyde.

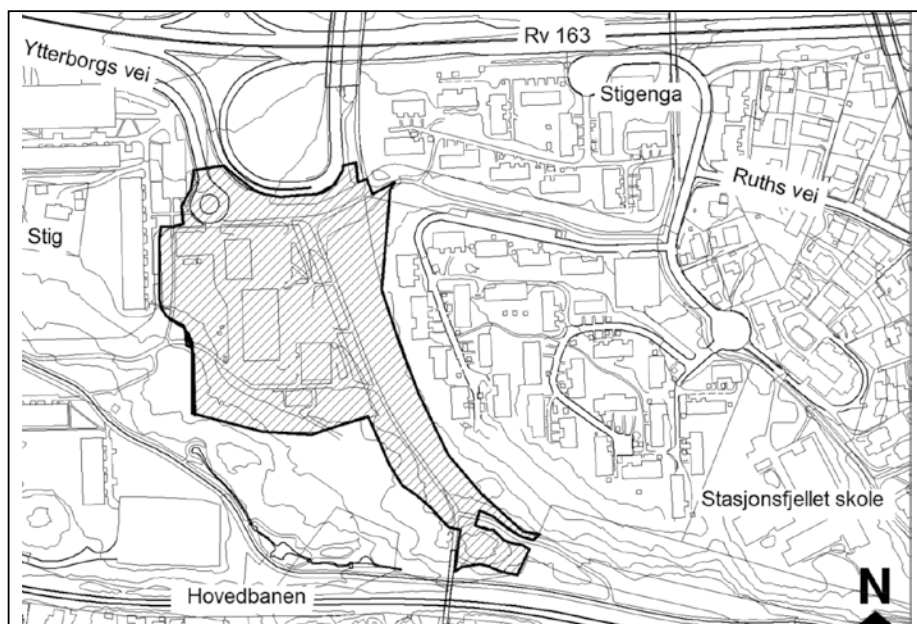
Er du arbeidsgiver og har en sommerjobb å tilby? Ta kontakt med prosjektleder Magali Hytten, tlf.40 44 15 68, e-post: magali.hytten@bsr.oslo.kommune.no.

Rehabilitering av Øvre Høybråten barnehage

Øvre Høybråten barnehage i Solbakken alle 4 a har siden i høst vært under rehabilitering. Arbeidet nærmer seg slutten, og barn og ansatte skal flytte tilbake til de nyoppussede lokalene 19. april. Tiltakshaver er Omsorgsbygg Oslo KF, ansvarlig for byggeplanene er Asplan Viak AS. Barnehagen har fått nytt ventilasjonsanlegg fra et nytt tilbygg, samt oppussing innvendig. Barnehagebarn og personalet flyttet ut av barnehagen i midten av september, og har holdt til på gamle Stig skole i oppussingstiden.

Områder på Høybråten som har beboerparkering i dag.

Illustrasjonen viser planforslaget m/planområde, som var til offentlig ettersyn i mars i år. Tidligere Stig skole omreguleres til nye Haukåsen skole og ny barnehage m.m. Foreslåtte høyder tilsvarer et bygg med én til tre etasjer.

TAKK FOR AT DU HANDLER LOKALT

FLERE AV VÅRE BUTIKKER TILBYR KLIKK & HENT

Se hvilke på stovnersenter.no

10-21 (19)
www.stovnersenter.no /

Stovner Senter

93 BUTIKKER
22 ELBILPLASSER

Nybyggerne på Høybråten

En vandring i Høybråten tidlige historie Ved Rolf Edvard Torbo Lokalhistoriker

«Koloniseringen» av Høybråten var fra begynnelsen i 1905 preget av enkle sommerhytter. De ble etterhvert forbedret og tjente som midlertidige boliger mens folk bygde sine permanente hus. Den aller første bebyggelse var enkle hytter, spartansk innredet helt uten vann og avløp, og selvsagt uten elektrisk lys. Et område på Høybråten var spesielt preget av dette: «Tschudiskogen» som strakte seg omtrent fra nåværende Høybråten park til grensa mot Lørenskog. Dette var i hovedsak tomter som Tschudi hadde ervervet fra Nedre Stovner gård ca. 1912 og disse tomtene har gårdsnummer 102. Nybyggerpalten tar idag turen til Tschudiskogen og besøker Ellingsrudveien:

Flathøy 1917

Gnr. 102 Bnr. 82

Ellingsrudveien 5 c og d

Fra Høybråtenveien ved huset til Markussen, klatrer vi opp en bratt og ruglete vei opp til toppen, og der finner vi dagens eiendom. Det er lite som minner om den opprinnelige hytta som fikk navnet Flathøy i 1917. Hytta var på 37 kvm i 1 1/2 etasje med tillegg av en veranda på 2.5 kvm. Det var stue og kjøkken i 1. etasje og to soverom oppe. Tomta var imidlertid romslig, på 2096 kvm og hadde grenser til vei på to sider: til Ellingsrudveien og Skogstien. Skogstien ble aldri forlenget ned til Ellingsrudveien. Antagelig satte byggingen av E6 den endelige slutt på dette prosjektet? Flathøys tidlige historie er litt uklar. Ved noe detektivarbeid har vi funnet fram til Harald Teodor Pettersen (f. 1879) som trolig er en av de første som bodde på eiendommen. Han er oppført i manntallet

for Høybråten i 1921 med yrke laborant. Senere kan vi følge han på samme adresse til en god stund etter krigen. En kortere periode på slutten av 1920-tallet er han oppført som kirkegårdsarbeider. Innpå 1950-tallet finner vi Solveig Larsen som hjemmelsinnehaver og det er hun som i 1957 selger Flathøy til Bjarne (f. 1931) og Judith (f. 1933) Andreassen som begge var fra Leknes i Lofoten. Salgssummen var kr. 20.000,- + 5000 kroner «under bordet».

Eiendommen var fortsatt uten vann og kloakk, noe den gode Bjarne ville gjøre noe med. Han nærmest beleiret et kommunalt kontor og nektet å fjerne seg før han hadde en godkjenning i handa! I likhet med mange andre satt de i en skvis: Godkjenning som helårsbolig var avhengig av at det var innlagt vann og kloakk, samtidig som vann og kloakk var forutsetningen for godkjenning som helårsbolig! Bjarne ble nok sittende en stund på dette kommunale kontoret, men godkjenningen fikk han og arbeidet med oppussing av den gamle hytta kunne starte. Arbeidet ga interessante innblikk i hyttas historie. Som isolasjon var det blant mye annet brukt aviser og aske. Mor til Bjarne som var på besøk fra Lofoten, fant rester av en gammel parafinlampe hvor et praktfullt kunstglass var helt inntakt. Hun tok omsorgsfullt vare på dette glasset på den lange reisa tilbake til Leknes og fikk laget en kreativ stett til lampeglasset. Lampa, som har kommet hjem fra Lofoten, lyser hemmelighetsfullt i vinduskarmen i dagens prakthus i Ellingsrudveien.

Bjarne og Judith fikk tre barn: May (f. 1955), Tor Henning (f. 1957) og Lars Bjørn

(f. 1959). I dag er det May sammen med samboer Roy Jensen som residerer på Flathøy med Mays sønn Jon Steiland (f. 1985) i den rommelige tomannsboligen. Huset ble til som et samarbeid mellom May og Jon: de tegnet det sammen i 2009. I 1962/63 bygde Bjarne et nytt hus på tomten, ut mot Ellingsrudveien. Dette ble solgt i 1976 og May overtok Flathøy-hytta og bodde der sammen med Jon til nyhuset var innflyttingsklart i 2010.

May er ei ekte Høybråten-jente og hadde gleden av å ha Kjell Eriksen som lærer. Hun ble førskolelærer med solid tilleggsutdanning i spesialpedagogikk og har hatt en lang og god karriere som spesialpedagog i Lørenskog og Skedsmo kommuner. Mange vil kjenne May som den blide og utadvendte fanebærer for 17. mai-korpset på Høybråten.

Det er Jon som fører familiens stolte Høybråten-tradisjoner videre sammen med sin kommende ektefelle Camilla Bjerknes (f. 1988). Camilla er hudpleier og den lille familien kunne ønske sin førstefødte Mai-ken Elida velkommen i slutten av oktober 2020.

Jon er godt kjent i nærmiljøet som bygg- og tømmermester og han står bak et av Høybråten nyere byggefirma: ASC Eien- domsutvikling A/S som du finner øverst i Folkvangveien i Karihaugveien 89. Flere hus på Høybråten bærer Jons stempel: Nok et eksempel på at det er helt unødvendig å gå over bekken etter vann.

«Birkeland 1933»

Gnr. 107. Bnr. 272

Fredheimveien 4

I dette særpregete huset på hjørnet av Bergtunveien og Fredheimveien ligger mye god Høybråten-historie. Det ble bygd av Magnus (1899–1971) og Anna Holen (1901–1992) i 1933. De var begge tydelige personligheter i lokalsamfunnet: Magnus som første lege på Høybråten og Anna som lærer på Høybråten skole i mange år. Magnus Holen kom som nyutdannet lege til Høybråten i 1926/27. Han var da assistent for distriktslege Kloumann på Grorud. Hans første legekonsultasjon lå i Hornfjellveien, men ble snart flyttet til lærer Gårdsmoens hus vis-a-vis dagens Kiwi i Høybråtenveien. I 1930 flyttet han inn med legekonsultasjonen i 2. etasje i det nybygde samvirkelaget ved skolen. Etter tre år sto huset deres klart for innflytting. Han fikk arkitekt Hans Backer Furst til å tegne en svært moder-

Anna og Magnus Holen var begge tydelige personligheter i lokalsamfunnet.

ne «funkisvilla» som rommet både bolig og legekort. Dette var helt i startfasen av funksjonalismen i Norge og passet nok godt til en moderne doktorfamilie. Huset er et såkalt «skjørt og bluse-hus» i to etasjer hvor første etasje har stående panel og annen etasje har liggende panel. Taket er flatt, noe som var svært uvanlig på denne tiden. Etasjene er malt i forskjellige farger og vinduene er i hovedsak plassert langt ut mot husets hjørner. Funkishusets utforming var definert av praktiske hensyn, fasadene skulle være beskjedne og rommene lyse og luftige.

Dagens hus er identisk med det opprinnelige, men med en tilbygget garasje utformet helt i pakt med husets karakter.

Magnus var en ihuga radikaler og levde sitt liv i pakt med sine idealer: Han ga pasientene hjelp etter behov og tok betalt etter

pasientenes evne. I trettiårenes harde tider med stor arbeidsløshet, var det nok mange som fikk god hjelp av Magnus Holen og slapp å betale for behandlingen.

Anna, på sin side, tok initiativet til å starte Høybråten sanitetsforening rett før krigen. Foreningen har vist stor livsdyktighet og er som en av de få sanitetsforeningene i Groruddalen fortsatt i full blomstring.

Anna er ellers godt kjent som lærer på Høybråten skole i perioden 1956–1971. Magnus var svært samfunnsengasjert og reiste til Spania sammen med vennene Rudolf Nilsen og Dagfinn Hermansen i forbindelse med kampen mot Franco. På denne turen ble Rudolf Nilsen syk og døde i Paris. Det ble Magnus Holen som brakte urnen tilbake til Norge. Dagfinn Hermansen er godt kjent på Høybråten. Han var billedhugger og mannen bak det vakre steinrelieffet til minne om våre falne under siste verdenskrig.

Magnus Holen hadde en innholdsrik karriere som lege. Han tok videreutdanning i hudsykdommer ved Rikshospitalet i Oslo og Finsen Hospital i København og arbeidet et par år etter krigen ved helsekontoret for norske sjøfolk i New York. Dette åpnet for Hans Gotaas som ny lege på Høybråten. Som spesialist i hudsykdommer åpnet han kontor i Karl Johans gate samtidig som han arbeidet ved Statens helsekontor for norske sjøfolk.

Anna og Magnus fikk fire sønner: Jarle, Nad, Eilif og Are. Av disse er det bare Are som lever. Han har markert seg sterkt som verdensledende krisepsykiater med utgangspunkt i USA.

Høybråtenfolk kjenner nok best Eilif (1936–2012) som bygde hus på tomte til faren. Han ble spesialist i styring av store utbyggingsprosjekter og vant en attraktiv europeisk pris i denne sammenheng. Han var prosjektdirektør for gjennomføringen av OL på Lillehammer. Aller best kjenner vi Eilif som mangeårig redaktør av herværende «Vel-Nytt». Han la selve grunnlaget for denne fine trykksaken, som på en utmerket måte dokumenterer livet på Høybråten før og nå.

Eilif ble først gift med Elise Bjørnson-Langen. Sammen fikk de barna Siv (f. 1967), Idun (f. 1970) og Magnus (f. 1976).

Det er Siv som idag residerer i «Birke-land» sammen med sin mann Arne (f. 1968). Siv arbeider i IT-bransjen og Arne er psykolog. Den ferskeste generasjonen i huset er deres barn Gaute (f. 1997) og Embla (f. 2000). På naboeiendommen finner vi Nads to barn, Gry og Odin, med sine familier. Odins datter, Oda, har overtatt huset etter Eilif. Eiendommen Birkeland var opprinnelig så stor at de fire doktor-barna arvet hver sin byggetomt.

Og fortsatt finner vi altså mange etterkommere av Høybråtens første lege på Høybråten!

HF

Høybråten stasjon – 100 år!

Nybyggerne rykket inn på Høybråten i 1905 og stiftet Øvre Høybråten Nybyggerforening. Høybråtensamfunnet manglet alt: veier, vann/kloakk, skole, kirke/kirkegård, elektrisitet, butikker - og jernbanestasjon!

En av de aller første oppgavene nybyggerne tok fatt på var togordningen og jernbanestasjon. De nærmeste stasjonene var Lørenskog og Grorud og det ble lang vei å gå for Høybråtenfolket. I tillegg var avgangstidene for togene helt håpløse: Det var ikke mulig å komme seg til byen på jobb i tide (og det gjaldt så og si alle!).

Det første kravet om stasjon eller stoppested ble fremsatt av Karl Andersen på vegne av nybyggerforeningen 26. mai 1906. Anton Tschudi var villig til å gi tre tomteparseller til grunn for opprettelse av stasjon.

Søknaden ble avslått av Hovedbanen (forløperen til Norges Statsbaner) og en rekke lignende henvendelser de neste årene led samme skjebne helt fram til 1914.

Hovedbanen argumenterte med at stigningsforholdene på stedet var ugunstig og at avstanden til nærmeste stasjon «bare» var 1 kilometer i begge retninger. Nybyggernes krav om stasjon ble under-

Høybråten stasjon tidlig på 1950-tallet.

bygget av lister med oversikt over hvem som trengte toget med angivelse av arbeidstider både morgen og kveld. Behovet var stort!

Det ble bestemt å vende seg til stortingsmann Magnus Nilsen (AP) for å få hjelp med til å bringe saken opp i Stortinget. Nilsen var en velkjent forkjemper for jernbanen i Norge og en god venn av Karl Andersen. Nilsen hadde markert seg sterkt i kampen for Dovrebanen i Stortinget i 1908 og nå brukte han sitt engasjement for «lille» Høybråten. Han henvendte seg personlig til overbestyreren for Hovedbanen som omsider måtte innrømme kravets berettigelse. Karl Andersen og Johan

Rognlien fra nybyggerforeningen deltok på en befaring i 1917 sammen med banens direksjon. Dette møtet resulterte i et brev fra direksjonen til Aker Herredsstyre hvor Hovedbanen sier seg villig til å opprette et stoppested på nærmere vilkår.

Disse vilkårene ble imøtekommet av Herredsstyret 7. mars 1918, dog slik at nybyggerforeningen måtte forplikte seg til å ordne med veiforbindelse og dessuten yte et distriktsbidrag på kr. 7000,-.

Tschudi sin tomtegave til stasjonsgrunn ble ikke aktuell da stasjonen ble flyttet ca. 200 meter østover. I stedet dekket han kr. 5000,- av distriktsbidraget og sørget i tillegg for den del av veiforbindelsen som

gikk over Nordre Høybråten. Som en kuriositet kan vi nevne at Hovedbanen fant ut at deres opprinnelige plan for stoppestedet var utilstrekkelig. Den framtidige trafikken fra Høybråten var for stor og krevde et større anlegg og ble flyttet de omtalte 200 meter og dermed skiftet navn fra «Stig holdeplass» til Høybråten stasjon. Arkitekttegningene til Stig holdeplass kan beskues i dagens stasjonsbygning.

Kostnadene også for Aker Herred økte og da var det nok godt å ha Karl Andersen i formannskapet. Bevilgningene ble gitt, ekspropriasjon av tomtegrunn ble gjennomført og selve arbeidet med stasjonen ble påbegynt sommeren i 1920.

20. oktober 1921 ble stasjonen åpnet for alminnelig ferdsel til allmenn glede for det lille Høybråtensamfunnet!

I 1918 satte nybyggerforeningen ned et stoppestedsstyre som fikk i oppdrag å skaffe midler til veibyggingen i forbindelse med stasjonen. Dette styret ble senere sentralt for å forbedre togtidene og øke avgangene. De som satt i dette styret var: Karl Andersen, formann, Edvard Ferner, kasserer, JH Wilhelmsen, sekretær, Albert Hansen og Johan Eriksen. I tillegg satt Peder Berg i styret som representant utenfra foreningen idet det dreide seg om innsamlede midler.

Høybråtens jernbanearkitekt

Min graving i jernbanehistorien gir ofte resultater. Det var selveste Gudmund Hoel (1877–1956) som tegnet Høybråten stasjon. Han er den enkeltpersonen som har tegnet flest jernbanestasjoner i Norge. Hoel var født i Kragerø og hadde sin utdanning fra Kristiania tekniske skole i 1896. Han arbeidet de første 6 årene ved arkitektkontor i Norge og Tyskland og foretok studiereiser til mange land, deriblant USA og Tyskland. I Kristiania arbeidet han ved Holger Sinding-Larsens arkitektkontor til han i 1910 startet egen praksis. I 1913 ble han leder for NSBs arkitektkontor, en stilling han hadde til han gikk av med pensjon i 1947.

«Jeg har tegnet hundrevis av jernbanestasjoner» skal han ha uttalt på et tidspunkt. Du finner hans stasjoner over hele jernbane-Norge - og altså på Høybråten! Fra samme tidsperiode tegnet han mange stasjoner på den nordligste delen av Dovrebanen, fra Oppdal og nordover og de fleste stasjonene på Raumabanen, i samarbeid med Bjarne Friis Baastad. Bare en måned etter den grandiose åpningen av Dovrebanen over Dovrefjell med konge, kronprins og statsminister i spissen, ble Høybråten stasjon åpnet med utrolig mye mindre festivitas.

Vi har hatt glede av stasjonen vår i 100 år. Jernbanen har aldri vært viktigere for den stadig økende befolkningen på Høybråten og som en ekstra bonus gir stasjonen hus til den høyst levende og aktive Høybråten Velforening.

Ved 100 årsjubileet er det litt rart å tenke på at min mor på 1930-tallet brukte venterommet som «parkeringsplass» for slagstøvlene sine. Bekkevoldveien har virkelig sitt navn med rette: Veien var nærmest et bekleleie med leire: Finskoene ble skiftet på stasjonen!

Vel-Nytt gratulerer oss alle med 100 år med jernbane på Høybråten.

Høybråten Velforening og Høybråten Arbeidersamfunn vil sammen markere jubileet med en overraskelse på selve åpningsdatoen: 20. oktober.

PS: De som vil lese mer om Høybråten stasjon kan skaffe seg boka «Lenge det gikk før Høybråten fikk...». Der finner du stasjonens historie i artikkelen «Høide o.h. 154.6 m».

Har du ikke boka i hylla, kan du kjøpe den i butikkene eller hos Velforeningen!

Rolf Edvard Torbo

Rf

Isabels vei – en ære!

Nytt navn var blitt foreslått på den lille veistubben på nedsiden av bedehuset, Høybråtenveien 72 c,f,g,h,i,k,l. Plan- og bygningsetaten mener det er bedre at den lille veien får eget navn, med tanke på evt. fortetting, som foregår alle steder utenfor de største byene våre. Også for nødetatene vil det bli enklere å finne fram, med eget navn og hele husnummer på veien. Foreldrene til Isabel Victoria Green

Sogn, som var en av de 69 som ble drept på Utøya, ante ingen ting om hva som foregikk. Det var kommet inn flere navneforslag, deriblant Isabels vei. Da sekretæren Solveig Dønnum fra Stovner BU ringte og spurte om de syntes det eventuelt ville være greit, ble de helt overveldet. Noen hadde nevnt at hele navnet burde være med, men det ville blitt veldig langt. Så forslaget endte med Isabels vei. Hun var fjerde generasjon Høybråtenbeboer. Veldig sprudlende og engasjert, særlig opptatt av rettferdighet og likhet for alle, derfor var hun ivrig medlem i AUF. Hun hadde gledet seg lenge til leiren på Utøya, som fikk et så tragisk utfall. Den 22. juli 2021 er det ti år siden tragedien rammet hele Norge.

Foreldrene Linda og Jon Inge bærer dette tapet med seg hver dag, men at en vei på Høybråten skulle få hennes navn hadde de aldri hatt i tankene.

Så da bydelsleder Rashid Nawaz ringte og fortalte at alle hadde stemt for Isabels vei, ble de veldig rørt. De føler det som en stor ære. At alle i bydelsutvalget var enige om navnevalget, betydde mye for foreldrene, men også for Rashid Nawaz som har hatt

mye kontakt med dem i disse årene. Det er også på tide at det blir kvinnenavn på noen veier her på Høybråten.

Jon Inge sa han ble nesten «starstruck» da det kom en slik forespørsel. Han måtte summe seg så det fikk synke inn. De vil gjerne takke den som har sendt inn navneforslaget og bydelsutvalget for at de gikk

for dette. Det er en veldig hyggelig gest til Isabels minne. Dette betyr mye for hele familien og kommende generasjoner. Det blir som om hun er med og fortsatt holder et øye med Høybråten, hvor hun trivdes så godt.

Savnet etter Isabel vil aldri forsvinne for de nærmeste, et savn som er og blir en del av livet videre.

De håper at alle som bor i den lille veistubben vil synes det er godt å bo i Isabels vei.

*Frøydis C. S. *Rf**

Isabel Victoria Green Sogns foreldre, Linda og Jon Inge, er både rorte og takknemmelige for at navnevalget ble Isabels vei.

Bønn fra voksne og barn på Høybråten:

— La oss få beholde Tschudiskogen!

31.05.76

Sterke protester mot planer om 400 boliger

av RUNE ANDRESEN

— Vi er helt forvilet. Vi vet ikke hva vi skal gjøre hvis vi mister Tschudiskogen! Den blir brukt jevnlig i undervisningen høst, vinter og vår.

— For oss her på Høybråten skole vil det virkelig være ille om vi mister Tschudiskogen. Denne skogen er det siste naturområdet her omkring. I 1973 fikk vi en pris for en utrolig mye vi lagde der. Denne løypa blir brukt av elevene året rundt, som i vinterferien når på som øverst på skogen. Det er viktig at naturen

Dette hjertesukket kommer fra skolestyrer Maria Ødegaard ved Høybråten skole. Hun reagerer sterkt på Selvaagbyggs planer om å bygge ut Tschudiskogen på Høybråten. Det er hun på ingen måte

alene om. Nesten 600 husstander på Høybråten har sendt sin skriftlige protest til Oslo byplankontor. Velforening og idrettslag har også protestert. Likeså et enstemmig lærerråd.

kynte Høybråten-beboerne å protestere. En underskriftskampanje ble satt i gang.

Om årsaken sier Erna Monsen, en av initiativtakerne til underskriftskampanjen:

— Tschudiskogen er det siste naturområdet vi har i Høybråten-området. Den må vi få beholde. I løpet av noen få år er

det bygd mengdevis av blokker på Karihaugen, Furuset og Stovner. Nå har vi bare Tschudiskogen igjen. Og den blir brukt. Her går vi turer, her slapper vi av. Det vil vi så gjerne fortsette med, sier Erna Monsen.

Sammen med en del andre klarte hun i løpet av et par dager for påske å samle inn prote-

stunderskrifter fra i alt 573 husstander. — Flere ville det blitt om vi hadde truffet alle hjemme. Jeg er overbevist om at minst 90 prosent av dem som bor på Høybråten mener at Tschudiskogen bør beholdes, sier Erna Monsen.

Sjefsarkitekt Andreas Grieg Bjerke ved Byplankontoret bekrefter overfor Dagbladet at det er kommet usædvanlig mange protester mot utbyggingen av Tschudiskogen. Byplankontoret har ennå ikke tatt stilling til Selvaagbyggs planer.

Det har naturligvis ikke byens politikere heller. Planen og protestene vil trolig ikke komme til bygningsrådet før over ferien.

Det er egentlig ingen nyhet at Tschudiskogen skal utbygges. Helt siden 50-åra har dette området vært regulert til boliger. Men på grunn av framføringen av motorveien fra Skedsmo til Karihaugen, som går tvers gjennom Tschudiskogen, har Selvaag måttet vente med de konkrete planene. Og i mellomtida er så mye skog i nærheten blitt forvandlet til drabantbyer.

Nå mener Høybråten-beboerne det får være nok. Spørsmålet er så hva politikerne gjør, når de får planene og protestbunken lagt på sitt bord.

En gruppe elever fra Høybråten skole rydder opp i Tschudiskogen. Skolen bruker denne skogen året rundt. Nå er både lærer og elever redd de mister den.

Da Høybråten protesterte

Ved Lise Alstedt, Redaksjonskomiteen

Året er 1976 og rektor på Høybråten skole den gang, Maria Ødegaard, uttrykker skuffelse og frustrasjon på skolens vegne over Selvaagbyggs planer om å bygge 400 leiligheter i Tschudiskogen. Årsaken var at skogen ble mye brukt i undervisningen både høst, vinter og vår.

Det var Ralph Tschudi, sønn av brukseier Anton Tschudi (1848–1914), som kjøpte området mellom Høybråten park og Lørenskog stasjon og gav det navnet Tschudiskogen. Stedet lå i gangavstand fra Høybråten skole, og i 1973 fikk skolen ros for trimløypa som ble laget der. Løypa ble brukt av elevene året rundt og var en kilde til trim og lek, og i tillegg kom elevene tett på naturen inne i skogen.

Straks utbyggingsplanene ble kjent, begynte Høybråtenbeboerne å protestere, og en underskriftkampanje ble satt igang. Beboerne var redd for at det siste naturområdet i Høybråtenområdet skulle forsvinne.

Det var egentlig ingen nyhet at skogen skulle utbygges, for helt siden 50-årene hadde området vært regulert til boliger. Nå ble det slik at motorveien fra Skedsmo til Karihaugen kom til å gå tvers gjennom skogen, så Selvaag måtte vente med de konkrete planene. Og i mellomtiden ble alt for mye skog i nærheten forvandlet til drabantbyer. Derfor mente Høybråtenbeboerne at nå fikk det være nok.

På bildene ser vi 4A på Rusken-tur til

Tschudiskogen. Utstyrt med hver sin søppepose skulle det renskes og plukkes i skogen. For vi skulle dit til «naturstudier» senere, og da var det greit at all søppel var borte. Elevene hadde nok fått beskjed om å ta på godt fottøy, for de fleste hadde slagstøvler. Det synes tydelig på det lille bildet hvor vått det var.

Det var en Dagblad fotograf som var overraskende på plass da vi svingte inn i skogen. Å komme i avisen var stas; 31.05.1976 fylte vi en god halvside. Lise Alstedt, lærer for 4A i 1976.

Avskrift av teksten i Dagbladet

- Vi er helt forvilet. Vi vet ikke hva vi skal gjøre hvis vi mister Tschudiskogen! Den blir brukt jevnlig i undervisningen høst, vinter og vår.

Dette hjertesukket kommer fra skolestyrer Maria Ødegaard ved Høybråten skole. Hun reagerer sterkt på Selvaagbyggs planer om å bygge ut Tschudiskogen på Høybråten. Det er hun på ingen måte alene om. Nesten 600 husstander på Høybråten har sendt sin skriftlige protest til Oslo byplankontor. Velforeningen og idrettslag har også protestert. Likeså et enstemmig lærerråd.

— For oss her på Høybråten skole vil det virkelig være ille om vi mister Tschudiskogen. Denne skogen er det siste naturområdet her omkring. I 1973 fikk vi pris for en trimløype vi lagde der. Denne løypa blir brukt av elevene våre året rundt, noe vi naturligvis ser på som svært positivt. Det er viktig at barna blir kjent med naturen, sier skolestyrer Ødegaard.

Selvaagbygg, som eier Tschudiskogen, har planer om å bygge 400 leiligheter i dette

naturområdet. Hvis Selvaags planer blir vedtatt av de kommunale organer, vil det bli både blokker og rekkehus der det i dag er skog.

Straks planene ble kjent begynte Høybråten-beboerne å protestere. En underskriftskampanje ble satt i gang.

Om årsaken sier Erna Monsen, en av initiativtakerne til underskriftskampanjen:

- Tschudiskogen er det siste naturområdet vi har i Høybråten-området. Det må vi få beholde. I løpet av noen få år er det bygd mengdevis av blokker på Karihaugen, Furuset og Stovner. Nå har vi bare Tschudiskogen igjen. Og den blir brukt. Her går vi turer, her slapper vi av. Det vil vi så gjerne fortsette med, sier Erna Monsen.

Sammen med en del andre klarte hun i løpet av et par dager før påske å samle inn protestunderskrifter fra i alt 573 husstander. - Flere ville det blitt om vi hadde truffet alle hjemme. Jeg er overbevist om at minst 90 prosent av dem som bor på Høybråten mener at Tschudiskogen bør beholdes, sier Erna Monsen.

Sjefsarkitekt Andreas Grieg Bjerke ved Byplankontoret bekrefter overfor Dagbladet at det er kommet usædvanlig mange protester mot utbyggingen av Tschudiskogen. Byplankontoret har ennå ikke tatt stilling til Selvaagbyggs planer.

Det har naturligvis ikke byens politikere heller. Planen og protestene vil trolig ikke komme til bygningsrådet før over ferien.

Det er egentlig ingen nyhet at Tschudiskogen skal utbygges. Helt siden 50-åra har dette området vært regulert til boliger. Men på grunn av framføringen av motorveien fra Skedsmo til Karihaugen, som går tvers gjennom Tschudiskogen, har Selvaag måttet vente med de konkrete planene. Og i mellomtida er altså mye skog i nærheten blitt forvandlet til drabantbyer.

Nå mener Høybråten-beboerne det får være nok. Spørsmålet er så hva politikerne gjør, når de får planene og protestbunken lagt på sitt kontor.

Bildetekst: En gruppe elever fra Høybråten skole rydder opp i Tschudiskogen. Skolen bruker denne skogen året rundt. Nå er både elever og lærere redd de mister den.

(Avskrift ved Kjersti Varang, Redaksjonskomiteen.)

HP

Høybråtengutten Ronny Maasø flytter til vestlandet

Som tredje generasjon i Maasø-slekten her på Høybråten, har han, kona Berit yngstemann Kristian og hunden Max begitt seg ut på nye eventyr. I romjulen flyttet de til Årdal.

Tekst og foto: Frøydís Cederkvist Stenerud, redaksjonskomitéen

Ronny er født i 1967 og har bodd på Høybråten siden. Det var mange kompisar og mye lek som gutt, men i ungdomstiden ble det alpint som dominerte, for han trivdes i slalåmbakkene.

Han bodde med sine foreldre Bjørg og Otto i Linjeveien, med besteforeldre og tante, onkel og kusine i nabohusene. Det var trygt og fint.

I 1989 bygde foreldrene hus i Myrbakkveien. De bodde oppe og Ronny med familie i underetasjen. Men i 1995 overtok han og Berit huset, og de byttet etasjer.

Etter endt barneskole her var det ungdomsskole på Stasjonsfjellet og videre til Bredtvet videregående der han tok eksamen på allmennlinja og ble blåruss. Noen år senere gikk han på BI. Han var skoletrøtt og valgte å begynne i jobb innen grafisk, ble hjelpemann og ferdiggjørings-assistent hos GCS Hurtigtrykk og Oslo Silketrykk.

Han var også en periode assisterende butikksjef hos Jernia og i en Kiwibutikk. Han skjønte etter hvert at det ville være nyttig med mer skolegang og begynte med omskolering. Det førte til at han ble innkjøper, det han holder på med i dag.

«Fint å kunne bruke andres penger på best mulig måte», sier han med et smil. Etter endt omskolering jobbet han hos

Wurth og Hydrosand, ca. ti år på hvert sted.

Sin store kjærlighet, Berit, traff han gjennom jobb hos Oslo Silketrykk. De er begge stolte av sine to flotte sønner, Aleksander snart 20 og Kristian på 14 år. Aleksander går i elektrikerlære hos Elektro-spesialisten, og blir derfor her på Østlandet foreløpig. Ronny og familien har investert i en leilighet ved Triaden. Den bor Aleksander i. Der er det plass nok til alle når de er innover på disse kanter.

De har jo familie her, sine beste venner og mange kjente. Medlem i Høybråten Velforening vil han fortsatt være.

Berit er opprinnelig fra Årdal, og da guttene var i oppveksten var de ofte der i sommer- og vinterferier, til jul og påske.

Egentlig ville Ronny flytte dit før Aleksander begynte på skolen, men da var ikke Berit klar for å flytte på landet. Også tanken om å flytte til Orkanger/Trøndelag ble luftet inn i mellom. Der ville de være nærmere øya si, rett utenfor Frøya.

Aktiv i Velforeningen og i Lions

I 2005 ble Ronny medlem i Velforeningen og allerede i 2007 ble han nestleder. Det har han vært helt til de flyttet.

Han oppfordrer alle husstander til å melde seg inn i foreningen som jobber hardt for et trivelig og trygt nærmiljø.

I Høybråten Lions ble han medlem i 2015, og snart var han klubbmester. Han har hatt ansvar for mat og drikke i kunstkafeen og på møter og fester. Denne kafeen er svært populær på disse utstillingene som har funnet sted i ca. førti år.

Utstillingene bringer mye penger i kassa. Penger som i sin helhet går til veldedighet, både her på Høybråten, nasjonalt og internasjonalt. Han har trivdes der.

I HBBK, hvor Kristian har vært ivrig basketball-spiller, har Ronny vært med i kiosk-

komiteen. Han ønsker gjerne å være med og starte basketball-klubb i Årdal, det ville være spennende. Men det finnes mange andre aktiviteter der; f.eks. fotball, håndball, svømming og skiaktiviteter. For ikke å snakke om turmulighetene i det vakre terrenget.

Årdal er kjent, men også nytt og spennende

«Forandring fryder», sier Ronny. Det kan være grunn nok til å prøve noe annet. I Årdal håper de å kunne senke pulsen, ha litt mer rolig fritid og allikevel ha en aktiv og god jobb. Barna er fjerde generasjon Høybråtenbeboere og synes det har vært trivelig å vokse opp her. Farmor Bjørg flytter etter i midten av februar, for hun har fått seg omsorgsleilighet i Årdal, ikke langt fra huset Ronny og familien har kjøpt. I Oslo kan man vente i tre-fire år før det blir muligheter for en slik leilighet. Etter et langt liv her, bytter også hun ut Høybråten med blanke ark og fargestifter til. De legger begge til at de vil savne det gode og flotte nærmiljøet som kjennetegner Høybråten som alltid har vært «bygda i byen».

«Kriminaliteten vi har vært vitne til i Stovner bydel den siste tiden, håper vi det er mulig å få bukt med», sier Ronny. Det er viktig å kunne bevare tryggheten som har kjennetegnet Høybråten, mener han.

De går spennende tider i møte. Dette har de jo drøftet alle fire, og gutta er enige om at det er fint å prøve noe nytt. I Årdal har Kristian fettere på samme alder, så han er trygg på at han får det fint der. Spent på ny skole, men det hjelper godt å kjenne noen. Kanskje kommer Aleksander etter, når han er ferdig elektriker? Det er mange muligheter i Årdal. Bygda er i vekst. Aluminiumsverket går for fullt, og solcellefabrikken går på høygir. Flere utflyttere har kommet tilbake med familien etter mange år på andre steder. Ønskene er et litt roligere liv, men med gode jobber, og det å bo så nær naturen. Årdal er i ferd med å bli en virkelig grønn bygd.

Både Berit og Ronny har fått seg faste, gode jobber. Han som innkjøper hos HMR Hydeg. De produserer utstyr til aluminiumsfabrikken. Berit er også heldig som har fått jobb i grafisk. Det er jo hennes fag. De ønsker å satse på emballasje i tillegg til vanlige trykkeoppgaver. Hun har jobbet i bransjen i mer enn 30 år på Østlandet hos Oslo Silketrykk og Stålung eskefabrikk. For henne er det jo ekstra fint å komme tilbake til sitt barndoms rike.

De blir nok å se både på Lørenskog og Høybråten flere ganger i året. Bosted har de jo her, og når den nye veien mellom Oslo og Årdal blir ferdig, blir det tretti mil i stedet for trettifem som nå. Mange har såpass kjørevei til hytta si, så det går greit. I Årdal har det i skrivende stund (januar) ikke vært ett eneste smittetilfelle av Covid-19, og det håper de vil vedvare. Alle gjør sitt for dette.

Mandag i romjulen, 28-12-2020, gikk flyttebilen fra Myrbakkveien til huset i Årdal med den flotte utsikten.

Velforeningen ønsker dem masse lykke til og velkommen til arrangementer i Velforeningens regi.

Familien Maasø utenfor huset i Myrbakkveien 1. Fra venstre: Ronny, Berit, hunden Max og sønnen Kristian (14). Aleksander (20) (innfelt) var ikke til stede da bildet ble tatt.

Om du er ute etter å *selge* din
bolig eller *kjøpe* ny, er du
hjertelig velkommen til oss for
premium rådgivning

Stovner senter 3 / 22 30 18 00 / stovner@eie.no

EIE eiendomsmegling

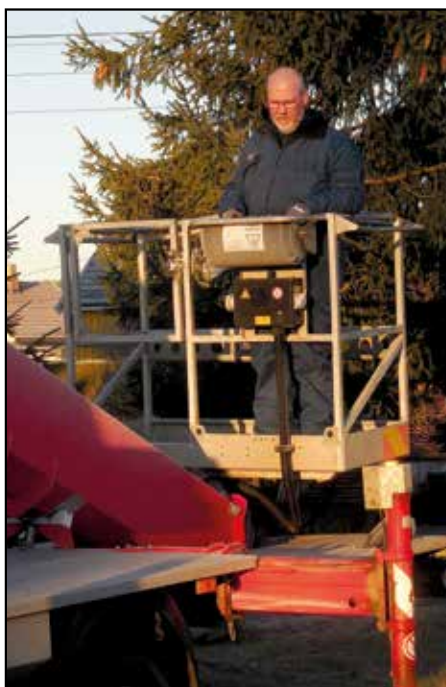
Julegrana ble rigget som vanlig

Selv om det i år ikke var mulig å arrangere den tradisjonelle julegrantenninga med alt som hører med, ville Velforeningen allikevel at julegrana skulle lyse gjennom adventstida, som den alltid har gjort. Foreningen var derfor på plass med lift og belysning 27. november, to dager før grana skulle tennes. Det var Kåre Østby, assistert av Velforeningens leder, Villy Kolstad som sørget for å få lysene på plass. Vel-Nytt var selvfølgelig til stede, og var så heldig å få være med opp i kurven og se på utsikten fra toppen av julegrana. Høybråten var som alltid et vakkert skue, også denne dagen.

Dag Oskar

Velforeningen leier lift for å få hengt opp lysene på julegrana.

Kåre klargjør liften.

Her har han kjørt kurven helt til topps. Villy følger foreløbig med fra bakken.

Så er Villy og Kåre i gang med å henge opp julegranbelysningen.

Utsikten er upåklagelig fra toppen av julegrana.

Annerledes julegrantenning

Søndag 29. februar skulle det vært stor stemning i Høybråtenparken, slik det alltid er 1. advent. Men i dette «Koronaåret» ble også dette annerledes. Ingen publikum, ingen velkomsttale med Velforeningens blide sekretær Anne Jenner, ingen sang av skolekoret eller musikk fra Høybråten skolekorps, ingen tale fra presten som pleier ta oss med inn i adventstiden og ønske alle GOD JUL. Hvordan skulle vel dette bli? Men julegrana måtte jo tennes. Den er høy og flott og synes fra mange steder på Høybråten.

Anne skulle sette i kontakten nøyaktig kl. 17.00.

Til sammen var vi ca. 10–12 velforeningsmedlemmer, ett barn og journalist Rolf Wulff fra Akers avis.

Vi måtte jo dekke tenninga for Vel-Nytt i år også. Vi sukket og ropte «åååååååååå» da treet lyst opp, så vi prøvde virkelig å hente opp stemningen, tradisjonen tro.

Så håper vi riktig mange har hatt en hyggelig jul på tross av det merkelige annerledesåret 2020 var. Nye muligheter ligger foran oss i 2021.

Nå når bladet har kommet i postkassene, vil vi gjerne tro at livene våre har normalisert seg igjen og håper at vi alle kan møtes i parken til JULEGRANTENNING 1. advent i dette nye året.

Frøydis C. S.

Velforeningens sekretær, Anne Jenner, var den som sto under scenen og sørget for at julegrana ble tent presis kl. 17.00 første søndag i advent.

Bildet til høyre: Selv om nisser og godteposer manglet i parken på julegrantenninga, så har fire nissebarn funnet fram til treet vårt på Høybråten.

Noen av de mest ihuga julegranentusiastene møtte opp kl. 17, når grana skulle tennes også i år, selv om det ikke var noe offisielt arrangement.

Basar i en koronatid

Det var en litt merkelig opplevelse å komme til årets basar i «Huset Vårt» i Bergtunveien denne lørdagen 28. november 2020. Der var basargruppa, foreningens leder Helene Ottersen og meg, alle med munnbind. Og alle passet på at vi holdt minst en meter avstand. Dette var en helt fremmed setting for alle under basarhelgen.

**Tekst og foto:
Frøydis Cederkvist
Stenerud
Redaksjonskomitéen**

Basaren til Saniteten har jo en lang tradisjon og er et av høydepunktene i førjulstiden her på Høybråten. Det er vanligvis mange innom. Kaker, vafler og kaffe går unna og det er et sus av prat og latter hele tiden. Men i år var det ikke mulig å gjennomføre et slikt arrangement. Korona stoppet alt, slik den har gjort med det meste siden 12. mars 2020. De iherdige damene hadde «lagt sine hoder i bløt» for å komme på løsninger. Det foregikk mye på nettet, og en mulighet var å lage «Digital Basar». Som tenkt, så gjort. Det ble tatt bilder av gevinster og av strikkede ting som var til salgs. Dette ble lagt ut på face-book, og mange delte det videre. Det ble brukt Vipps ved betaling. Man skrev hva man ønsket, og alt ble behørig tatt vare på i systemet. Dette var spennende. Ville det bli noe salg? Og det ble det. Mange ville støtte, så loddene gikk unna. Jeg kom dit for å ta bilder av gevinstbordene og var med på en del av trekningen.

Mange fine gevinster.

Gevinster for barna.

Loddene og salgsvarene lå ute på nettet i to uker før alt ble trukket denne lørdagen. Systemet var supersafe, ingen tvil om vinnernavnene. Trekningen foregikk med trekkemaskin, og loddnumrene gikk etter når de ble kjøpt. Sluttsummen på 55 600 kroner, var over all forventning. Det ble ringt hjem til mange glade vinnere om ettermiddagen. Helene og basarkomiteen takker alle som har levert gevinster og flotte salgsvarer. Ikke minst er foreningen takknemlig for alle som tok lodd og fulgte opp med delinger på Facebook. Med så mye velvilje fra folk i og utenfor Sanitetsforeningen, ble digitalbasaren en stor suksess.

Jeg lurte på hva sanitetsdamene hadde holdt på med i disse spesielle månedene hvor alt har vært så uvisst. Og Helene fortalte gjerne.

De har ikke hatt medlemsmøter i hele høst. Styremøter har de gjennomført, både fysisk og digitalt, alt etter hvordan smittevernreglene har vært.

Den årlige barnehagelunsjen for femåringer fra Øvre Høybråten Barnehage måtte avlyses, det samme med høstfesten for eldre.

Rett etter sommeren var det noe utleie av salen, men ikke de siste månedene. Foreningen fikk til noen «Åpent Hus» med torsdags-kaféer da smitten var veldig lav, og det var koselig. «Strikk og skravl» og søndags-kaféer ble avlyst. En annen inntekt som ble borte var lotteriet på «Lions Kunstutstilling», da denne heller ikke ble noe av denne høsten.

Men de har gjennomført flere «kløverturer» ute i friluft nå på senhøsten. De som har hatt tid og lyst har møtt opp ved «Huset Vårt» tirsdager kl. 11. Turene har gått i nærmiljøet, og i 13-tiden har de vært tilbake igjen. Det er lett å holde avstand ute, så dette har vært hyggelige avvekslinger i denne tiden.

Styret i foreningen har både våren og høsten 2020 ringt rundt til de eldste medlemmene for å høre hvordan de hadde det under Koronatiden. De ble også tilbudt at noen kunne handle for dem eller spurt om de trengte hjelp til noe hjemme. Dette ble satt stor pris på. Heldigvis har de fleste klart seg bra, ved hjelp av familie eller gode naboer.

Helene presiserer at hun og alle de andre sanitetsdamene inderlig håper at 2021 blir et mer normalt år for alle. Nå i mai vet vi jo mer om det. De ønsker alle en fin sommer. Sanitetsdamene vil gjøre alt for at foreningen skal få gjennomført alle sine arrangementer i år. Vi krysser fingrene for dem. *HF*

Mange flotte gevinster på hovedbordet. (De mystiske damene var ikke med i trekningen.)

Nå blir det trekning.

Ris og boller – da er det fastelavn

I år ble det ris, men dårlig med boller på «Huset vårt». Dessverre satte Korona en stopper for kafédrift slik det pleier å være til fastelavn.

Den 14. februar var fastelavnssøndag og Sanitetsdamene hadde nok en gang lagt hodene i bløt. Det har vært mye motgang i foreningen siden mars 2020, slik det har vært de aller fleste steder. Men disse damene gir seg ikke. Det ble satt opp datoer og vaktlister.

De jobbet sammen fem og fem, sprit og avstand var under kontroll og munnbind var obligatorisk. Det ble jobbet så fjæra føyk, bokstavelig talt. Bra med masker egentlig, så slipper man all duna i nese og munn. Både klær og hår var fullt av fjær og dun etter endt økt. Det er hardt for fingrene også, å snurre all ståltråden rundt fjærbuntene og så feste dem på kvistene.

Da det nærmet seg slutten av arbeidsøkene, bare et par dagers jobb igjen, kom det beskjed om full nedstengning fra regjeringen. Det ble ikke lov å møtes inne. Men leder i Høybråten Sanitetsforening, Helene Ottersen, påtok seg å gjøre ferdig de siste risene og rydde etter alt arbeidet.

Helene fryder seg med 1200 fastelavnssris ferdig pyntet for salg.

Flere av damene ville gjerne hjelpe, men det var altså ikke lov. I alt har de vært tittolv medlemmer som har pyntet, ja hold deg fast, 1200 ris. Godt jobba.

Det var vakt på «Huset vårt» begge helgene i februar fram til fastelavnssøndagen. Der kunne man både få kjøpt ris eller hente ris man evt. hadde bestilt og betalt på nettet. Medlemmer byttet på å stå ved Kiwi og begge Jokerbutikkene, en ganske kald fornøyelse. Ris ble også solgt hos Høybråten Blomster og på bensinstasjonen Nadderud Circle K. På Triaden fikk de ha stand og selge ris. De ble møtt med velvilje over alt. Det var også mulig å støtte ved å kjøpe digitale, fiktive ris, noe bl.a. Lions gjorde. Det er viktig å få solgt alle, da pengene går til viktig forskning på kvinne-

helse. Sanitetskvinnene selger ca. 160 000 fastelavnssris pr. år. De siste årene har det gitt en sum på ca. 10 millioner kroner. Ca. 30 000 ris kan finansiere en doktorgrad som kan bidra til å dekke kunnskapshull innen kvinners helse og livsvilkår. Dette er svært viktig forskning.

Det var spennende i tiden før salget startet om senterbutikkene ville være åpne, slik planen var. Eller om de strenge tiltakene ble utvidet.

Og bollene? Ja, de måtte vi bake selv eller kjøpe i butikken i år. Godt smakte det nok allikevel.

Vi tar av oss hatten for disse driftige Sanitetskvinnene som får til det meste de bestemmer seg for.

Frøydis C. S.

hf

125-årsjubileum og Kløverstafett

Den 26. februar 1896 møttes ca. 100 viljesterke kvinner med Marie Qvam i spissen, i kjelleren i Jacobs kirke. Her ble Norske Kvinners Sanitetsforening stiftet. Det er vanskelig å feire store jubiléer i disse Koronatider. Men «Huset vårt» ble pyntet ved døren som en markering. På Facebook kom det mange gratulasjoner og lykkeønskninger.

Men noe som kan gjennomføres er nytt av året; Kløverstafetten som startet i Østfold, ved Svinesundsbrua 1. mars. Det var åpning ved Generalsekretær i Den Norske Turistforening Dag Terje Klarp Solvang. Han sendte stafettpinnen videre med Redningsskøyta til Skjærhalden. Derfra bragte en Østfoldforening pinnen videre til Høybråten som leverte den til Bygdøy Sanitetsforening tirsdag 9. mars kl. 17. Denne stafettpinnen og en reisebok skal gjennom vårt langstrakte land opp til Tromsø, der den må være på plass innen ca. 20. september, før Foreningens Landsmøte der oppe. Du kan følge stafettpinnen på Sanitetskvinnenes Facebookside. Dette prosjektet er satt i gang for å sette fokus på helse, særlig kvinners helse, som Sanitetskvinnene er spesielt opptatt av. Å bevege seg gir helsegevinst, både for kropp og sinn.

I Norske Kvinners Sanitetsforening (NKS) er det ca. 600 lokalavdelinger. Av disse

er ca. 200 med i Kløvertur-opplegget. På Høybråten er det gåturer på tirsdager, dette inngår i Kløverturene. Da møtes man ved «Huset vårt», og går derfra kl. 11. Ingen påmelding, men det står en ansvarlig og venter ved standplass. Er de over ti deltakere nå i Koronatiden, så deler de seg i to grupper.

Tirsdag 9. mars var det 14 damer som ville på tur. Været var praktfullt, og kafferast skulle være ved «Lampa» ved Haugenstua. Noen gikk rett dit, og noen gikk en omvei,

så turen ble litt lenger. Sola varmet godt og ga en skikkelig smak av vår, sammen med kaffe og vafler. En riktig hyggelig stund ved «Lampa», hvor avstand kunne holdes i forhold til gruppene, men allikevel var man sammen.

Vil du være med på tur? Meld deg inn i NKS. I Høybråten-foreningen er det veldig hyggelig, et aktivt og godt drevet lokallag. De fortjener ros for alt de har fått til, også i Koronatiden. Lykke til videre.

Frøydis C. S.

hf

KFUM feiret 80 år

Den 10. oktober var 25 speidere og ledere fra Høybråten KFUK/KFUM samlet på Bedehuset for feiring av KFUMs 80-årsdag. Jentenes KFUK ble stiftet 1932, mens 1.

Høybråten KFUM ble stiftet høsten 1940. Det var krig i Norge da og speiderne fikk problemer, forteller speiderleder Vegard. I 1941 ble det forbudt å drive speiderbevegelse. Men gruppen her klarte å holde sammen, så da krigen var over i 1945, startet speidergruppene opp igjen. Den gangen var jenter og gutter i atskilte grupper. Men i 2003 slo KFUK og KFUM seg sammen.

På denne dagen møtte de opp tidlig på formiddagen og startet med konkurranser. Det var gøy med oppgavene; gå på slakk line for eksempel, er ikke lært i en håndvending, heller ikke det å klatre seg oppover et bruskassetårn, mens man selv stabler kassene. «Postløypa» skulle også alle gjennom.

Jeg ankom litt før klokka tolv, og da var det kø til pølseboden i døråpningen i undertasjen. Det var godt å ha et tak å stå under. Den ene regnbyggen avløste den andre, mange begynte å bli ganske våte. Det var noen som hadde vært så smarte at de hadde tatt regntøy på, og det var de nok glade for etter som dagen gikk.

Pølser og varm drikke smakte godt på en våt og sur dag. Og jubileumskaka fikk tennene til å løpe i vann da den kom på bordet. Bringebeærkrem og sjokoladefyll er aldri feil. Kakepynten var relatert til speiding, slik som speiderskjørt, gapahuk, stoker og diverse merker. Alt spiselig. Kaka

var kjempeflott, bakt av Helene Ottersen, en av Høybråtens dyktige kakebakere. To foreldre sto for serveringen, og det var ganske travelt. De spiser ikke bare ei pølse hver i den alderen. Leder Anette var også med på festen.

Leder Anders samlet troppen og deltakerne fikk resultatet av konkurransen. Stor stas for vinnergruppa. Men alle var like blide; tap og vinn med samme sinn.

Smittevern sto høyt på lista, spritlukta lå utover i bedehushagen og alle måtte passe på meter'n.

Som siste del av festen ble det delt ut speidermerker. Alle som var til stede fikk jubileumsmerket.

Det ble litt mer brusassestabling, og noen nådde opp til kasse ti. Da ble det jubel. En våt dag, men en morsom fest var til ende. Det var nok godt å komme hjem, få varmen i seg, og ikke minst skifte til tørt tøy.

God sommer til alle i Høybråten KFUK / KFUM.

Frøydis C. S.

Fornøyde speidere med en våt, men artig jubileumsfest.

Vinteraktivitetsuke på Høybråten skole

Uke sju i februar var som vanlig aktivitetsuke for alle trinnene i tur og orden på skolen. Hvert år gleder både elever og lærere seg til det.

Det hadde vært skikkelig flott vintervær i flere uker, ja helt siden jul. Og de første

dagene i uke sju holdt det seg på noen kuldegrader. Men fredag slo mildværet inn, snøen begynte å bli kram, men det gikk fortsatt an å ake. Når det ikke er Koronaen som bestemmer, kan klassene velge mellom ski, skøyter og aking. Men i år ble

det bare aking som var aktuelt. Jaja, bare aking, det er slett ikke så galt, det er jo kjempegøy. Alle var enige om det.

Fredag var det de fire sjetteklassene som hadde utedag. Fra morgenen av dro A- og B-klassene på aking ved «Lampa» på Høybråten, mens C- og D-klassene var her i «skoleskogen».

Det var lek og moro, og akebakkene ble brukt her også. To bålpanner var fyrt opp, så det ble grilling av pølser, popping av popkorn og noen hadde med seg stekepanne og varmet «pytt i panne». Det så skikkelig koselig ut. Så jeg måtte gå opp og spørre om å få ta noen bilder av dem som brukte bålpanna ved halv elleve-tiden. Joda, de stilte villig opp, blide og fornøyde. Kl. 11 var det bytte, da gikk klassene fra «Lampa» opp for å kose seg ved bålpannene, mens denne gjengen og resten av de to klassene dro til akebakken. Hele dagen ble tilbragt ute, noe det så ut til at alle trivdes med. Å samles ved bålet er en eldgammel skikk, helt fra mennesket klarte å lage ild. Og det er fremdeles like trivelig. Ungene jeg snakket med syntes dagen var helt topp. Som naboer til denne uteplassen på skolen, så vi bare fornøyde unger.

Takk for bildet og praten. *Frøydis C. S.*

HF

Fra venstre: Amelia, Maud og Sara. Bak til høyre: Marie og Alva, og foran til høyre: Elea og Ingeborg.

DIN LOKALE SYKKELBUTIKK

VI HAR FLYTTET I NYE OG STØRRE LOKALER

Vi har alt av **SYKKLER**
og **SYKKELUTSTYR**

Vi har utvidet
verkstedet
og tar alt
av sykkel-
reparasjoner!

 SYKKEL
OPPLEVELSER

Åpningstider er mandag–fredag 7.00–19.00 og 9.00–16.00 lørdager
Besøksadressen er Solheimveien 56, 1461 Lørenskog
Tlf. 67 97 30 02 • Mailadr.: info@sykkelopplevelser.com

Utegudstjeneste julaften

Kirken var åpen for besøk på julaften helt til siste gudstjeneste var over. Menighetsrådsleder Anette Bøe Thorkildson var kledd i sin vakre bunad. Hun sto til tjeneste for alle som kom innom, for å tenne et lys eller bare sitte litt i ro. Det var velkomment for mange.

Det var et praktfullt vær helt fra julaften morgen. Det var registrering ved et bord ute, hvor vi måtte bekrefte navn som skulle stemme med påmeldingen. Seksti var grensen for å være med pr. gudstjeneste, selv om vi var ute. Det ble minnet på avstand og munnbind, og at det var en vei

inn og en annen vei ut av området rundt alteret.

Kapellan Anders Kristensen Nordvik hadde sin første gudstjeneste i Høybråten kirke denne julaftenen. Han kom til menigheten Høybråten, Fossum og Stovner i september, og har holdt gudstjenester i de to andre kirkene tidligere. Utegudstjenester har han hatt andre steder, men da på sommerstid. Så dette var en spesiell debut.

Det var ganske kaldt, men også prester bruker lue og ulltøy, så han var ikke redd for kulda.

Seks barn fra Høybråten skolekor sang julesanger, med Marianne Pentha som dirigent. Hun sang også solo på den første gudstjenesten.

Ikke så enkelt for kantor Roar Berg, ulltøy hjelper ikke på iskalde fingre. Å spille keyboard går ikke med votter på, så det var

nok nummeret før neglesprett, da gudstjeneste nummer to nærmet seg slutten. Da ble det nok godt å komme inn, hvor det gjensto to gudstjenester, med maks 20 tilstede ad gangen.

Anders leste fra julens evangelium om Jesusbarnet som ble født. Men det var ikke helt som vi er vant til å høre, så juleevangeliet er nok forandret litt på. Jeg må si jeg ventet på det vi har vært vant til å høre. Barna fra skolekoret avsluttet med nok en julesang. En stemningsfull julaftens gudstjeneste på en litt annen måte enn vi pleier å ha, med stappfull kirke flere ganger i løpet av dagen. Men i disse Koronatider må en bare gjøre det beste man kan ut av det som er mulig. Dette gikk veldig bra. Vi var glade for å få muligheten til å overvære julaftengudstjenesten denne julen også. Da vi som vanlig avsluttet unisont med «Deilig er jorden», var det vanskelig å ikke få en tåre i øyekroken. Jorden kunne nok vært adskillig deiligere for mange flere. Vi er utrolig heldige som bor her.

Froydis C.S.

HF

Dirigent og sanger Marianne Pentha, kantor Roar Berg og kapellan Anders.

Marianne Pentha dirigerer de seks barna fra Høybråten skolekor.

Det «piper» i orgelet

Orgelet gir lyder fra seg som ikke harmonerer og forteller selv at det ikke har det bra. Det har menigheten tenkt å gjøre noe med, for alle som er glade i Høybråten kirke.

Høybråten kirke er tegnet av arkitekt Georg Greve; det er et vakkert kirkebygg liggende åpent og godt synlig på nedre del av Høybråten. Den ligger langs Høybråtenveien med en stor gravlund rundt seg som ble anlagt i 1929.

Kirken ble bygget i 1932 som gravkapell, senere ombygget og har siden 1966 hatt status som sognekirke. Det gamle orgelet ble byttet ut til det nåværende orgelet i 1974.

Orgelet ble bygget av J. H. Jørgensen Orgelfabrikk A/S, Oslo. Det ble tatt i bruk i kirken i februar 1974. Det har 12 register fordelt på to manualer og pedal, sløyfelade med mekanisk spille- og registertraktur. Orgelet er solid bygget med jernkonstruksjon som reisverk, og de forskjellige elementene plassert på dette. Etter snart femti års bruk er det nå ganske «slitent». Orgelbygger Lyngø har vært på befaring

og vurdert orgelet. Det ble dokumentert et stort behov for rengjøring og overhaling. Instrumentet er preget av klangidealet fra den tiden det ble bygget, det er ganske skarpt. Opplevs også som noe «ullent» i 8'-leiet, (for de innvidde).

Kantor Roar Berg ved orgelet.

På baksiden av orgelet er pipeverket et fantastisk syn. Det er av metall, men legeringen inneholder noe tinn, så en del av pipene har begynt å sige, noe som synes tydelig. Både pipeverk og alt annet er svært støvete og slitt, dette påvirker klang, intonasjon og stemming. Det foreligger tilbud på grundig overhaling, gjennomgang og istandsetting av bl.a. pipeverket, oppgradering av alle belger samt oppdatering av belysning. Dette er en nødvendighet for at ikke orgelet skal bli totalt ødelagt og må byttes helt ut. Får man gjort dette nå, kan orgelet absolutt «reddes». Jobben vil ta noen uker og koster selvfølgelig ganske mye. Er det noen som har lyst og mulighet til å gi en skjerv til denne reparasjonen, er menighetsrådet og hele menigheten svært takknemlige, ikke minst kantor Roar Berg som kjenner og bruker orgelet mye. Musikken er jo en stor del av kirken. Og nå «piper» det virkelig etter hjelp. Vil du være med på å redde orgelet i Høybråten kirke? Et rop om hjelp fra Menighetsrådet.

Froydis C.S. *HF*

Det er mulighet for å gi på flere måter:
Takk for din gave:
Kontonr. : 7874.06.68063
Vipps til 38935.
Merk gjerne evt. gave med: orgel

Forsøker å ha så normal skole som mulig

**Tekst og foto: Ellen Elisabeth Tybring
Spesialpedagog og webredaktør**

I over ett år nå har trafikklyset vekslet mellom gult og rødt nivå – nå håper vi det blir grønt snart slik at vi kan kjøre normal skole igjen. Men vi gjør det beste ut av situasjonen vi og alle andre har havnet i og både elever og lærere er blitt noen racere til å bruke såpe, vann og antibac.

Vi følger ordinære time- og fagplaner. Og vi følger årshjulet så godt det lar seg gjøre. Riktignok måtte vi avlyse julegudstjenestene, men det ble klassevis gang rundt jule-treet ute. Og vi hadde juleverksted – også det klassevis. Skolens Miljøteam og de ulike klubbene de jobber med sørget for at skolen ble julepyntet både inne og ute.

Miljøteamet

Siden våren 2019 har skolen hatt et tilbud med Onsdags- og Tirsdagsklubb. Etter jul ble tilbudet ytterligere utvidet med bl.a. Fredagsklubb og Frokostklubb for alle klubbene måtte legges på is på grunn av rødt nivå. Men det betyr imidlertid ikke at Miljøteamet har lagt ned sitt arbeid. Miljøteamet jobber primært mot å drive trivselsfremmende og forebyggende arbeid slik at vi får et godt psykososialt miljø for elevene ved Høybråten skole.

Miljøteamet har en rekke aktiviteter og tiltak de tar i bruk i dette arbeidet, f.eks. trivselsfremmende tiltak i friminutt, forebyggende tiltak med tanke på utfordrende elevatferd, §9A og skolevegring samt mer praktisk arbeid som kunst og håndverk, mat og helse, fysisk aktivitet, svømming m.m. Miljøteamet kan også kobles på i samarbeid med kontaktlærer og foresatte og bistand i akuttsaker. Lærerne kan også «bestille» Miljøteamet til observasjon og hjelp i klasser. Under rødt nivå og hjemmeskole for elevene på 5. – 7. trinn, tar de også kontakt med elever via Teams eller telefon. Elevene på 5. – 7. trinn har også mulighet til å ta kontakt via skolens Hjer-tetelefon.

Vinteraktivitetsdagene

På grunn av korona og smittevern måtte

vi gjennomføre Vinteraktivitetsdagen over syv dager – en dag per trinn. Komiteen hadde gjort en kjempejobb og planlagt og tilrettelagt slik at det ble enkelt å gjennomføre. Bålpanner og ved var kjøpt inn og aktivitetene lå ferdig til bruk. Trinnene ble delt i to og byttet halvveis slik at alle fikk kost seg med bål, organiserte aktiviteter og frilek. Det ble ingen skiturer, men aking kan være minst like moro – også for de eldste elevene. Elevene som var først ved skogen bak skolen og bålpannene der, fikk være med å tenne på disse. Andre aktiviteter som vi hadde på skolens område var tangram-stafett, miniskikonkurranse, bygge tårn med klosser og en rekke ulike leker som Blindeløype, Hermegåsa samt Snipp og Snapp.

Uteskole på 4. trinn

Smittevern har ført til at vi har brukt uteskole i større grad enn tidligere. Dette er veldig populært. Elevene på 4. trinn hadde for eksempel et stort prosjekt hvor de forsket på ulike ting: Hva skjer når du putter et helt egg i cola? Eller eddik? Hva skjer når man strør salt på det man har malt med vannfarger? Det var stor aktivitet og mye undring. Elevene lagde hypoteser, testet og skrev rapporter. Elevene forsket på ulike stoffer og hvordan de reagerer med hverandre. For eksempel så de hvordan hele egg reagerte når de ble plassert i ulike væsker som vann, melk, eddik og cola. De brukte vannmaling og så hva som skjedde når de tok salt og / eller Zalo på den våte malingen. De så også hvordan henholdsvis natron, salt og sitronsyre reagerte når det ble blandet med eddik.

Elevene og lærerne på 4. trinn tok i bruk flere fag enn naturfag i dette prosjektarbeidet. I gymsalene var elevene vannmolekyler i alle slags former og de viste at de kan reagere raskt og at de har forstått hvordan vannmolekylene oppfører seg. Når læreren ropte fast stoff, sto elevene tett i tett uten å bevege seg. Da det ble ropt gass, fløy elevene rundt med store bevegelser. Og ved væske, holdt elevene hender og beveger seg litt.

I tillegg til å male med vannfarger brukte

elevene det fine og kalde vinterværet vi hadde i kunst og håndverkstimene og laget flotte isbilder med farger. Det fine været gjorde det ekstra flott å se hvordan solstrålene «lekte» med isen og fargene.

Uteskole på 3. trinn

Elevene og lærerne på 3. trinn har også hatt uteskole flere ganger. Blant annet har elevene lært om bålrett ute i naturen. Det er mye som skal læres når man ønsker å ha bål ute. Elevene vet nå at for at noe skal brenne så kreves det noe som er brennbart, oksygen (luft) og varme som vi får når vi tenner på. Alle elevene fikk prøve å tenne på og slukke bål. Denne gangen var det ikke noe problem å slukke bålet fordi det var så mye snø. Men elevene lærte også hva de måtte gjøre når det ikke er snø.

Dessuten er det viktig å følge brannforskriftene om bål i utmark og sporløs ferdsel. Et av kompetansemålene i naturfag tar for seg dyrevelferd. Elevene i 3A og 3B fikk oppleve dyrevelferd på nært hold da labradoren Kiwi fikk være med på tur. De fikk lære hvordan de kan hjelpe en hund å forstå hva de vil den skal gjøre, hvordan de skal oppføre seg med hund, samt prøve å få Kiwi til å gjøre triks. Alle fikk prøve å gå med Kiwi i bånd på tur hjem igjen.

Det var tydelig at elevene hadde lyttet og lært. De tok selv initiativ til å plukke med seg søppel som andre hadde slengt fra seg – virkelig flotte miljøagenter! Søpla ble til og med sortert i flasker med pant og annen søppel. Det gikk med mye antibac på turen!

Mye aktivitet på AKS

Aktivitetsskolen ved Høybråten skole er med i Matjungelen som er et samarbeidsprosjekt med Opplysningskontoret for frukt og grønt, Høgskulen på Vestlandet, Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet på oppdrag fra Helsedirektoratet. I Matjungelen kan barna utforske, leke og lære om mat som er bra for kroppen og kloden. Gjennom jevnlig lek og aktivitet på AKS lærer barna på AKS praktiske og teoretiske ferdigheter om et næringsrikt og bærekraftig kosthold.

Gjennom vårt samarbeid med Matjungelen får vi kompetanseheving av ansatte, pedagogisk materiell, mataktiviteter for barna og spredning av matglede for både små og store. Hos oss er det matansvarlig Susanne Tiller som ukentlig lager mat til barna og som gjennomfører matkurs. Barna får lage gode, sunne og spennende matretter. Susanne får barna til å smake

HØYBRÅTEN SKOLE

Forts. fra forrige side.

på mat de aldri har smakt før, undre seg over hvor maten kommer fra og hva den er laget av.

Maten kommer godt med fordi barna er aktive når de er på AKS. Denne våren har vi for eksempel hatt besøk av danseinstruktør Fiona som har lært barna en helt ny dans som de syntes var veldig gøy. WinterClassics er fortsatt kjempepopulært! Der henter vi inspirasjon fra Mesternes Mester og barna må for eksempel løpe og hente flagg ute. Flaggene hadde ulike poeng og barna måtte tenke litt taktisk. Det var både utfordrende og morsomt. AKS følger opp temaene som det jobbes med i skolen. Denne våren har vi blant annet jobbet med temaer som familie, vennskap, samhold og nærmiljøet vårt. Det er også blitt tid til å jobbe med dinosaurer, gangetabellen og sjakk. Barna har også vært kunstnere og sett hvordan ting som egentlig skulle i søppelkassa, kan bli til flotte kunstverk. Dette er helt i tråd med Miljøagentenes budskap om at gjenbruk er kult!

Julemesse i kirken

Messen arrangeres til inntekt for Høybråten, Fossum og Stovner menighet. Messe-komiteén ved Miriam, Annveig, Sarai og Anette drøydte så lenge som mulig for å få til en vanlig messe hvor folk kunne komme innom for å handle og ta lodd. Men da messedatoen nærmet seg, skjønte de at det ble umulig. Alle hadde jo hatt et håp om at Koronasmitten ville dempe seg så mye at det ville være forsvarlig å møtes. Men slik ble det ikke. Komiteén måtte svinge seg rundt og tenke nytt. Det ble lagt ut på Facebook og på hjemmesiden at man kunne kjøpe lodd og betale med Vipps eller over bankkonto, bare man merket med «lodd». Også etter de to siste gudstjenestene, før messen, kunne man få kjøpt lodd som kostet kr 10 pr stk. Gevinstene var mange og flotte. Disse kunne man se en del av på Facebook-siden. Loddsalget varte fram til 12. november kl. 22 og trekningen foregikk 14. november. Alle vinnerne ble kontaktet og gevinster

levert på døren.

Jeg så på Facebook etterpå at mange var glade og fornøyde med sin vinnerlykke. Attraktive gevinster som: Lysestaker i krystall fra Hadeland, quiltet teppe, Eva Solo- termokanne, stor adventsstjerne, håndlaget handlenett, fruktkurv og mye mer, skiftet eier. Det ble et bra salg, selv om det ikke kunne måle seg med den vanlige fysiske messa som trekker til seg masse folk. Men det viste at det går an å tenke nytt. Kanskje kan man ha en kombinasjon av fysisk og digital messe i framtiden? Alt i alt var messe-komiteén fornøyd. Året 2020 ble jo ikke som noen kunne tenke seg når det gjaldt det meste. Men det var fint å kunne ha en kontinuitet for julemessa, om enn på en annen måte. Bra jobba!

Frødis C. S.

Nytt fra Slægga

Utdrag fra Høibraaten Idrettsforenings medlemsblads julenummer 1926. Denne gangen om en sparkstøttingkonkurransen.

Ved Arild Rognlien
Redaksjonskomiteén

Forleden blev en svær lastebil i Olsebakken overkjørt av en liten snørrete gutt med en sparkstøtting. Det var en av deltagerne i det store sparkstøttingsløp «Høybråten rundt». Ved Vardeheim var den store Olympiakomiteé samlet. Det var regnet ikke pelsklædde gubber med cigarer og halmtøfler à la julegryte som utgjorde dommerkollegiet. Den yngre generation var imidlertid meget sterkt representert. Blandt andet saas flere av Idrætsforeningens medlemmer under 15 aar. Det var fremmødt 117 tilskuere og 5 deltagere – forøvrig det samme forhold mellem tilskuere og deltagere som naar Høibraatens idrætsforening arrangerer utholdenhetsprøver her paa Braatan. Da tiden var slagen, drog de

drabelige konkurrenter avsted med svære merkelapper paa maven. Først startet man med to minutters mellemrum, siden med mindre mellemrum. Løipen gik i jevnt terræng forbi skolen, saa i vekslende terræng sydvestover i retning av idrætspladsen. Derfra til Myhre hvor det var matstation for de som hadde penger. Saa Høibraatenveien tilbake igjen – renthaaig terræng altsammen med undtagelse av Olsebakken og indkomst ved Vardeheim.

En stund efter at sidste mand var pigget avgaarde meldtes det fra løipen at førstemand, Rolf Pettersen var i anmars. En liten stund efter pigget han over maal hjertelig hyldet av alt folket. Siden kom de forskjellige deltagere ind med større eller mindre mellemrum alt eftersom starten hadde vært. Flere var synlig medtat av det anstrengende løp, men samtlige uttalte sig rosende om løipen. Dommerne var ikke knuslete med tia. Slike bagateller som sekunder endsige tiendedeler, ga man pokker i.

Her regnes kun hele og halve minutter. Derfor kom også præmielisten til at se saadan ut:

No 1 Rolf Pettersen 12 blank
No. 1 Karl Hammer 12 blank
No.3 Arthur Hammer 13 blank
No.4 Kaare Brustad 13,5
No.5 Olaf Pettersen 13,5

I Aker og Lørenskog Avis, forøvrigt ypperlig omtale av stevnet, foreslår bladet at Høibraaten Idrætsforening avholder en sparkstøttingkonkurrance for smaagutter. Slægga vil absolut støtte forslaget. De forskjellige arrangements som foreningen har naa utover saa som bazar, kredsrend, karneval og fylkesrend og ikke at forglemme spikring i bakken, er neppe nok tilat skaffe vore arbeidsvillige medlemmer nok av det eftertragtede pliktarbeid. Vi faar haabe at formanden ikke er altfor . . . inhabil ja.

Ar

Illustrasjonsbilde fra Akershusbasen/DigitalMuseum

Vårnytt fra Stasjonsfjellet skole

Ved Bjørn Skogholt
assisterende rektor Stasjonsfjellet skole

For ganske nøyaktig ett år siden skrev jeg en tekst til Vel-Nytt om hjemmeundervisning og korona-tid på Stasjonsfjellet skole.

Det var å håpe at situasjonen skulle være annerledes nå, men dessverre er den ikke helt det. Det siste skoleåret har vært preget av perioder med karantener og hjemmeskole. Sammenligner vi oss med andre skoler i bydelen har vi vært mindre ram-

met, men det er en litt mager trøst egentlig. Når jeg sitter her og skriver på denne teksten, og kaster et blikk ut i skolegården, er den tom for elever. Det er stille på en måte det ikke skal være stille på en skole. Jeg krysser derfor fingrene for at når dette leses er situasjonen mer normal igjen, og at skråll og leven fra energisk ungdom kan høres fra skolegården.

Skolen er en arena for læring og forbedring. Vi er stolte av det arbeidet som elevene og lærerne våre har nedlagt når det gjelder å få til så god læring som mulig på digitale arenaer. For mange elever er dette en krevende øvelse, og vi bruker mye tid på å følge opp de elevene som trenger litt ekstra. Jeg benytter samtidig anledningen til å takke alle foresatte, besteforeldre og annen nær familie som bidrar til å hjelpe ungdommene våre. Og da tenker jeg ikke bare på skolearbeid, men også på alle bidrag som gjøres når fritidstilbud og idrett heller ikke kan gjennomføres som normalt. Vi har mange aktive elever på Stasjonsfjellet.

Tiden fram mot sommeren skal vi nå benytte på å planlegge neste skoleår. Hvis alt går som vi tenker, vil vi ønske neste års 8. trinn velkommen til et litt annerledes opplegg for skolehverdagen enn vi har hatt tidligere år. Det gleder vi oss til.

JS

JAZZ PÅ VARDEHEIM

To konserter i 2020

Tekst og foto: Jan G. Haanæs

To konserter ble gjennomført høsten 2020. Klubbens styre hadde sterke ønsker om å komme i gang igjen med konsertvirksomheten etter alle avlysningene.

The Staffan William-Olsson Trio

28. august ble Vardeheim rigget i henhold til myndighetenes regler for kulturaktiviteter og smittevern, blant annet desinfisering av hender og registrering av alle tilstedeværende. Musikene denne kvelden var Staffan William-Olsson på gitar, Terje Gewalt med bass og trommisen Hermund Nygård. Gruppen er kjent under bandnavnet The Staffan William-Olsson Trio. Her ble det levert god og swingende jazz i over

to timer. I tillegg til kjente standardlåter fikk vi også jazzversjoner basert på komposisjoner blant andre av Torbjørn Egner, Frantz Liszt og Willie Nelson. Kort og greit oppsummert som en meget vellykket start på høstens konsertsesong!

Jazz Society Quintet

Fredag 30. oktober fortsatte vi med Jazz Society Quintet! For å etterleve meterbestemmelsene kunne vi ikke ha mer enn fem musikere på scenegulvet samtidig.

Selv om «kvintetten» besto av seks personer, løste orkesterleder Odd Rogne problemet ved at musikerne skiftet på med å ha spillepause. I tillegg til Odd på flygelhorn stilte dette laget: Johan Bergli altsaks, Emil Norman trommer, Bjørn Svendsen kontrabass, Jon Sverre Berg piano og ikke minst vokalistene Guro Høimyr. Og serveringen vi fikk var «Jazz A La Carte» med Evergreens og øregode låter som blant annet Autumn Leaves, «litt norsk» og ikke å forglemme Cherokee, pluss rekkevis av de gode låtene som vi alle kunne nynne på mens vi gikk hjem etter en vellykket kveld. Apropos servering, så hadde vi denne kvelden avtale med Solglimt Catering om levering av kjempegode smørbrød. Hvert enkelt smørbrød ferdig pakket og merket med kjøpers navn.

Kort tid etter slo smittebølge to inn over Oslo-området og nye avlyste konserter ble dessverre et faktum.

JS

The Staffan William-Olsson Trio.

Jazz Society Quintet.

En skikkelig folkevogn-entusiast

Tekst og foto: Arild Rognlien
Redaksjonskomitéen

Flere har sikkert lagt merke til at det her på Høybråten kjører en Folkevogn varebil, blå og fager med reklame for Ibsen Blomst AS. Ved nærmere undersøkelse viser det seg at den tilhører en kar i Skogstien og vi avla Thor Magne Vestaberg, som han heter, et besøk og fant en mann med en stor appetitt for eldre biler fra Wolfsburg. For å ta blomsterbilen først, er den dekorert med reklame fra kona Heidis arbeidsgiver. Bilen så dagens lys første gang i 1966 og har hatt en omflakkende tilværelse inntil Thor overtok den for tre år siden. Den fikk nye og bedre bremses (skiver) foran og sengeplasser bak, større motor, bedre sikkerhetsseler samt mer småfix som en bil Thor mener skal ha. Den brukes til turer og biltreff.

Olga

En annen bil han kjører mye er «Olga», en 1963 boble, lakkert lys grønn. Bilen er for tiden ganske standard, men skal få litt ekstra «muskler» til våren. Også her er det blitt bedre bremses og sikkerhetsseler. «Olga» var ellers familiens hovedbil i fjor sommer mens de ventet på en annen bruksbil.

For tiden holder den energiske bilmannen på med en pick-up, 1969-modell. Her er det en del rustsveising på gang som han gjør selv i sin velutstyrte garasje. Her også blir det bedre bremses samt nytt interiør. Utvendig skal den være som den er, litt småbul-kete. Det er slik han vil ha bilene sine; de er gamle og skal se slik ut også. Det tekniske derimot, skal være tipp topp. Biler vi ikke har sett så mye til her på Høybråten, er to bobler av typen 1303S fra 1973. En blå som er «finbilen» og en grå han skal kjøre veteranrally med.

En fremmed fugl

Til slutt i samlingen har han en fremmed fugl, faktisk landets eneste: En såkalt Brasiliansk Buggy laget i Tyskland, men ikke av VW-fabrikken. Basis er en bunnplate (chassis) fra en 1968-modell boble. En bil som sønnen gleder seg til å kjøre når lappen er i lomma til våren. Når pick-up'en er ferdig til sommeren, er alle Thors biler registrerte og fullt kjørbare. Med håp om å få se alle bilene etter hvert på Høybråten, ønsker vi Thor lykke til videre med hobbyen.

Arild

Folkevogn varebil 1966.

Olga, 1963-modellen.

Pick-up 1969.

Finbilen 1303S Big.

Brasiliansk Buggy.

Velkommen til Mekonomen Stovnerbrua Service Senter

EU-kontroll

**Bestill time
i dag!**

Stovnerbrua Service Senter AS

Stovnerveien 4, 0980 Oslo • Telefon 22 10 10 51 • E-mail: post@stovnerbrua.no

Mekonomens tillitsløfte

#1: Vi skal alltid gi deg våre beste råd

Vi vil det beste for deg og bilen din. Når du møter våre fagfolk skal du alltid være sikker på at de gir deg sin beste vurdering, basert på sin kunnskap og erfaring.

#2: Vi avtaler alltid omfang, pris og levering på forhånd

Det siste du trenger når du har bilen på verksted, er flere ubehagelige overraskelser! Derfor setter vi aldri i gang med en jobb uten å ha blitt enige om både omfang, tid og pris med deg på forhånd.

#3: Vi ringer deg alltid dersom det blir endringer

Noen ganger skjer det uventede ting som gjør at oppdraget endrer seg. Når det skjer, ringer vi deg alltid opp og lager en ny avtale om pris, omfang og leveringstid før vi jobber videre.

#4: Vi viser deg alltid bildelene vi har byttet

Når vi bytter bildeler lar vi deg få se på alle delene vi skifter ut hvis ønskelig. Slik kan du undersøke bildelene selv, eller be noen andre om å se på dem dersom du skulle være usikker.

#5: Vi har ingen skjulte kostnader

Fagspråk og delenavn kan oppleves kryptiske når de opptrer i såpass forkortet form som de gjør i en faktura. Derfor tilbyr vi en gjennomgang av fakturaen sammen med deg for å forklare alt vi har gjort, og hvorfor vi har gjort det.

#6: Vi leverer når vi skal

Det å ha bilen sin inne på verksted er i utgangspunktet en ulempe – det er vanskelig nok å planlegge hverdagen ellers. Derfor gjør vi alt vi kan for å levere bilen din når vi skal. Det innebærer også at vi sier fra til deg med én gang dersom det skjer noe uforutsett som gjør at oppdraget tar lengre tid, slik at vi kan lage en ny avtale.

Såing - setting – høsting og Korona

Et år i hagen som var ganske annerledes enn vi er vant til. Det føltes merkelig å så gulrøtter og sette purre, løk og poteter uten et eneste barn til stede. Men sånn var det. Vi måtte bare gjøre det beste ut av det.

Koronaen bestemte det meste dette året, ikke bare her i skolehagen, men over alt. Etter at gruppeleder Willy hadde snakket med Tore Fallar på Geitmyra skolehagesenter, ble de enige om at vi skulle sette noe grønnsaker og klippe gresset slik at hagen fikk kontinuitet og ville se skikkelig ut hele sommeren.

Det var full forståelse, både fra skolen og Geitmyra, om at vi ikke kunne ha med barna i vårsemesteret.

Vi som er i den faste arbeidsgruppa, møttes flere ganger på forsommeren slik at både poteter, purre, løk og gulrotfrø kom i jorda.

AKS-leder ordnet med liste som foreldre kunne melde seg på for hjelp til vanning, luking og gressklipping. Vi var også så heldige at vi fikk hjelp av speiderleder Vegard

som hyppet potetjordene og ellers gjorde forskjellig arbeid som trengtes.

Lions klippet gresset fram til skoleferien og startet opp igjen med det etter 1. september. De satte også ut pallekarmene vi trengte og tok dem opp igjen etter at alt var høstet.

Det var mye regn og lite sol i juli, det hemmet nok noe av veksten, spesielt på purre og løk.

I september var det så lite Koronasmitte i

samfunnet at vi sa oss enige i at fjerdeklassingene fra AKS kunne komme for å være med på høstingen.

Hver av oss hadde bare med to barn hver, så det gikk bra.

Så selv om året var ganske så annerledes, klarte vi å få en avling i skolehagen på ca. 250 kg. Det er vi litt stolte av. Ungene fikk med seg hjem poser med poteter, grønnsaker og epler. Så håper vi det ble deilig suppe og annet godt av det.

Tore Fallar kom og pløyde før vinteren kom, og hagen har ligget og hvilt seg i flere måneder. Så får vi se hvordan 2021 blir. Om det tør vi ikke spå når dette skrives, i februar.

Takk til alle som var med å jobbe i skolehagen 2020; alle i arbeidsgruppa, foreldre, Vegard og Lions.

Frødis C. S.

HF

Hva skjer på Enga?

Vel-Nytt har igjen vært i kontakt med Anne Grete Orlie for å høre hva som skjer på husmannsplassen Enga. Anne Grete kunne bl.a. fortelle at de har hatt et digitalt møte med Bymiljøetaten, hvor de kom fram til følgende:

De gamle uthusene skal rives og et nytt uthus skal bygges, saken er til behandling hos PBE nå. Til nytt uthus søker vi hjelp fra videregående byggfag Hellerud. Vi har også en søknad inne hos PBE (Plan- og bygningsetaten Oslo kommune) for oppsett av et drivhus. Her må vi søke om dispensasjon fra markaloven og Kommuneplanloven siden dette gjelder et område innenfor markagrensen. Det er mange formelle saksforhold og regler vi som en liten forening må forholde oss til og vi lærer stadig noe nytt. Selve huset som byrådet fortsatt ikke har bevilget penger til rehabilitering, ca. fire millioner, ligger fortsatt på vent. Vi håper at vi gjennom samarbeidet med Sørli gård og agronom der kan få fart på bevilgningssaken for bevaring av husmannsplassen for framtiden. Det er planer om et samarbeid med skolene på Ellingsrud om å dyrke poteter i år. Vi utvider bikubene til fire bikuber totalt fra to i fjor. Vi har fått penger fra både Spare-

(Dronebilde tatt av Frode Westad.)

bankstiftelsen DNB og Bergesen Stiftelsen til sammen kr 100.000 til aktiviteter som inkluderer barn og ungdom på Ellingsrud. Det er ca. 20 medlemshavere i Andelslandbruk Enga som skal dyrke på 1–2 mål i år. Vi skal også ha kuer fra Lindeberg gård på beite i sommer. Honningen fra biene på Enga var av en spesielt god kvalitet,

tykk flytende mørk honning med smak av lyng og tistler i 2020. Nytt i år er bålpannebenker og vi venter på en bålpanne så vi kan samle ungdom og fortelle historien om husmannsplassen fra den gang den lå under Ellingsrud gård og fram til i dag.

Dag Oskar

HF

Lek, moro og mat i Høybråten-parken

Det var sist i januar, en skikkelig vinterdag. Sola skinte fra blå himmel og vi var på vei hjem fra en deilig tur i skogholtene rundt Høybråten. Vi gikk i Skogstien på oversiden av parken og kikket mot skøytebanen. Der var det mye folk.

Oppe ved huskene er det både bord med benker og en fastmontert grill til felles avbenyttelse. Der sto det et par voksne menn som snudde og vendte på maten som lå på grillen.

Rundt omkring var det voksne og barn, med og uten skøyter. Det var en kald dag, men det så ikke ut som det hemmet gleden ved å samles rundt spiseplassen. Saueskinn og tepper på benkene ga varme til kalde rumper når maten skulle inntas.

Jeg gikk dem i møte og spurte om jeg kunne få ta et par bilder til Vel-Nytt. Dette

så jo så hyggelig ut. Jo da, jeg kunne bare knipse, både små og store.

Jeg fikk en trivelig samtale med Anne Mette og Brigitta som viste meg bort til Luc og Tor ved grillen. De hadde vært mange fra Høybråten skole på tur den dagen, mellom 20 og 25 barn tilsammen. De fire jeg hilste på, som var igjen sammen med de voksne, var fra samme kohort i klasse 3 A. Både Sofia, Peter, Max og Nathan var veldig fornøyde med dagen.

Skøytene hadde vært flittig i bruk, alle var enige om at det hadde vært en superfin dag. Det hadde gått med kakao i litervis slik det skal på en slik fin vinterdag.

Snart ble det varm mat fra grillen, en blir sulten av å leke i snøen.

Anne Mette og Brigitta er veldig fornøyde med denne plassen og synes det er topp

med grillen. Det er koselig. Skøytebanen blir vedlikeholdt av Høybråten Velforening, og den har virkelig vært mye i bruk de fantastiske vinterukene etter jul. Dette minnte om vinter i «gamle dager». Da var også skøytebanen full av lekne, glade barn. Noen voksne våget seg også ut på glattisen kunne vi se. Det er jo kjempegøy å gå på skøyter.

Det er så flott å se at parken er til glede for så mange. Velforeningen ønsker alle velkommen til å benytte parken til glede og hygge. Og de håper alle er flinke til å rydde etter seg hver gang slik at det alltid er like trivelig å komme dit.

Jeg takket for en hyggelig samtale, og for at jeg fikk bryte inn i en koselig sammenkomst. Grillmaten smakte sikkert herlig.

Froydis C. S. *HF*

Luc står for grillingen, mens Anne Mette, Brigitta og Tor følger godt med. Maja nyter solen.

Sofia, Peter, Max og Nathan har satt seg til bords og venter på grillmaten.

De sørger for skøytebanen

Det er 13 minus, klokka har passert 21.30, og vi er midt i februar da vi treffer to blad Morten i Høybråtenparken. De holder på å sprøyte skøytebanen, noe de har gjort de fleste kveldene siden romjula. I begynnelsen av februar tro bydelen til med større brøyteutstyr, en traktor med fres som utvidet hele området. Siden er det Morten

og Morten som har holdt det hele ved like. Grunnen til at de velger å måke og sprøyte så sent på kvelden, er at de vil være sikre på at alle ungene er ferdige med å gå på skøyter for dagen. Og på spørsmål om hva som får «gutta» til å holde på med dette kveld etter kveld, svarer de unisont at det er nettopp gleden over å se alle barna som hver dag bruker skøytebanen. «Og så får vi så masse hyggelige tilbakemeldinger fra foreldre og mange andre som kommer hit for å gå på skøyter, eller bare for å være her», sier de to.

«Folk setter veldig stor pris på et utendørs tilbud i disse tider. Her kommer det ikke bare folk fra Høybråten. Vi vet at de kommer både fra Furuset og Ellingsrud og fra mange andre områder rundt oss, men det er jo bare hyggelig. Her er alle velkomne», sier de. I år, som i mange foregående år, er det Tore Kristian Mathisen, med sin firehjuling som trår hjelpende til med måking de gangene det er kommet såpass med snø at det er for tungt å måke for hånd.

Dag Oskar *HF*

Det er et yrende liv av både store og små skøyteløpere i Høybråtenparken hele dagen ...

... og når alle har gått hjem for kvelden, kommer Morten og Morten for å holde skøytebanen i orden med måking og vanning.

Damekoret i koronatid

Som for de fleste foreninger, klubber etc. har denne tiden vært en stille og lei tid, med et stort savn etter å kunne møtes.

Koristene har ikke truffet hverandre til øvelser siden de hadde noen torsdagsvelder på Vardeheim etter sommerferien. Da

var det lite smitte i samfunnet og det føltes trygt å treffes med avstand, flere innganger og spriten på plass. Det å kunne treffes hver uke for å synge har vært en selvfølge i mange år, så dette er en uvant situasjon. Koret fylte 75 år i fjor høst, og aldri har det vært så lange pauser. Det var planlagt stor feiring i oktober. Men på grunn av omstendighetene måtte planene forandres. Det ble en mer beskjeden, men hyggelig aften i Continentals andre etasje. Her var smittevern tatt i vare, så meter'n fikk ikke ødelegge stemningen for jubilentene. Alle damene håper hele tiden at viruset vil dempe seg, så det går an å synge sammen igjen, selv om de må holde en viss avstand. Men uke etter uke blir de skuffet. Alt er foreløpig satt på vent. Men de vet jo at en dag, forhåpentligvis i dette året, vil det bli mulig å åpne opp igjen. Det gleder de seg veldig til. Og de vil gjerne se nye fjes i koret når de setter i gang med øvelsene igjen. Så er du dame og har lyst til å synge, ta gjerne kontakt på hdamekor@gmail.com. Det er ingen opptaksprøve, men du må ha sangglede.

Frøydis C. S.

HØYBRÅTEN PENSJONISTFORENING

Håper på bedre tider

Året 2020 ble et annerledes-år for alle; for hver og en, familier, bedrifter og foreninger. Høybråten pensjonistforening som pleier å holde medlemsmøte 4. onsdag i måneden, hadde vanlig møte i januar og gjennomførte årsmøte i februar.

Vi visste (heldigvis) ikke hva som ventet oss da koronaen kom, men vi skjønnte fort at vi måtte avlyse møtene i mars, april og mai. Styret tenkte vel at etter sommeren ville verden «se annerledes» ut. Men slik ble det ikke. Utover høsten klarte vi ikke å gjennomføre et eneste møte til.

10. august skulle foreningen på busstur til Haldenvassdraget med omvisning og middag på Fredriksten festning. Smittetallene var lave og Buss- og reiseservice forsikret oss om at alle smitteverntiltak ville være

overholdt, så vi dro. Været var bra, stemningen god, alle deltagerne lengtet etter tur og sosialt samvær. Ingen ble syke, vi var en opplevelse rikere.

Så ventet vi håpefullt på om vi kunne gjennomføre juleturen i november. Kunne vi dra på julemesse til Hedmark, med lunsj og julemiddag på storgårder ved Mjøsa? Men smittetallene steg, alt ble usikkert og foreningen valgte å avlyse turen.

Når dette skrives er vi tre måneder inn i 2021 og «på vei» mot påske. Smittetallene er høyere enn noen gang, men nå har vi vaksinen. De fleste i årsgruppene 75 år og oppover er fullvaksinert, og flere nedover i alder får muligheten.

Medlemmene savner møtene med god underholdning, musikk, kaffe, noe å bite i,

det sosiale samværet og muligheter til å dra på tur.

Vi håper og tror at samfunnet snart åpner opp igjen og så er vi i gang. Velkommen da til alle «gamle» og nye medlemmer.

Lise Alstedt

Høybråten eldresenter

Høybråten eldresenter har nå vært korona-stengt et helt år. Mange savner turen til Folkvang torsdag formiddag, til kaffekoppen, «suppa», en hyggelig prat, høst- og vårfest og turen «ut i det blå». De aller fleste er nå vaksinert og alle håper på en fin sommer.

Mange Høybråtenbeboere ønsker seg en hyggelig formiddag i godt lag. De deltar i fellesskapet og er gjerne med på å dele kjøkkentjenesten en torsdag innimellom. Ta godt vare på hverandre – vi gleder oss til vi sees.

Grete, Reidun og Lise

(Foto: Frøydis Cederkvist Stenerud.)

Vi har ledig tannlegetime til deg!

Tannhelsesenteret på Lørenskog er en stor og moderne klinikk med 15 behandlingsrom, 15 tannleger, tannpleiere og tannlegespesialister.

I tillegg til vanlig tannbehandling kan vi tilby:

Tannregulering av voksne og barn (kjeveortopedi)

For voksne også skjult tannregulering. For barn bosatt i Oslo kommune gjelder de samme rettigheter selv om behandlingen gjøres i Lørenskog!

Behandling av snorking

Er du trøtt på dagtid? Har du lett eller moderat søvnapné? Er du misfornøyd med din CPAP?

Søvnapnéskinne framstilles individuelt.

Vi holder åpent hver dag, hele året

Mandag–fredag 8–20
Lørdag–søndag 10–14
Andre helligdager 10–14

Ingen pristillegg for timer kveld eller helg. Har du tannverk, får du time på dagen!

tannhelse senteret®

Tannhelsesenteret Lørenskog AS

Skårersletta 10, 1471 Lørenskog • Telefon: 67 91 72 00 • www.tannhelsesenter.no

Høybråten Basketballklubb er blitt 50 år!

Lille julaften i 1970, på sin egen 38-årsdag, fikk Sidsel Bjørset brev om at medlemskapet i Norges Basketballforbund var innvilget. At flere av elevene hun rekrutterte på Høybråten skole skulle bli sentrale i norsk baskethistorie, kunne ingen ane.

Ville Høybråten BBK eksistert i dag uten Sidsel Bjørsets initiativ på slutten av 60-tallet? Det tviler de fleste involverte på. – Hadde jeg ikke gått på Høybråten skole, ville jeg nok spilt fotball eller noe sånt, sier Vibeke Thorsteinsen (57), som var med på å vinne 12 av klubbens 16 NM-titler.

– Sidsel var pådriveren og fikk fram mange jenter, supplerer Lisbeth Jansen (56), den eneste som var med på samtlige av de 16 triumfene.

Med 15 norgesmesterskap på rad i årene 198–95 sikret Høybråten seg plass i Guinness' rekordbok, før Lisbeth, Vibeke og flere av de «gamle» kom sammen igjen og tok et 16. gull i 1998, tre år senere. Nærmest som en ren bonus.

Jo, kanskje ville andre ha startet en basketballklubb i Høybråten-området etter noen år, det var en ny idrett på vei opp og Ammerud var også i gang. Men at de skulle fått tilsvarende suksess, er vanskelig å tenke seg. Komponentene som førte til Høybråtens vekst og gullrushet på 80- og 90-tallet var helt spesielle:

Den basket-frelste læreren Sidsel Bjørset som huket tak i alle elever hun klarte til den nye idretten. Spillerne som begynte i fjerde klasse på Høybråten skole og som viste så stor iver og så stort talent. Og Martin Raz, som ved en tilfeldighet havnet som trener i klubben og la grunnlaget for toppsatsingen.

– Lett å få med seg ungene

Bjørset hadde fått sansen for basketball mens hun gikk på Oslo Lærerhøgskole og Statens Gymnastikkskole – i dag Oslomet og Norges Idrettshøgskole.

– For meg var det en veldig fin idrett, der man ikke skulle være så nær noen og ikke skulle rive og slite som i håndballen, forteller 88-åringen.

– Jeg var lærer på Høybråten skole og syntes det var lett å få med seg ungene. Alle foreldrene ble så ivrige også, de nærmest sloss om å få være trenere og lagledere. Jeg begynte med fjerdeklassinger og drev på et par år med trening før jeg satte i gang med å stifte Høybråten skoles basketballklubb.

– Men det var helt tilfeldig og veldig komisk at klubben ble stiftet akkurat på bursdagen min. Jeg sendte søknaden til Basketballforbundet en uke før, og så fikk jeg brev om at den var innvilget, 23. desember 1970, sier hun og ler.

Ble tipset om Høybråten

Det påfølgende året dukket tsjekkiske Martin Raz opp i den nystartede klubben. Han kom til Norge fra Praha i 1969, året etter at Sovjetunionen og Warszawapakt-landene hadde invadert Tsjekkoslovakia.

Utdrag av Arild Sandvns jubileumstekst i anledning HBBKs 50-årsjubileum.

I Oslo ble han kjent med landsmannen og OSI-spilleren Vaclav Pletanek (senere journalist i Dagbladet), som satte ham på sporet av Høybråten.

Opprykk, bronse, sølv – og gull!

Med en base av spillerne fra Høybråten skole og kullene Sidsel Bjørset startet, vant Raz og Høybråten-jentene 2. divisjon i 1974/75 og tok steget opp i Hovedserien. De kunne juble for sin første medalje med bronse i 76/77-sesongen. Og etter at gamle Bærum BBKs kvinner hadde vunnet de 9 første norgesmesterskapene, ble de stoppet av Høybråten i semifinalen i 1978. Dermed var det duket for nye gullvinnere, men det unge Høybråten-laget kom til kort mot Sandvikas rutinerte spillere og ble slått 102-65 og 53-47 i de to finalene. Så havnet Høybråten utenfor de to neste finallene, men Martin Raz var ambisiøs og ville nå høyere med jentene sine. Han visste at de yngre spillerne i Sidsel Bjørsets tropper kunne hjelpe mye. Helt avgjørende ble en ny kvartett som hadde startet på Høybråten – fra tre forskjellige årstrinn: Vibeke Thorsteinsen og Birgit Larsplass fra '63-årgangen, Lisbeth Jansen fra '64 og Hilde Pettersen fra '65.

Alle de nye ungjentene var sentrale da Høybråten sikret det første gullet med finaleseire over Sandvika, som hadde vunnet de tre foregående mesterskapene. Det ble 61-46 på bortebane og 70-52 i returen på Apalløkka. Høybråten hadde laveste gjennomsnittsalder av alle lagene i serien og 15-årige Hilde Pettersen ble kåret til finalenes MVP.

Det var også siste gang Apalløkkahallen var lagets hjemmebane. Året etter hadde Høybråten fått sin egen arena og kunne juble for finaletriumf nummer to for fullsatte tribuner i Furusethallen, der det var leid inn ekstratribuner for å få plass til alle.

Mye trening – og tøff matching

Suksessen og satsingen gjorde Høybråten til et attraktivt lag, og flere forsterkninger kom fra andre klubber. Blant dem var Kari Johnsrud (Jørgensen) fra Ammerud, Eva Male fra Lillestrøm, Nina Andersen og Lisa Scheibert fra Oppsal.

Men hvorfor ble Høybråten så gode at de kunne dominere norsk kvinnebasket gjennom 80- og 90-tallet?

– Vi begynte å trene, så enkelt var det, mener Martin Raz.

– Hvis du er heldig, kan du klare å samle årganger som er både talentfulle og ivrige. Vi økte treningsmengdene, reiste masse utenlands, deltok i E-cupen etter hvert. Vi la planer for neste sesong allerede i januar-februar og spilte 15-20 treningskamper før serien startet, de fleste mot utenlandske lag. Den første av utenlandsturene var til Vest-Berlin i 1974 da laget fortsatt spilte i 2.-divisjon. Høybråten-jentene matchet seg i Sverige, Polen, Italia, Frankrike og gamle Tsjekkoslovakia.

– Noe av det mest givende var å reise over svenskegrensen til Arvika, der de i fire-fem år på rad hadde landslagsturnering i romjula med flere av de beste kvinnelandslagene i verden. Blant andre Kina og Jugoslavia var med der. Vi hadde treningsleir med treninger på dagtid og så alle kampene i turneringen på kveldstid. Jentene fikk impulser og inspirasjon. «Klarer hun det, hvorfor ikke jeg? Hva må vi gjøre, hvilke øvelser skal vi finne på?» tenkte og sa de. Det var spillere med lidenskap for basket, fastslår tsjekkeren, som ledet Høybråten til klubbens seks første NM-gull.

Nye trenere, nye NM-gull

Sidsel Bjørset var lærer på Høybråten skole i 40 år, og ledet basketballklubben i 18 år, fram til 1988. Hun ble tildelt NBBFs Hederstegn i 2011.

David Oliver overtok for Martin Raz i 1986/87, før Roy Porter og Bjørn Jørgensen ledet jentene i fire sesonger til og med 1990/91. Joe Allen var Høybråten-coach i 1991/92, mens klubben satset på Lisbeth Jansen og Vibeke Thorsteinsen som spillende trenere i 1992/93 og vant gull igjen.

284 aktive medlemmer

Eva Male kom til Høybråten fra Lillestrøm før 1984/85-sesongen og var med på sju strake NM-titler. Nå er 54-åringen inne i sin tiende sesong i styret og den åttende som leder.

Høybråten var registrert med 284 aktive i medlemsoversikten for 2019, som Norges 11. største basketballklubb. Av de 284 aktive i Høybråten BBK i siste registrering i 2019 var det 80 jenter og følgelig klart flest guttespillere.

Martin Raz var tilbake som trener og hadde fått med seg Morten Fraas som assistent, men spesielt den første av duoens to sesonger ble tøff for det unge laget.

Bilal Rodgers har ledet Høybråten de fem siste sesongene, med seriesølv i 2017/18 som det foreløpige høydepunktet. Da hadde laget fått med landslagsforwarden Tina Evjen Nesse og like rutinerte Anneli Widén i tillegg til klubbens egne talenter med Sigrud Male Davidsen og Flaka Kelmendi i spissen.

Da Nesse forsvant ut ble det vanskeligere, og de to siste sesongene har skadet og frafall ødelagt mye for Høybråten.

Samarbeid med naboklubber

Lyspunktet har vært samarbeidet med naboklubber, som har gitt flere unge talenter sjansen i årets sesong.

Høybråten har i flere år hatt Bøler som samarbeidspartner og blant annet spilt flere BLNO-hjemmekamper i Bøler flerbrukshall, men har også inngått kompaniskap med Oppsal og håper å få med Kolbotn.

– Oppsal og Bøler har gitt oss mange spillere, så mange at vi plutselig er i en situasjon der vi kan velge blant flere når vi skal ta ut lag til kampene. Så er Kolbotn-samarbeidet i grynga. Vi har hatt samtaler og de har vært på våre treninger, og vi var i ferd med å signere en avtale da koronastoppen kom, forklarer styrelederen.

– Sosialøkonomiske forskjeller

Furusetshallen er hjemmearena og et samlingssted, men ikke i klubbens opprinnelige nedslagsområde.

Etter bydelsreformen havnet Furuset i Alna bydel og Høybråten i Stovner bydel. – Boområder med store sosialøkonomiske forskjeller, understreker Eva Male Davidsen.

– På den ene siden foreldre og familier som har minst like store krav til organisasjon som i lag på vestsiden av Oslo, på den andre siden foreldre vi aldri ser noe til. Vi er ikke sikre på om vi klarer å treffe alle disse ungdommene, men samtidig er det en kjempespennende utfordring som jeg syns vi stadig jobber bedre med.

– Vi har hatt perioder i klubben med «adskilte lag», rene «Høybråten-lag» og «Furuset-lag» hver for seg. Men vi er opp-tatt av og bevisste på faren med et skille, og har det ikke sånn i klubben nå. Men det er fortsatt mye å gå på. Klarer vi å knekke koden med å få med oss flere foresatte, vil vi i enda større grad utfordre kulturfor-skjeller. Da vil vi virkelig lykkes, sier hun.

– Det er utrolig givende å se hvordan klubben klarer å inkludere bredt. Man ivaretar og legger til rette, blant annet gjennom inkluderingsprosjekter støttet av Oslo Idrettskrets.

– Høybråten har i alle år vært driftet av ivrige og dyktige frivillige. Sånn er det nå også, men vi er for få, og de frivillige sitter med for mange oppgaver. Det tærer på ressursene, og det er en kjensgjerning at vi ikke klarer å drive klubben på ren frivillighet alene. Ansatte trenere som Emmanuel Davis og Bilal Rodgers har vært viktige for utviklingen de siste årene, fastslår Davidsen.

Styrer økonomien

Vibeke Thorsteinsen var med på å vinne 12 NM-titler: De seks første, før hun studerte i Bergen i fire år og spilte for Gimle, og så de fem siste på rad og bonus-gullet i 1998.

Den tidligere landslagsguarden har vært økonomiansvarlig i klubben det siste tiåret og er nå også med i styret.

– Tiden i Høybråten har prega hele livet mitt, med masse venner. Jeg følger fortsatt med på basket hele tida, snakker med Eva (Male Davidsen) i hvert fall én gang i uka og leser alt om basket på nettet, forteller 57-åringen, som bor på Oppaker i Nes kommune.

Økonomien i klubben går bra, men koronapausen for alle breddelagene vil ha innvirkning på medlemsmassen i 2020 og 2021, ikke bare i Høybråten.

– Vi klarer oss fint, men vil nok miste noen medlemmer i år. Vi var 284 i 2019, men er kanskje nede i 230 nå, tror Vibeke Thorsteinsen.

Hele familien i klubben

For Lisbeth Jansen er det blitt et langt liv i Høybråten Basketballklubb.

– Jeg drev med turn og friidrett før jeg begynte med basket i 4. klasse på Høybråten skole, forteller spilleren som var kaptein, pointguard og drivkraft i laget – og den eneste som fikk med seg samtlige av de 16 mesterskapene.

Pappa Bjørn var oppmann for A-laget i mange år og mamma Jofrid den ubestridte lederen av Høybråtens heilagjeng. Lisbeths to yngre søsken var også i klubben: Øyvind en ledende spiller på herrelaget som var flere sesonger i Hovedserien, og lillesøster Lena etter hvert en nøkkelspiller i Høybråten-laget. Lisbeth og Lena står også med henholdsvis 38 og 24 A-landskamper for Norge.

Forbløffende nok er Lisbeth Jansen fortsatt å se i Høybråten-drakt, denne sesongen også på BLNO-laget, som 56-åring! Dermed var hun med på å skrive enda et kapittel i den norske baskethistorien, da Høybråten møtte Bærum i Nadderudhallen i oktober: Mamma Lisbeth på lag med de tre døtrene, Astrid (nå 25) og tvillingene Ingrid og Jofrid (16).

– Datt tilfeldig innom

Male Davidsen har også hatt hele familien i Høybråten Basket. Eva var en sterk forward på sju gull-lag og står med 16 landskamper, Stein Tore spilte på A-laget gjennom hele 80-tallet og begge barna markerte seg tidlig på yngre lag i Høybråten. 2,01 m lange Henrik (nå 27) var på U18-landslaget i nordisk og prøvde seg

også en sesong for Kongsberg Miners (den gang i 1. divisjon) før han satset alt på collegespill i USA.

– Han spilte sine fire år på college, men havna til slutt i New York og har fått seg jobb og kjæreste der. Det ser ut til at han skal bli, mener pappa Stein Tore.

Sigrid Male Davidsen har vært Høybråtens kaptein, toppscorer og beste rebounder i alle sesonger siden laget kom inn i ligaen i 2014, men har fått de to siste ødelagt av skader. 25-åringen har også en viktig plass i styret, blant annet med ansvar for intern kommunikasjon og SoMe. Stein Tore Davidsen er i likhet med kona Eva særdeles aktiv i klubben.

– Jeg er i driftskomiteen i hallen, akkurat nå smittevernansvarlig i klubben og trener G13, J13 og G17, opplyser 61-åringen, som også har lang fartstid i Høybråten.

– Men det var helt tilfeldig at jeg datt innom her. Jeg drev med friidrett og langrenn i ungdommen, men satt vakt i Haugenstua-hallen for Stovnerkameratene IL mens Høybråten Basket hadde trening i hallen. Da kom noen og sa til meg: «Du med den høyden, du må spille basket!». Men jeg begynte altfor seint, det skjønte jeg etter hvert, sier den 1,98 m høye eks-forwarden.

50-årsfeiring på overtid

Feiringen og markeringene av Høybråtens 50-årsjubileum var planlagt i fjor, men kokte bort i korona-kålen.

– Vi startet planleggingen på senhøsten 2019 og nedsatte komiteer, men før vi egentlig kom i gang med arbeidet, kom 12. mars og nedstengningen, forklarer Eva Male Davidsen. – Tiden gikk litt fra oss, styremøter ble utsatt og plutselig hadde vi knapt nok truffet hverandre. Vi hadde planlagt sammenkomster for ungdommen og en stor bankett for tidligere medlemmer, men alt ble satt på vent på grunn av pandemien. Kanskje må vi vente til nærmere jul for å få gjennomført alt nå, men vi håper og tror vi skal klare det i 2021, presiserer hun.

En digital jubileumsfest er jo heller ikke noe å trakte etter. Dessuten er Høybråten stiftet bare noen dager før året ble 1971, så det er fortsatt lenge til klubben er 51 år!

– Styret i Høybråten Basketballklubb gratulerer både tidligere og nåværende medlemmer med 50-årsdagen. Vi har en lang historie bak oss og en spennende vei foran oss, fastslår styreleder Davidsen.

Hf

Klubbens tre fremste profiler. Fra venstre: Lisbeth Jansen, Sidsel Bjørset og trener Martin Raz. (Foto: Erik Berglund.)

Fra venstre: Eva Male Davidsen, Sigrid Male Davidsen og Stein Tor Davidsen, som alle har vært sentrale i jubileumsåret. (Foto: Erik Berglund.)

Holder i gang som best vi kan!

De 30 medlemmene i Høybråten Maleklubb og Atelierfellesskap har som alle andre vært i lock down og isolasjon det siste året. Men vi holder ut og gir ikke opp – vi krysser fingrene for at vi snart er i gang igjen!

Vår til vanlig så aktive klubb ser frem til å møtes igjen hver uke til malekvelder og til alle våre hyggelige turer. Vi gleder oss også til å åpne igjen for Strikkekafe på onsdager, Drop-in-maling på onsdager og torsdager og til å arrangere mange ulike kurs, alt i atelieret vårt i Fredheimveien 3!

I mellomtiden er alle velkommen til å se

maleriene våre i Online Utstillinger på vår Facebookside, flere utstillinger kommer utover våren!

Vi har mange kurs på planen for denne våren, men det er usikkert om noen av dem kan gjennomføres. I stedet satser vi på at høstens kurs skal gå som planlagt! Se kursplanen på vår Facebookside. Der vil du se at det er plasser ledig på flere av kursene.

Det er også mulig å være med i Strikkekafeens prosjekter hvor vi strikker tepper til nyfødt-avdelingen på A-hus og luer til kreftpasientene på Radiumhospitalet. Vi har garn og oppskrifter til dem som ønsker å være med å hjelpe. Ta kontakt med oss så ordner vi det. Selv om vi foreløpig må strikke hjemme hver for oss, så er det stort behov og all hjelp blir satt stor pris på! I 2020 strikket og leverte vi mer enn 300 luer til kreftpasientene og 30 tepper/luer/sokker til spedbarna.

I disse dager har vi «oppussing» på hjemmesiden vår, men snart kan du følge oss og se alt vi holder på med på

www.hoybratenmaleklubb.no

I tillegg er du velkommen til å følge oss på Facebooksiden Høybråten Maleklubb.

Toril Kluge Hansen.

HØYBRÅTEN
Systue

OMSØM
REPARASJONER
BUNADER
KJOLER
BRUDEKJOLER
INTERIØR

Skredder Bernardeta Najdusch-Schøyen

Kontakt meg på tlf: 402 16 249

Høybråtenveien 57, 1086 Oslo

www.hoybratensystue.no

Åpningstider: Man, Tir, Tor 12–18 Ons, Fre 8–15

**DIN LOKALE
ELEKTRIKER!**

VITO REGISTRERT EL-ENTREPRENØR
ELEKTRO A/S
SERVICE

Vidar Bull
924 84 770

Thomas Hauglund
906 55 785

post@vitoelektro.no

Høybråten – Lille Hollywood?

Det har faktisk vært flere filminnspillinger i vårt nærområde. Jeg kjenner i alle fall til tre forskjellige innspillinger hvor en del har foregått på Høybråten.

Noen husker kanskje serien om Konrad Sejer som har løst flere mysterier. I 2002 kunne vi på NRK se «Djevelen holder lyset» basert på Karin Fossums bok med samme navn.

Jorun Kjellsby hadde rollen som Irma Funder, en 60 år gammel enslig kvinne. Hun følte seg stygg, uelsket og ensom. Så fikk hun en dag besøk, og det skjer skumle saker. Hun «bodde» i et hus i Vardeheimveien. Det står der fremdeles. Filmen er spennende og jeg minnes spesielt scenene rundt kjellerlemmen i kjøkkenet. Prøv å lete den opp på nettet, den kan sikkert sees der.

I 2009 ble den første filmen om «Knerten» til. Adrian Grønnevik Smith hadde rollen som Lillebror, Pernille Sørensen var mor og Jan Gunnar Røise var far. Åsleik Engmark var «stemmen» til Knerten. Lillebror med familie flyttet fra Oslo ut på landet. Han hadde ingen å leke med så han syntes livet på landet var kjedelig. Faren var selger og mye på reisefot, og da moren fikk

seg jobb i forretningen Eilertsens efft. ble det mye alenetid. Men så fant han «Knerten», en kvist som lignet på et lite menneske. Det ble hans bestevenn. Han var ikke alene lenger. Mange kjenner jo godt til «Knerten og Lillebror» av Anne-Cath Vestly. En del av denne filmen ble spilt inn på området foran og rundt «Høybråten Blomster». Ett av vinduene fikk tre utstillingdukker kledd i datidens mote. De andre vinduene ble dekket, så de var svarte. Spennende med filminnspilling i nabolaget. Etter vinteren 2021 kunne vi se den noe mørke, humorkrim-serien «Maxitaxi Driver» på NRK. Sjåføren Jan Egil Svensen rygger ved et uhell på McDonalds-ansatte Nadia, som han har et godt øye til. Han gjør alt for å skjule at han er synderen, men politiet har en mistanke.

Han bodde i underetasjen i huset til moren sin. Nede hos ham kom og gikk hun som det passet henne. Det irriterte han seg svært over. Men han var en

ensom mann og ville ikke gjøre seg uvenner med henne. Det skjedde mye, og det ble mange hemmeligheter Jan Egil skulle holde styr på. Serien gikk i seks episoder som startet 4. februar 2021.

Moren ble spilt av Jannik Bonnevie og Jan Egil av Steinar Sagen. De «bodde» i et hus i nærheten av Høybråtenparken. Kanskje får vi se mer til Jan Egils innflokke liv? Så sannelig er Høybråten vårt eget lille Hollywood.

Frøydis C. S. *HF*

Her «bodde» Maxitaxi Driver Jan Egil Svensen, i nærheten av Høybråtenparken. Inngangen under trappen.

Et krigsminne fra Høybråten

Per Steen har sendt oss denne historien som er blitt ham fortalt av Bjarne Olsen som bodde i Høybråtenveien 16 under krigen. Bjarne døde for noen år siden.

Et stykke ut i krigen, sannsynligvis i 1942-43, kom tyske soldater kjørende fra fangeleieren på Etterstad med et lass russiske krigsfanger bak på en åpen lastebil. De ble kommandert til å grave skyttergraver rundt hjemmet til familien Olsen i Høybråtenveien 16. De startet med å grave i hagen deres, ca. fem meter fra inngangsdøra, i retning hvor det i 1948 ble satt opp boligblokker. Det ble som ei slags veigrøft langs Høybråtenveien, retning Vethegården.

Selv om dette foregikk om sommeren, var

det en utrivelig jobb i leirjorda for dem som ikke hadde annet skotøy enn det de selv hadde laget av presenning. På vei til skolen fikk Bjarne med seg ekstra matpakke med brødsalker og tobakk i form av sigarettstumper som han kastet til de russiske fangene. Det var om å gjøre å unngå at de tyske fangevokterne oppdaget det. Bjarne forteller at en av de tyske fangevokterne viste humane trekk ved å snu seg vekk når han kom med disse matpakkene. Jeg husket ennå navnet til fangevokteren såpass lenge etterpå, fortalte Bjarne. Han het Heinz, var kjempesnill, og ga meg også sukkertøy.

Denne skyttergrava ble stående åpen så altfor lenge etter krigen. Det gikk ikke bedre til enn at en av mine yngre brødre som da var i to-tre-årsalderen datt uti og holdt på å drukne. Det som berga ham, var at han fløt på lekedressen sin lenge nok til

at ei nabo jente fikk halt ham opp igjen. Ellers kommer jeg på at like etter freden fikk vi besøk av tidligere russiske krigsfanger. Til mamma hadde de med en gave som de hadde laget selv. Det var et slags rundt fuglebrett, omtrent så stort som ei vaffelplate. Oppå fuglebrettet satt noen fugler som hakket mot bunnen av brettet når noen dro i et snor-arrangement på undersiden av brettet. Kan enda huske at de hadde malt både fuglene og brettet i vakre farger. Tenk hva slags

inntrykk slike opplevelser ga til barn i småskolealderen. Det må ha preget dem resten av livet.

HF

Høybråtenveien 14 er identisk med nr. 16 som brant ned for noen år siden.

Den tyske fangeleiren på Etterstad. (Foto: Leif Ørnelund/Oslo Museum.)

Et underlig år. Nå ser vi fremover!

Av Ronny Steen-Olsen
Formann
Seniorgutta HSIL Liastua

2020 har vært et meget underlig år med pandemi og nedstenging. Men dugnadsarbeidet har gått relativt greit med håndhevelse av retningslinjer for pandemien. Åpning med servering, salg og utleie har vært svært begrenset av to nedstenginger, så alle ordinære medlemsmøter ble avlyst. Arrangementet Kultur-lia på Liastua, og gudstjenesten Kristi himmelfartsdag, ble også avlyst. Gledelig er det allikevel å kunne konstatere særdeles mye besøk og bruk av uteområdene våre. Treningssentrene måtte stenge, men treningsparken har blitt en meget god erstatning. Her har det til tider vært trengsel slik at plakater med råd og veiledning ble satt opp. Både barnehager og skoler har tydelig hatt et sterkere behov i år for å benytte seg av området og installasjonene rundt Liastua. Liabratte er blitt en suksess. Den ble også i 2020 besøkt av tusenvis av mennesker i alle aldre. Det er spesielt gøy å se når alle barnehagene kravler seg oppover steintrappene og jubler når de når toppen. Folk fra hele Osloområdet besøker nå Liastua, trappa og gapahukene. Liastua er sammen med Liabratte og aktivitetsparken blitt et enda viktigere møtested for dem som bor i bydelen og nærliggende områder. Hele området bidrar nå til en mer aktiv livsstil og inkludering på tvers av livssyn, alder og kultur. Vi har også blitt ferdig med den nye boden/aktivitetshuset som ble påbegynt i 2019. Vi har bygd et nytt handicapttoalett i det

gamle bygget og en ny veranda som inngangsparti. Meget godt jobba av Harald Hoff og Odd Jørgen Marsteen. Bocciabanen er lagt ferdig. Akebakken har blitt planert ut og er nå mye mer brukervennlig. Buldreparen er rehabilitert sammen med klatremiljøet. Ny sti og planering av området gjør det mye mer brukervennlig. I siste del av desember 2019 startet Bymiljøetaten v/skogavdelingen (BYM) et stort arbeid med å felle trær langs lysløypa og rundt Liastua og alpinbakken. Området fremstår nå lysere og vennligere enn tidligere. Litt uvant kanskje! BYM er ikke ferdig med rydding og bortkjøring, regner med at de avslutter arbeidet i løpet av 2021. Vi har også gått til innkjøp av en ny ATV og tilhenger. Nå planlegger vi å sette opp en stor gapahuk like ved hinderløypa for barna i løpet av året. Grunnet pandemien har vi måttet utsette arbeidet med ferdigstillelse av Liabratte til utgangen 2021. Vi skal forlenge Liabratte med 12 til 15 trinn, utbedre stien fra toppen av trappa til Gubbero, bygge benker og bord og bedre fasiliteter ute i området. Stein til siste del av trappa og steinbord på Gubbero er kjøpt og mottatt. Arbeidet med trappa starter tidligst høst 2021. Før påske hadde Aftenposten en artikkel om severdigheter og steder man burde besøke i Oslo, her ble Liastua nevnt som et fint sted å besøke. Vi var i gang med et forsøk på utvidet åpningstid før vi stengte ned, dette vil vi prøve igjen så snart det kommer nye retningslinjer og vi kan åpne som normalt. Etter brannen på klubbhuset, ber vi alle besøkende være forsiktig med åpen ild og grill og unngå dette i nærheten av bygningsmassen på Liastua.

Åge Vestli er fundamentet i frivilligheten på Høybråten

Åge Vestli. (Foto: Ronny Steen-Olsen.)

Åge Vestli, medlem av HSIL og Seniorgutta på Liastua, har nå etter flere tiår med innsats bedt om avløsning i styret for Seniorgutta. Åge har siden 1950-årene vært aktiv i frivilligheten gjennom Høybråten og Stovner Idrettslag og Høybråten arbeidersamfunn. Åge har bidratt med mye arbeid og innsats på Folkvang forsamlingshus som ble bygget av Høybråten nybyggerforening i 1922. Huset ble etter hvert Høybråten arbeidersamfunn. Her har han vært en viktig bidragsyter til både drift, vedlikehold og restaurering. I flere grener av idretten har Åge også vært aktiv samtidig som han har bidratt med frivillig arbeid. Åge Vestli har med sitt vesen og gode humør bidratt sterkt til et godt miljø i idrettslaget og vært en fremragende representant for frivilligheten på Høybråten. Ofte er det ledere og folk med høy stemme som får oppmerksomhet i media, og vi

Treningssparken har vært mye benyttet under koronaen.

Gledelig å kunne konstatere mye besøk og bruk av uteområdene våre.

glemmer dem som bidrar i det stille med masse tid og ressurser for å skape et godt bomiljø som vi alle drar nytte av. Vi hadde ikke hatt det bomiljøet vi har på Høybråten uten innsatsen fra folk som Åge Vestli. Vi takker for innsatsen gjennom flere tiår og er veldig glad for at han fremdeles vil bidra sammen med oss i Seniorgutta HSIL Liastua. *Ronny Steen-Olsen* *HF*

Seniorguttas Arne Fagerlie har mottatt Bydel Stovners ildsjelpris

Arne Fagerlie.

(Foto: Vel-Nytt.)

Onsdag 17. februar kom nyheten om at Stovner bydel har hedret to ildsjeler i bydelen. Aysa Acar fra Lif Laga som ble «Årets unge ildsjel» og Arne Fagerlie «Årets ildsjel». Som styremedlem og prosjektansvarlig i Seniorgutta HSIL Liastua, fikk han prisen for tiltak som legger til rette for mer friluftaktiviteter i Gjelleråsmarka. Arne er iderik og har god gjennomføringsevne for prosjekter han leder sammen med Seniorgutta HSIL Liastua. Vi kan nevne Liabratten, steintrappa som sherpaer fra Nepal la i 2018, treningsparken ved Liastua og buldreparen for å nevne noen. Redaksjonen gratulerer med prisen.

Arild Rognlien *HF*

Jon Schmidt i HSIL fikk prisen som Årets idrettsleder i Groruddalen 2020

Jon Schmidt, leder for hovedstyret i Høybråten og Stovner idrettslag, fikk tildelt prisen «Årets idrettsleder i Groruddalen 2020».

En mer verdig kandidat til denne prisen finnes neppe. Han er unikt interessert i sin rolle som leder og har en gjennomførings-evne som laget har stor nytte av. Han har vært medlem av HSIL i 50 år. Først var det alpint som fenget. Etter hvert ble det håndball, først som spiller, så trener, deretter leder av håndballgruppa. Derfra var veien kort til leder av hovedstyret. Som trener så han behov for en fast hjemmearena. Under et møte traff han eier av bygningen som en gang huset Jordan børstefabrikk. Jon og Per Ove Hyrve fra turngruppa ba om å få se bygningen som ikke var i bruk lenger, og begge var enige om at dette var stedet for idrettsaktiviteter. Som initiativtager ledet han arbeidet med å få den gamle bygningen omgjort til et praktfullt idrettsanlegg: Idrettens Hus Nordbyen. Her kan man nå bedrive bl.a. innebandy, kampsport, turn, håndball og badminton. Diskusjonene med kommunen var den største utfordringen for å få gjennomført ombyggingen av de gamle lokalene til Jordan. Her skulle etaten inn med økonomisk støtte til et anlegg der bygningen var privat eid. Men Jon med sin ukuelige stahet og diplomatiske væremåte klarte å få 30 års leieavtale på plass. I annen etasje leier HSIL 2000 kvm til eget bruk. Det huser det flotte treningsstudioet HSIL Gymmen. De leier også ut til idrettsrelaterte aktiviteter som Crossfit, Cageball, ballett og idrettsmedisinsk personell (kiropraktorer, Idrettsmassasje, fotsoneterapi). Jon har fått bryne seg på mer. I april i fjor brant klubbhuset ved idrettsbanen helt ned. Her har han fått prøve sine ferdigheter mot forsikringsselskap og kommune for å få bygget opp igjen et tidsriktig og godkjent idrettshus. Jon er optimist og hvis alt går foreningens vei, kan innvielsen skje til neste høst. Han hevder selv han ikke kan ta all ære for hva foreningen har fått til. «Dette er et lagarbeid,» sier han. Men de som står ham nær, vet at han har

Jon Schmidt.

(Foto: Arild Rognlien.)

en stahet for ting han brenner for. Vi spør Jon hva han mener er sin hovedoppgave som leder av HSIL. «Det er,» sier han, «å legge til rette for gruppene slik at de kan gi et godt tilbud til medlemmene». Videre legger han til at samfunnsengasjement i nærmiljøet er viktig. «Vi må få med folk til fysisk aktivitet selv om de ikke er med i noen av HSILs grupper,» sier han og nevner Liastua og området der som et eksempel. Her er kontakten med bydelen viktig. BUA (Barn-Unge-Aktivitet) er en nasjonal ideell organisasjon som jobber for at barn og unge skal få mulighet til å prøve flere og mer varierte aktiviteter. Liabakken har en utlansstasjon for utstyr til vintersport. I vinter var Liabakken det stedet i Norge som hadde høyest utlansaktivitet i BUA-systemet. Nå er HSIL i dialog med BUA og bydelen for å ha utlanssted fra Idrettens Hus Nordbyen.

Vi spør hva som er morsomt med jobben og hva som driver ham. Svaret er gleden ved å se barn og unge i lek og konkurranse på fotballbanen, i Idrettens Hus og i Liabakken. Det sier det meste om mannen. Vi gratulerer med prisen og ønsker ham lykke til i jobben videre.

Arild Rognlien *HF*

Vi leverer også
fingermat/canape!
RING for mer info.

Mat Expressen a/s

Fri levering i Oslo og Akershus
Bedriftsavtale

RING: 930 32 722

Snitter 1:

Røket laks med eggerøre,
reker m/majones, brie,
roastbiff m/remulade,
karbonade m/løk. **kr. 140,-**

Snitter 2:

Kalkunbryst m/waldorfsalat,
spekeskinke m/egg,
røkelaks m/eggerøre
reker m/majones,
roastbiff m/remulade. **kr. 160,-**

Rundstykker:

Kokt skinke **kr. 30,-**
Egg og tomat **kr. 30,-**
Norvegia **kr. 30,-**
Salami **kr. 30,-**
Reker **kr. 35,-**
Roastbiff **kr. 35,-**
Laks m/eggerøre **kr. 35,-**

Lunchtallerken:

Røkelaks og eggerøre,
kokt skinke, karbonade
m/løk, roastbiff og ost
som camebert. **kr. 145,-**

Tapasbord:

Tortilla
Kjøttboller m/chilli/tomatsaus
Oksekjøtt m/paprika og løk
Stekte tapaspølser med båtpotet
Kyllingklubber
Scampi
Serranoskinke m/melon
Manchego ost m/pepperballs
Lakserull
Aioli/pesto
Fuccatia, brød og smør **a kr. 330,-**

Gryteretter:

Husets lammegryte **kr. 170,-**
Biff Stroganoff **kr. 170,-**
Viltgryte **kr. 170,-**
Kylling i karri **kr. 150,-**
Biff lapskaus m/flatbrød **kr. 110,-**

Gryterettene leveres med ris eller poteter:

Brød, smør **kr. 20,-**
Salat **kr. 25,-**

Koldtbord 1:

Roastbiff m/remulade og løk, kokt
skinke m/waldorfsalat, karbonade
m/løk, røkelaks og eggerøre,
rekecabaret og rekesalat. **kr. 270,-**

Koldtbord 2:

Helkokt ørret m/dressing, røkelaks
og eggerøre, kylling m/waldorfsalat,
roastbiff m/remulade og løk,
rekesalat, karbonader m/løk. **kr. 300,-**

Koldtbord 3:

Helstekt oksefilet m/sjampinjong og
asparges, helkokt ørret m/dressing,
fenalår og eggerøre, spekeskinke
m/potetsalat, kalkun m/waldorfsalat
gravlaks m/sennepssaus, fem sorter
ost og to sorter sild. **kr. 380,-**

Alle koldtbord er inkl. brød og smør.

Forretter:

Rekecocktail **kr. 75,-**
Skalldyrcocktail **kr. 90,-**
Honningmelon m/spekeskinke **kr. 75,-**
Toast m/gravlaks **kr. 75,-**

Hovedretter 2 x servering:

Skinkestek m/surkål **kr. 220,-**
Oksestek **kr. 240,-**
Lammestek **kr. 260,-**
Reinsdyrstek **kr. 280,-**
Roastbiff **kr. 250,-**
Kalvestek **kr. 275,-**
Reinsdyrsmedaljong **kr. 390,-**
Oksefilet **kr. 390,-**

Poteter: kokte, bakte eller gratinerte

Grønnsaker: fritt valg av tre sorter

Desserter:

Hjemmelaget karamellpudding,
frisk fruktsalat, multer m/krem. **kr. 60,-**

Spekematbord:

Fem sorter spekemat, eggerøre,
potetsalat, rømme, flatbrød,
brød og smør. **kr. 220,-**

Vi komponerer Deres egen meny.

Ring for informasjon

**Kaker, wienerbrød etc.
på bestilling.**

Besøk oss på: **matexpressen.com**

Høybråten skolekor og Grand Prix-scenen

De fleste av oss på Høybråten kjenner Marianne Penta som dirigent i Høybråten skolekor. Det var flott å høre at hun fikk i oppdrag å være stemmen til den samiske Elsa i Disneyfilmen «Frost 2». Og i 2021 gjorde hun det svært bra i den norske MGP-konkurransen sammen med Mikkel Gaup og et joikekor bestående av Nils, Ask, Linn Renate og Kine Marie, alle med etternavnet Gaup. De er alle i nær familie med Mikkel Gaup.

Mikkel Gaup og Marianne Penta i Melodi Grand Prix.

(Foto: Julia Marie Naglestad/NRK.)

Marianne forteller at Mikkel Gaup tok kontakt med henne i 2017. Mikkel og Robyn Lynch jobbet med ei låt for MGP 2018. De ville ha henne med på lead vokal. Da hun fikk oversendt låta, likte hun den umiddelbart. Den ble spilt inn og var med til siste utvelgelse, men kom akkurat ikke med i 2018. Den ble lagt til «modning» et par år, før de høsten 2020 spilte den inn på nytt med noen små endringer. Så kom en gledelig telefon fra NRK. De ville gjerne ha dem med i MGP 2021 med sangen «Pages».

Jeg lurte på om hun da trengte tenkepause eller om hun svarte «ja» umiddelbart. MGP har vel alltid ligget der som en drøm, sier hun, men magefølelsen måtte stemme når det gjaldt det hun skulle synge. Ulike låtskrivere har sendt henne diverse utvalg, men det har liksom ikke stemt helt for Marianne. Men med «Pages» stemte alt, og da var det lett å si «JA». Målet for å lage denne låta var MGP. Å få være med på dette var en stor opplevelse, fortsetter Marianne. De følte seg så godt ivaretatt med en proff og velsmurt

produksjon. De fikk, stort sett, bestemme alt fra kostymer til sceneshow med kyndig veiledning fra NRK. De er alle veldig fornøyde med resultatet.

Jeg spurte hvordan det føltes å komme så langt i konkurransen, det var såååå nært en seier.

Men Marianne og joikekoret var veldig fornøyde med å komme seg gjennom nåløyet med over tusen innsendte bidrag og å være blant de 26 utvalgte innslagene. At de i duellen slo ut tungvektene som «Landveiens Helter», tente virkelig gnisten for å gå videre. I gullduellen måtte de gi tapt for Kiim og hans nydelige ballade, helt på målstreken. De skulle jo gjerne vært med helt til finalen, men alt i alt var det hele en stor opplevelse.

«Pages» har gjort det veldig bra på Spotify. Den spilles på radio og det er stas.

Kunne Marianne tenke seg å være med på dette igjen?

Absolutt!!! sier hun overbevisende. Det hadde vært moro å være med et år uten at Koronapandemien fikk styre alt som skjedde. Tenk å få stå på den scenen med publikum i salen. Det må være fantastisk, føyer hun til. Det ble jo få fysiske møter med mennesker. Alle presseintervjuer gikk over telefon eller Zoom, og de aller fleste møter med NRK i forkant av MGP ble gjort på Teams.

Pandemien gjorde jo at det ble lite omgang med de andre artistene. Med strengt smittevern ble det stort sett bare at de møttes til og fra scenen, i sminkerommet o.l. Men allikevel følte de at alle bare var fulle av velvilje for hverandre. Det føltes egentlig ikke som en konkurranse.

Hun avslutter med at hun kun har godord å si om alle deltagerne og hele apparatet rundt MGP.

Skolekorets øvelser kjøres også digitalt i denne tiden. Det er ikke det samme å synge over nettet, sier hun, men det er bedre enn ingenting. De rakk en fysisk korøvelse rett etter vinterferien, før det ble stengt ned igjen. Men oppslutningen er fremdeles god, med ca. 70 korister. Det lover godt for fremtiden. Flott Marianne, at du tar vare på sanggleden hos kommende generasjon. Vi håper virkelig du får sjansen til å være med i MGP igjen. Lykke til.

Frøydis

HF

Comfort

Din lokale rørlegger med butikk

Lyskrysset Strømsveien/Vittenbergveien,
gamle hovedveien fra Lørenskog til Strømmen

Comfort Lørenskog - Kristiansen & Støkket AS
Strømsveien 229 • 1472 Fjellhamar • T. 67 91 10 10
lorenskog@comfort.no • www.clks.no

Utleiemaskiner til anlegg, bygg og hage

LeiMAX a/s

Oslo: Tlf. 22 90 51 51 – Mob. 907 97 530 – 913 99 496

E-mail: leimax@online.no – www.leimax.no

Trondheim: Tlf. 73 91 13 90 – Mob. 922 64 989

Jobbadresse: kottet i Bekkevollveien

Torun Torbo jobber i NRK, men også der ble det hjemmekontor etter hvert. Hun forteller hvordan hun havnet i kottet, et ikke helt vanlig sted å sende radioprogrammer fra. I år 2000 startet hun i NRK med programmet «Alltid Klassisk», som nå heter NRK Klassisk. Men i desember heter den Julekanalen, noe som begynte i 2012.

Torun forteller at hun hadde morgen-sendinger helt i begynnelsen. Etter hvert ble det både andre musikkprogram og program om andre ting, særlig folkekultur. Hun er opptatt av kommunikasjon og formidling. «Jeg er vel en slags radioens Askeladd,» sier hun. «Liker å vise fram det jeg finner, når det er noe interessant og spennende.»

Torun er yrkesmusiker, hun spiller barokkfløyte. Det er en tverrfløyte i tre, slik de spilte på Bachs tid. Jeg lurer på om hun er frilans eller spiller fast med noen?

Hun sier at hun fremdeles jobber frilans med Barokkanerne primært. Men har også tilknytning til Barokksolistene i København og Helsinki Barokkorkester.

Under Koronapandemien har det meste blitt avlyst, som alt annet. Men hun håper å komme tilbake til orkestrene når samfunnet blir mer normalt igjen.

Hun er glad for en del konserter med små

ensembler som ble gjennomført i Koronatiden, men det ligger langt under normalen for henne.

«Jeg savner å spille sammen med folk, å puste sammen, snakke et språk uten ord,» sier hun. Og legger til: «Sitte midt inne i en klang og et stykke musikk som ble laget for flere hundre år siden, men som blir gjenskapt her og nå, og borte med vinden øyeblikket etter.» Hennes beskrivelse lyder også som musikk.

Hvorfor ble det kottet?

Kollega Jakob Arvola flyttet over til Studio 2, men for Torun var det ikke like enkelt. Hun bor med to barn, og det kan være godt å få et lite puff for å stå opp om morgenen.

Så forutsetningen for at hun skulle begynne med sending kl. 07, var at hun kunne sende hjemmefra. Så egentlig var ikke kottet i utgangspunktet et Koronatiltak, men

Torun Torbo på hjemmekontoret.

det ble lettere å få sjefer og teknikere til å tenke i de baner da Koronaen var en realitet. Så i november 2020 flyttet hun alt hun trengte hjem. Men med to tenåringsbarn, Runa på 16 og Torbjørn 14 som til og fra hadde hjemmeskole, ble det veldig fint å ha sitt helt eget lille rom, så da ble kottet redningen. «Kottet» her i Bekkevollveien kalles det fordi alle studioene i NRK heter noe med K (kontrollrom) K15-K19 osv. På den formelle listen heter Toruns arbeids-

Braatens Byggefornylse as

**FAGKUNNSKAP GIR
TRYGGHET**

Hele Groruddalens
totalleverandør
av
håndverkstjenester

KONTAKT OSS:

post@bbfo.no

22 10 63 10 / 917 38 538

 BILGLASS
AVD. ALNABRU

**Rep. stensprutskade
Utskifting front-
og sideruter
Glassmester**

**Ring:
22 08 17 80**

Oslo Glass & Vindu AS
Smalvollveien 63, 0667 Oslo
info@osloglass.no
www.osloglass.no

plass K8. Det passer godt med «kottet» her, i ordets rette forstand. «Nå har det jo vist seg å være gull verdt,» sier Torun, «midt i nedstengningen.» Selv om sendingene nå skal starte kl 08 vil hun fremdeles sende hjemmefra en stund til.

Mye forberedelser og søking på nett

Hun forteller at hun er mye på sosiale medier, plukker opp info og tips. Følger noen nøkkelpersoner på Facebook og diverse blogger. Musikklistene er ferdig lagt av musikkprodusent Tom Eine. Før hun begynner sending, ser hun om det er noen av stykkene som fortjener litt ekstra oppmerksomhet. Finne noen gode historier eller info som binder det hele sammen med musikken. Ser gjerne etter noe lytterne kan kjenne seg igjen i. En historie om J. S. Bach vekket hennes interesse. I barndommen mistet han beg-

ge foreldrene. Han giftet seg og fikk det bra. Men da han kom hjem fra en lengre reise, viste det seg at kona, Maria Barbara var død og begravet uten at han visste noe om det. Han giftet seg igjen, og nygift og forelsket lagde han et notehefte med flere «hits» til sin kjære Anna Magdalena. I dette heftet inkluderte han melodien «Bist Du Bei Mir,» av G. Stölzel. En meningsfull gest fra en mann som hadde mistet så mange.

Går i onkel Pers fotspor

Toruns onkel Per var ansatt i NRK i mange år. Han døde dessverre så altfor tidlig. Per var en mester i å gjøre det vanskelige forståelig og håndgripelig. Han var leken og sluttet aldri å fryde seg. «Han fikk meg som 11-åring til å undre meg og å lese mer om verdensrommet, svarte hull, stjernehjeller og planeter,» sier Torun ivrig. Han alminneliggjorde uvanlig stoff, slik

at ingen skulle føle at de ikke var «smarte nok» til å være interessert i slikt. En slik formidler ønsker Torun å være. «Fryde meg og vise andre at det ikke behøver å være så vanskelig, vrient eller viktig,» slår hun fast.

Hun føler i blant at onkel Per sitter på skulderen hennes, og da kommer tanken om at hun gjerne vil gjøre ham stolt gjennom å gjøre musikken og kunnskapen tilgjengelig, leken, fargerik og ufarlig. Hun avslutter med ordene «Det er bare musikk, tilgjengelig for alle. Det er en rikholdig, gullglimrende skattekasse, som du kan åpne ved å trykke på på-knappen på radioen din».

Takk til Torun for interessant fortelling. Vi i Vel-Nytt ønsker henne mange frydefulle, lekne og morsomme timer i kottet fremover.

Frodis C. S.

hf

Nedbør til besvær

Av Morten Nicholls
Miljøkomiteén

Mye nedbør skaper ofte forskjellige problemer. Gressplen blir svampaktig å gå på, det kommer vann i kjelleren, det blir flom i gatene og mange andre utfordringer. Som huseier på Høybråten vil vi føle noen av disse utfordringene, i varierende grad og avhengig av både grunnforhold, terrengutforming og hvor vi bor. Kommunens avløpsanlegg, som mottar det vannet som renner inn i avløpsnett, får mer vann tilført etter hvert som det bygges flere boliger, næringsbygg m.v. Dessuten forventes det mer og kraftigere nedbør som følge av klimaendringene.

Fortetting på Høybråten

Når det søkes om fortetting i områder på Høybråten så skal alle disse gjennomføre tiltak for å håndtere så mye som mulig av overvannet innenfor tomten. Påslipp av overvann til kommunalt nett kan ikke forventes å bli akseptert, med mindre det er umulig å få løst det lokalt. Her er imidlertid terskelen høy. Grunnforholdene på Høybråten er lite kartlagt, men består i hovedsak av gneis og marin leire. Der hvor det også er jord, er dette vanligvis et ganske tynt dekke. Dette er i utgangspunktet forhold som har dårlig evne til å infiltrere vann. Når utbyggere gjennomfører beregninger av mengden overvann som de må håndtere, så antar de at gressdekte flater har god infiltrasjonsevne (f.eks. 70%). Dette medfører imidlertid ikke alltid riktighet siden jordlaget ofte er tynt og at det under dette er leire. Leire har svært liten evne til å infiltrere vann. Resultatet kan bli at løsningen ikke kan håndtere nok overvann. Overvannstiltak vil være en ekstra utgift.

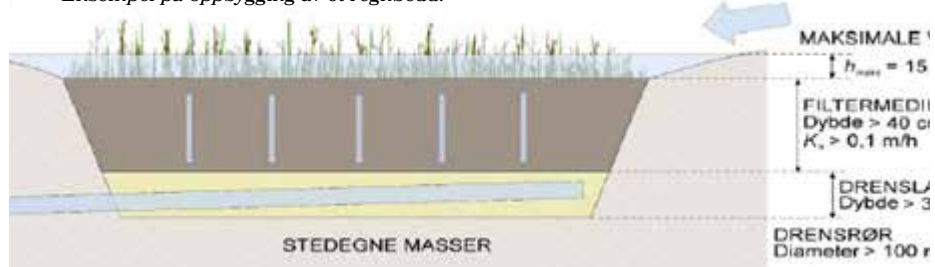
Saksbehandlere i plan og bygningsetaten i kommunen har variabel kompetanse på dette fagfeltet, og forventer at utbygger har bedre greie på det. Vann- og avløpsetaten bryr seg ikke dersom utbygger sier at overvann ikke skal inn på kommunalt nett. Utbyggere kan derfor fristes til å gjøre overvannstiltakene så enkelt som mulig. Metoder for lokal håndtering av overvann i bebygde områder kan være:

- Infiltrasjonsgrøfter og nedsenkninger i terreng, for eksempel regnbed og grøft.
 - Områder med beplantning, eventuelt naturlig vegetasjon.
 - Nedgravd eller åpent magasin for fordøyning av overvann.
 - Sikker flomvei, eventuelt overvannsdam.
- En kombinasjon av de ulike løsningene kan være aktuelt.

Dersom det skal bygges på nabotomta og du er engstelig for at overvann renner inn mot din eiendom, så bør du følge med på saksbehandlingen for å se om det foreligger plan for håndtering av overvannet. Det må gjennomføres grunnundersøkelser for at en slik plan skal ha god gyldighet. Tiltakene må driftes/vedlikeholdes for at de skal ha effekt over tid. Ansvar for dette bør fremkomme tydelig. Husk også at selv om overvannet blir håndtert på overflaten, så vil det kunne medføre større vanntrykk inn mot grunnmuren på ditt hus dersom det infiltrerte vannet renner i den retningen.

hf

Eksempel på oppbygging av et regnbedd.

Flom ved Lørenskog stasjon.

(Foto: Lasse Smith.)

Regnbedd.

(Foto: Bent Braskerud.)

Engebretsen – et av de eldre slektsnavnene på Høybråten

Av Pål Engebretsen
Høybråten

Min bestefar, Ivar Engebretsen, bodde i Sigurds gate på Kampen i Oslo. Der bodde han sammen med min farmor Semona og deres tre sønner Villy, Kåre og Georg. Ivar var utdannet baker og jobbet i et bakeri i Oslo.

Her ble han kjent med en brødkjører som het Severin B. Cederkvist.

Etter hvert ville Engebretsen-familien gjerne flytte på seg, og Severin B. Cederkvist foreslo Høybråten som et bra sted. Dette fordi Cederkvist bodde på Høybråten selv og likte seg der, men antagelig også fordi han hadde planer om å starte et bakeri på Høybråten. Da så han kanskje for seg å ansette Ivar som baker. Cederkvist fikk realisert sine planer og startet opp sitt bakeri i 1925.

Ivar Engebretsen var ansatt i bakeriet fra starten og jobbet der i alle år.

Kjøpte hus på Høybråten

Ivar tok Cederkvist på ordet og fant ut at Høybråten nok var et fint sted å flytte til med familien. Han hadde ikke så lyst til å bygge hus selv, så han var ute etter å få kjøpt et hus som var ferdig bygd. Han brukte noe tid på å finne et hus. Blant annet så han på et hus i Granliveien. Men så fikk han greie på at et nyoppført hus i Høybråtenveien var ferdig og til salgs. Så i 1924 kjøpte Ivar Engebretsen et nyoppført tømmerhus i Høybråtenveien 114, og familien flyttet til Høybråten. Huset har navnet Villa Bergly. Deres tre sønner Villy, Kåre og Georg var da 12, 10 og 7 år gamle.

Ivar begynte som sagt som baker i Cederkvists bakeri i Kleiva i 1925. Der var han i resten av sitt yrkesaktive liv.

Ivar interesserte seg i lokalmiljøet på Høybråten og ble etter hvert også med i Nybyggerforeningen

Ikke lenge etter at de hadde flyttet inn på

Høybråten, fødte Semona et tvillingpar. Det var en gutt som ble kalt Finn og en etterlengtet jente som ble kalt Maggie. Ulykksalig nok fikk begge to meslinger som den gang var en skummel sykdom. Begge to døde i løpet av noen uker. Så i juni 1926 fødte Semona et tvillingpar til. Det var to gutter. Den ene ble døpt Knut og den andre ble døpt Finn. Finn var min far.

Disse fem brødrene vokser opp på Høybråten og gikk sine barneår på Høybråten skole.

Aktive i idrettslag og foreninger

I oppveksten var guttene med i diverse aktiviteter på Høybråten, f.eks. idrettslaget. Eldstemann Villy var også med i musikkorpset. Verdt å nevne er også at Georg var aktiv i Milorg under krigen. Dette uten at noen i familien var klar over det, i hvert fall ikke foreldrene hans.

Da de ble litt eldre, giftet guttene seg etter hvert og stiftet sine egne familier. Villy med Herborg, Kåre med Gunvor (Tutt), Georg med Ella, Finn med Eva og Knut med Anny. Alle bosatte seg på Høybråten. Brødrene var aktive i foreningslivet. Gjennom mange år var alle fem brødrene med i Høybråten Sangforening. Sangforeningen hadde også en Damegruppe som konene var med i.

Høybråten Sangforening var også med på å arrangere mange fester som foregikk på Steinbånn. Der ble det arrangert diverse underholdning og dansearrangementer som også Damegruppa var delaktig i. Kåre og Finn var også til tider engasjert i Revylivet på Høybråten. Kåre mest som forfatter av revyviser og Finn som skuespiller.

Ny generasjon Engebretsen

Da alle de fem brødrene hadde bosatt seg på Høybråten med sine koner, ble det selvfølgelig født en generasjon til med Engebretsen i løpet av noen år. Ivar og Semona ble etter hvert besteforeldre til 14 barnebarn, 10 gutter og fire jenter. Så det var en god del Engebretsen-folk på Høybråten etter hvert.

Semona og Ivar Engebretsen kjøpte seg hus på Høybråten i 1924.

Det var stor aldersforskjell på de fem Engebretsen-brødrene. Min onkel Villy var født i 1912, Kåre i 1914 og Georg i 1917. Så ble tvillingene Knut og min far Finn født i 1926. Derfor ble det naturlig nok også en stor aldersforskjell på oss barnebarn av Ivar og Semona. Den eldste av oss barnebarna er Unni som er født i 1938. Den yngste er min lillebror Ivar (oppkalt etter bestefar) som er født i 1965.

Jeg hadde mange store fettere og kusiner rundt meg, men også onkler og tanter. Engebretsen-familien har alltid vært glad i sang og musikk. Og mange av dem i denne «barnebarn-generasjonen» som jeg er en del av, ble også medlemmer i Høybråten Sangforening. Så koret hadde en anselig mengde medlemmer som kom fra denne familien. Visstnok var det i en periode 13 medlemmer fra familien som var medlemmer samtidig.

Var med på mye forskjellig

Mange av disse 14 barnebarna til Ivar og Semona var engasjert i flere ting på Høybråten. Ikke bare sang og musikk. Flere var medlem i idrettslaget, korpset, speideren osv. Detaljert kunnskap om hva alle 14 barnebarna var med i utenom det allerede nevnte, har jeg ikke, men vil føye til at min storebror Rune har vært medlem i Høybråten Jeger- og fiskerforening i ca. 50 år og er det fortsatt. Han har vært i styret der i en årrekke og hatt hovedansvaret for de yngre i foreningen.

Jeg tillater meg også å nevne noe av hva jeg selv har vært med på av aktiviteter på Høybråten.

Det jeg har holdt på mest med her på Høybråten, er musikk. Jeg var med i skolekorp-

Villa Bergly – Høybråtenveien 114 i 1944.

Høybråtenveien 114 i 2021.

set i alle år jeg kunne det. Var/er også med i et par storbandaktiviteter som ble startet på Høybråten. Har også vært med i 17. mai-korpset fra starten av og er fortsatt med der.

Som gutt var jeg også aktiv i idrettslaget på Høybråten en periode. Først og fremst som skihopper. Da hadde vi Liabakkene som våre hoppbakker. Nå er jeg med i «Seniorgutta» i idrettslaget.

Av denne generasjonen Engebretsen, var det også mange som bosatte seg på Høybråten når de ble voksne og stiftet familie, meg selv inkludert. Vi i denne generasjonen fikk også barn. Det gjorde at etter en generasjon etter Ivar og Semonas vokste opp på Høybråten, gikk på Høybråten sko-

le, var med i idrettslaget osv. osv. Også i denne neste generasjonen har noen etablert seg på Høybråten, da de ble voksne. Denne generasjonen har også fått barn, så antall personer fra Engebretsen-familien har vært stort på Høybråten gjennom disse årene.

Høybråtenveien 114 Villa Bergly

I huset Ivar kjøpte i 1924 har det bodd mange mennesker opp gjennom årene. Ivar og Semonas med sine fem sønner bodde alle i første etasje av huset, 2. etasje ble leid ut. Det var to utleiedeler i 2. etasje i mange år. Det var folk utenom familien som leide i 2. etasje i perioder, men også noen fra familien. Blant annet bodde to av

mine onkler der en periode når de etablerte seg med egne familier, og før de selv fikk skaffet seg sine hus på Høybråten. Min far Finn og mor Eva etablerte seg også i 2. etasje i huset, og ikke lenge etter overtok de hele 2. etasje. Her vokste jeg og mine to brødre opp. Etter at farmor Semonas og bestefar Ivar døde, overtok min onkel Kåre og Tante «Tutt» (Gunvor) 1. etasje i huset. Det var i 1970.

I 1986 fortalte de at de ville flytte. Dette var i perioden hvor Kristin og jeg så oss om etter et sted å bo. Det ble da til at vi kjøpte 1. etasje i huset av min onkel og tante.

Ble født og døde i det samme huset

Vi etablerte oss i huset og fikk to barn, Simen og Heidi, som også har vokst opp her. Etter at vi flyttet inn ble det noen år med påbygging og ombygging av huset. Min far bodde hele sitt liv i dette huset. Han ble født i 1. etasje i huset i 1926 og han døde i 2. etasje i 1997. Min mor bodde i huset fra 1954 til hun døde i januar i år. Fordi min mor nå er død, er det Kristin og jeg som overtar hele huset. Om tre år, i 2024, er huset 100 år gammelt, så det kan vel hende det blir en feiring av det. Etter at Ivar og Semonas flyttet til Høybråten i 1924 har familien Engebretsen vokst og vi har blitt mange.

Det har som tidligere nevnt etablert seg etterkommere etter dem i alle generasjoner. Den siste nå er min sønn Simen. Han kjøpte hus på Høybråten sist sommer sammen med sin Elisabeth, og i september ble de foreldre til enda en Engebretsen.

I dag lever ingen av barna til Ivar og Semonas, men på Høybråten bor det 13 direkte etterkommere med sine familier.

Stående fra Venstre: Ella, Georg, Villy, Herborg, Eva, Knut, Finn, Tutt (Gunvor) og Kåre. Sittende foran: Semonas, Anny og Ivar.

MNTF

Tannlege MNTF

KARL KRISTIAN ANDERSEN

Folkvangveien 31

1086 Oslo

Tlf. 22 21 10 10

Høybråten Legekontor

Legene HASIB SHAH, SKAARAAS,
TØFTE-FURU og DISSEN

Tlf. 23 34 44 00

Folkvangveien 26, 1086 Oslo
mandag - fredag: (timebestilling) 09.00–14.00

REGISTRERT EL.ENTREPRENØR

HOLMSENS

Elektro as

TLF. 91 74 14 89

FREDHEIMVEIEN 3 • 1087 OSLO • E-post: installasjon@holmsens.no

Engasjert ungdomsskoleelev

Arina Aamir går siste året på ungdomsskolen og er ei svært engasjert jente, spesielt opptatt av rettferdighet. Hun ble tidlig interessert i det som skjedde rundt henne, ville diskutere det meste. Nå brenner hun for kvinners rettigheter, også langt utenfor Norges grenser. Vi vil garantert høre mer fra Arina. Her forteller hun selv om sitt engasjement og sine planer.

Ved Frøydis Cederkvist Stenerud
Redaksjonskomiteén

Jeg er en jente som er fra og bor her på Høybråten. Dette stedet ligger mitt hjerte nært for jeg har alle minnene mine herfra. Første dag i barnehagen. Mine første venner. Gleden av å begynne første dag i første klasse og sorgen over å avslutte siste dagen i syvende klasse på Høybråten skole. Så var det første dag på ungdomsskolen, og nå dessverre nærmer det seg også siste dag på ungdomsskolen.

Høybråten har vært et sted som har bygget meg opp til den jeg er i dag. De gode vennene mine, de kjære menneskene rundt meg, og ikke minst min familie. Lærerne på skolene her på Høybråten som har gitt meg så mye motivasjon og som aldri har fått meg til å ville gi opp. Jeg vil nok tro at det ikke alltid har vært like enkelt med den ene eleven som alltid skal diskutere og vil få frem sine meninger på alle saker, men det er jo disse diskusjonene i klasserommet som fikk meg til å bli så engasjert som jeg er i dag.

Husker at jeg kunne hele partiprogrammet til Høyre og Arbeiderpartiet da jeg gikk i tredje klasse og det var stortingsvalg. Allerede da prøvde jeg å finne ut av hvilket parti er det som passer meg. Hvilket parti er det jeg er mest enig med og minst uenig i. Det gikk veldig frem og tilbake fra Arbeiderpartiet, til Fremskrittspartiet og Venstre, til jeg til slutt endte opp med å

Arina Aamir.

(Foto: Frøydis.)

melde meg inn i Unge Høyre høsten 2019 – og der er jeg fortsatt aktiv.

For meg har det alltid vært viktig siden jeg var bitte liten, at min stemme også skal ha noe å si – at også jeg skal få mulighet til å påvirke det samfunnet jeg lever i. For meg var og er det fortsatt viktig at din alder ikke skal være en grunn for at du ikke får oppnådd dine mål eller nå frem med ditt budskap. Allerede som liten husker jeg at jeg alltid ville være med på å ta beslutninger med mamma og pappa. Enten det var hvor vi skulle på ferie eller hva vi skulle ha til middag. Jeg ville alltid få frem min

stemme, og hver gang argumenterte jeg også for hvorfor akkurat det jeg sier, er det som burde gjøres.

Slik er det litt i dag og, men nå bruker jeg nok kanskje energien min på litt andre ting. For eksempel er kvinners rettigheter og bistanden Norge gir til utviklingsland noe som engasjerer meg sterkt. Jeg mener vi er ekstremt heldige som bor her i fredelige og gode Norge, mer eller mindre uten noen bekymringer, men det er også derfor jeg ser på det som vårt ansvar å bedre andres situasjon andre steder i verden.

For det er ikke alle som har rent drikkevann eller får mat på bordet til hvert måltid. Heller ei er det alle som har tak over hodet. Dessverre får ikke utviklingslandene gjort noe med dette på egenhånd uten vår hjelp. Vi er derfor nødt til å gi bistanden vår til konkrete formål slik at den hjelper flest mulig mennesker til å bedre sine levekår. Det aller viktigste vi kan gjøre for å hindre fattigdom etter min mening, er å sikre unge jenter utdanning og få flere kvinner ut i arbeid. Dette vil skape mer likestilling i tillegg til å hindre at fattigdommen går i arv.

Dette var jeg så heldig at jeg fikk lov til å gjøre noe med da jeg var utviklingsminister for en dag i oktober 2020. Dette var i forbindelse med jentedagen. På den dagen fikk jeg mulighet til å gi alle mine innspill og komme med mine meninger på hvordan vi kan gi jentene i utviklingsland de samme mulighetene som guttene.

For meg er det, og vil også alltid være, en hjertesak å sikre disse menneskene de mulighetene og rettighetene de har krav på. Samtidig vil jeg gjøre mitt for å erstatte urettferdighet med rettferdighet og derfor er målet å bli advokat i fremtiden. For meg handler det ikke om at du har rett eller feil, men at du uavhengig av det har en rettighet til å bli forsvart!

Så dette var da litt om meg, min barndom og meninger, og også litt om fremtidsplanene mine. Men vi får se på hva fremtiden vil bringe!

df

Er du en av dem som bråker på søn- og helligdager? Det er faktisk forbudt!

I loven om helligdagsfred står det klart og tydelig at på søn- og helligdager skal det være ro mellom kl. 00–24.

Påske-, pinse- og julaften etter kl. 16 skal det også være helligdagsfred som ingen må forstyrre med utilbørlig larm.

I klartekst betyr dette at man ikke skal bråke hverken med gressklipper, motorsag eller andre støyende redskaper på de nevnte dagene. **Så nå vet vi det!**

Er det noe du synes
vi bør skrive om i Vel-Nytt?
Kontakt Dag O. Jensen
på tlf. 98 20 33 32 eller på mail:
dagoskar@icloud.com

Velkommen til

KIWI

**MINIPRIS
PÅ HØYBRÅTEN**

Mandag 7-23
Fredag 7-23 Lørdag 9-21

Kjøp kjapt - trygt og billig

Høybråtenvn. 79, 1088 Oslo
Tlf. 22 21 18 63

DIN LOKALE TANNLEGE PÅ HØYBRÅTEN

<https://hoybratentannklinikk.no>

epost@hoybratentannklinikk.no

Høybråten Tannklinikk holder til på Høybråten i bydel Stovner, Oslo. Vi kan tilby det meste innen vanlige tannlegetjenester, forebyggende tannbehandling, estetisk tannpleie, rotbehandling og protetikk.

Ta kontakt med oss for å høre hva vi kan gjøre for deg. Alle gamle og nye pasienter ønskes selvsagt hjertelig velkommen til oss!

22 21 70 70

Ordinær åpningstid (mandag, onsdag, fredag) er 08.00-16.00. Tirsdager og torsdager har vi åpent til 19.00. Behandling utenom åpningstider etter avtale.

Du finner oss i Høybråtenveien 76 rett i nærheten av KIWI på Høybråten, og vi har i flere år tilbudt våre tjenester til fornøyde kunder fra hele Oslo. Hos oss får du omsorgsfull tannbehandling til fornuftige priser.

- Ta kontakt med oss for en uforpliktende samtale i dag!

Høybråten Tannklinikk AS

ING.HANS BECKER AS

ELEKTROINSTALLATØR

Vi utfører alt innen el. installasjon

- STERKSTRØM
- SVAKSTRØM
- INTERNKONTROLLER

Pottemakerveien 6B
0954 Oslo

 22 90 11 30
www.hans-becker.no

Guide til kortreiste naturopplevelser

Kortreiste villmarksopplevelser kan by på kjærkomne adspredelser for både store og små på Høybråten. Torill Fredheim Nydal i Villmarksgruppa til Høybråten jeger- og fiskerforening gir her sine beste turtips for nærområdet rundt Høybråten.

Av Carl Fredrik Bø,
Høybråten jeger- og fiskerforening

Reisemulighetene for de fleste av oss vil fortsatt være begrenset av smittevernssituasjonen selv om man ikke er en Lars Monsen.

Kom deg av veien

Høybråten ligger noen steinkast unna naturopplevelser i Østmarka, Lillomarka og Liaskogen. Uansett hvor man velger å ta turen, er Torills sterke anbefaling å komme seg av veien og inn på stiene. – Det handler om å ta 90-grader av fra den vante stien. Da dukker eventyrene fort opp. Fra parkeringsplassen ved Badedammen ved Grorud er det kort vei til spennende opplevelser i Lillomarka. Steinbruvannet er fint, men for dem som bare vil gå litt lenger, er både Aurevann, Romstjern og Stokkevann fine mål, selv om man ikke har med seg noen fiskestang, sier Torill.

Utforsk stiene

På Liaskogen anbefaler Torill å gå på oppdagelsesferd på en av de mange småstiene. – Det går stier på kryss og tvers av Gjelleråsen. Her er det mye som kan

oppdages, og både store og små kan få en overraskelse over hvor stien ender. Området er samtidig så begrenset, at man ikke klarer å gå seg bort, sier Torill, og forklarer at om man blir usikker så er det bare å ta frem kartet på mobilen. Torill har flere morsomme reisemål i området:

–Gapahuken «Gubbero» som seniorgutta i HSIL har satt opp, er et fantastisk utsiktspunkt. Eller så har vi «Kjerringfred» som er en annen fin gapahusk lengre sør. Og har man ikke gått sherpa-trappene ved Liastua, så er det også morsomt, sier hun.

Få skogen rundt seg på alle kanter

Hele Østmarka er tilgjengelig til fots fra Høybråten, og det tar ikke mange meterne fra man har passert Karihaugveien, før man har skogen rundt seg på alle kanter.

– Mange av oss følger nok veien sørover fra parkeringsplassen opp til Mariholtet av gammel vane, men du skal ikke gå mange meterne av veien før du risikerer å skremme opp både orrfugl eller hare. Det går flere spennende stier over Tørrgranåsen opp mot Puttåsen vest for veien. Her kan Svartputt eller Lauvtjern være naturlige mål, sier Torill Fredheim Nydal i Villmarksgruppa til Høybråten jeger- og fiskeforening.

HF

Rundt Steinbruvannet i Lillomarka er det mange fine leirplasser.

Utsikt fra gapahuken «Gubbero» i Gjelleråsmarka.

Gode turtips for barnefamilier

– Deler man barnas nysgjerrighet, blir selv de korteste turene fylt med spennende opplevelser, sier Torill Fredheim Nydal i Villmarksgruppa til Høybråten jeger- og fiskerforening. Her gir hun noen enkle tips og råd for at flere barnefamilier skal kunne glede seg i naturen.

– Den gode turopplevelsen starter hjemme. Ambisiøse planer kan for mange være starten på en masete tur, spesielt hvis man har med seg små barn. Min anbefaling er å starte med mikroekspedisjoner som alle

behersker. Dette skaper en følelse av mestring, for både store og små. Målet er ikke å gå lengst mulig, men å ha det gøy mens man går. Og alle vil jo gjenta noe som er gøy, sier Torill med et smil.

Lek seg frem

For ungene vil det å være på tur være målet i seg selv, og Torill anbefaler at man ikke presser de minste barna til å gå lengre enn at alle synes det er gøy. – Det handler om å finne på gøy ting underveis, og leke seg fremover med barna. Det er ikke store tingene som skal til før barna synes det er spennende; demme opp bekker, fiskesprett, huske på bøydre trær og busker. Bare fantasien begrenser oss, og heldigvis har barna mer av det enn det vi voksne har, sier Torill.

Bensin-godteri

Det å ha med seg noe godt å spise er

viktig. Tillates det å fyre bål, så er det jo alltid gøy å grille pølser, men pinnebrød og marsmallows kan øke opplevelsen ytterligere.

– Hvis man ikke har en gassbrenner og kan koke vann på tur, så holder det å ta med en termos med varmt vann. Da kan man lage både nudler og havregrøt på kort tid. Det er også muligheter for å ha med seg varm suppe eller gryterett på termos, eller wienerpølser. Slike matopplevelser gir både energi og setter en spiss på turen, som barna vil huske. La gjerne barna bestemme maten, det er litt ekstra gøy å få være med å bestemme hva man skal spise, sier Torill, og understreker det aller viktigste:

– Og så må man jo ha med seg litt bensin-godteri. En pose med smågodt gjør selv den tøffeste bakken litt kortere å gå for små barnebein.

Forts. nederst på motstående side.

Den blomstrende butikken på Høybråten

Ja, blomsterforretningen i Høybråtenveien, på skrå over for kirken, svikter aldri. Ca. midt i desember legger de alle sine idéer og kreative løsninger sammen, og resultatet blir vakkert, spennende og «julete». Allerede utenfra er butikken innbydende, med masse lys i vinduene, grønne planter og vakre krukker, engler og julepynt. I år var det satt opp en paviljong ved trappen, for å beskytte både kunder, butikkansatte og varer mot regnet, som dominerte desember måned. Men om måneden var mørk og våt, var det lyst og trivelig der i blomsterhavet.

P.g.a. koronaen som styrte mye på den tiden, var det ikke lov å være mange i butikken samtidig. Da var det greit å kunne vente under taket i paviljongen. Munnbind og sprit var obligatorisk og nødvendig når du skulle inn. Kranser og

annen utepynt fikk vi kjøpt i paviljongen. Her sto en ung mann som med glede hjalp kundene med det de måtte ønske. En student med julejobb, og som trivdes godt blant alle damene i blomsterbutikken. Inne strålte lysene om kapp med de blide damene som ønsket velkommen. Du fikk som vanlig personlig veiledning og hjelp om du ønsket det, med meter-avstand som var pålagt. Men smil når mye lenger enn en meter, så kommunikasjonen var helt topp. For disse jentene/damene smiler hele tiden, ikke et påtatt «selgersmil», men slike som når opp til øynene. Alltid servicen på topp. Så følte du deg litt alene i koronajulen, så var det lurt å ta en tur til blomsterbutikken.

Jeg skulle ta noen bilder av juleutstillingene, og det var nok å velge i. Et fint pyntet juletre møtte meg rett innenfor døren. Det

duftet jul og blomster. Alle steder hvor øynene søkte var det morsomme nisser, søte engler og selvfølgelig vakre blomster. Julestjerner i flere farger, store og små juleroser, som du kan plante ut, så kommer den igjen til neste år. Orkideer er alltid populært, de blomstrer i månedsvis og passer godt inn med julepynt. Amaryllis i rødt, rosa og hvitt, med og uten striper har blitt en blomst mange vil ha i desember. De er eventyrlig vakre.

Jeg gleder meg alltid til jeg skal dit å ta julebilder, det er en ren fornøyelse. Nå når bladet er i postkassene, håper jeg at Koronaen har dempet seg, at vi kan møtes i blomsterbutikken med «hele ansiktet». Lykke til i 2021 blomsterdamer, dere skaper mye skjønnhet og glede. *Hf*
Frøydis C. S.

Varme barn = slitne barn

Barn blir ikke slitne, de blir bare umotivert. – Det å la barna ha med seg en lekebamse eller dukke som turvenn, gir gjerne foreldrene en ekstra alliert i dialogen med barna underveis, sier hun. Torill anbefaler også at barna får ta med seg enn venn eller to. Det gjør det mye morsommere å være på tur. Blir barna slitne så handler det veldig ofte om at de er for varme. Tenk flere lag. De fleste barn er heller for varme enn for kalde på tur. Blir barna varme, så blir de fort slitne – de blir rett og slett for

varme av å gå. Hvis barna fort blir slitne, kan det være et godt tips å ta av en genser. På tur har man også bedre tid til å prate sammen.

– Går man en hel dag på tur, så vil man få mulighet til å snakke om ting man ellers ikke får tid til. Eller å planlegge ting man skal gjøre fremover. Dette er noe vi ikke får mulighet til i en ellers hektisk hverdag. Dette gjelder ikke bare når man går på tur med barna. Gode turer danner rammer for gode samtaler i alle aldersgrupper, sier Torill.

Gode pauser

Torill anbefaler at man tar med seg noe å sitte på. Et sitteunderlag, og gjerne et teppe om det er litt kjølig. Det er lurt å finne seg et sted i le. Har man med seg små barn, så kan det være nødvendig å stoppe før man kommer dit man hadde tenkt. Er man på tur så er det veien som må være målet.

– Husk at det er lov å treffe hverandre på tur – også for ungdommer og voksne, sier hun med et smil. *Hf*

Høybråten Lions gir 100.000 til helsehus

Høybråten Lions har hatt et stille år, men er klare for kunstutstilling i november, jubileumsbok i 2022 og donerer nå 100.000 til helsehus.

Ved Kaare Martin Granerud
Høybråten Lions

– Det var kjedelig og trist at kunstutstillingen for første gang måtte avlyses i høst, men sånn er det i disse koronatider. Vi er veldig klare for høstens utstilling og er allerede i gang med å få på plass de fleste utstillerne, sier president i Høybråten Lions, Christian Lund.
Årets utstiller skulle i høst vært Nico Widerberg, og vi er så heldige at han har sagt seg villig til å være hovedutstiller for 2021.

50-årsjubileum neste år

I 2022 er Høybråten Lions 50 år. Klubben ble startet i 1972. Gunnar Jonassen var med på å starte klubben og er fortsatt medlem. Per Fossum og Birger Clausen overførte medlemskapet fra Bøler Lions ikke lenge etterpå, og de er også fortsatt med.

Vi er godt i gang med å hente frem minner over store og små hendelser, og kommer til å gi ut en jubileumsbok i både trykket og digital form som forhåpentlig kan glede både medlemmer og andre.

100.000 til Høybråten-tiltak

– Det skjer mye som kanskje ikke alle får med seg, ikke minst at hele overskuddet fra kunstutstillingen deles ut til gode formål. Lokale tiltak på Høybråten fikk etter utstillingen i 2019 over 100.000 kroner, og

det er en stor glede å kunne gi så mye til lokalsamfunnet, sier Lund.

Mange av aktivitetene i Lions-regi nasjonalt er avlyst på grunn av pandemien, Det samme gjelder Høybråten Lions aktiviteter som barneskirenn, tulipanaksjonen og andre aktiviteter som krever fysisk tilstedeværelse.

Stor gave til helsesenter

Som for andre frivillige organisasjoner, har klubben fått godtgjørelse for tap av inntekter blant annet fra kunstutstillingen som er klubbens hovedinntektskilde. Dette har bidratt til at klubben har kunnet videreføre sin økonomiske støtte til ulike nasjonale, lokale og internasjonale sosiale formål. Det viktigste bidraget i 2021 er at klubben

velger å støtte Beitostølen Helsesportsenter (BHSS) med 100.000 kroner. Dette er en velrenommert spesialisthelsetjeneste som gir et tilbud til barn, ungdom og voksne med ulike diagnoser, funksjonsnedsettelser og funksjonsnivå. Senteret ligger i Valdres og ble bygget etter den aller første Lions Røde Fjær-aksjonen i 1966.

God følelse

Det er nå besluttet å bygge et «Lionshus» – et familie- og kompetansesenter i tilknytning til senteret. Det nye «Lionshuset» skal gjøre at familier som har behov for opphold på BHSS får mulighet til å bo sammen under oppholdet. I tillegg gir det bedre fasiliteter til det gode arbeidet som gjøres.

– Det gjør godt å vite at vår innsats i klubben ikke bare kommer lokalmiljøet på Høybråten til gode, men også bidrar til at unge og gamle med ulike fysiske utfordringer kan få et godt rehabiliteringstilbud i flotte omgivelser sammen med sine nære, sier Egil Martinsen som er ansvarlig for Røde Fjær-aksjonen i Høybråten Lions. *HF*

Kunstutstillingen i fjor høst måtte avlyses, men Høybråten Lions er klare til nytt arrangement i november med Nico Widerberg som hovedutstiller.

Gudrun, Mette Lene og Elin

Hår
stua

Fredheimvn. 3
Tlf. 22 10 66 05.

Mandag, onsdag og fredag kl. 10–16.
Tirsdag og torsdag kl. 10–20.
Pensjonistrabatt mandag, tirsdag og onsdag kl. 10–14

Vi ønsker deg hjertelig velkommen til vår salong!

Høybråten Fysikalske Institutt

VI TILBYR:

- Fysioterapi
- Trykkløst behandling
- OMI
- Lymfødembehandling
- Akupunktur NAFO
- Medisinsk treningsterapi
- Treningsmuligheter

AVTALE MED BYDELEN

Høybråtenveien 76, 1088 Oslo
Tlf. 22 21 49 49

www.hfysio.no

Kjærlighet til planter i koronaens tid

Jeg må si at det har vært et tøft år, og at det på høsten gikk opp for meg at nedstengning og mangel på sosial kontakt kunne vare lenge. Det ble derfor viktig for meg å finne noen gleder å holde fast ved som ikke utgjorde noen smittefare eller innbefattet noen form for sosial kontakt. For meg som er dyrkegal, var det ikke vanskelig å lande på oppal (forkultivering) av planter inne, så da var det bare å sette i gang med såjord, frø, vasking av potter og dyrkelys.

Siden det ikke ble noen høsttur til utlandet, kunne jeg jo bare sette i gang, jo tidligere jo bedre. Det første jeg sådde i midten av november, var grønn lollo rosa plukksalat. Jeg var litt vel ivrig og sådde ganske mye og tett, så etter hvert måtte salaten flyttes over i større og dypere dyrkekar. Heldigvis fant jeg noen store plastkar etter pinnekjøttet fra forrige jul. De lagde jeg ti hull i bunnen av, fylte på med så mye jord som mulig og pottet om salaten. Dette karet satte jeg oppi et tilsvarende kar, som var litt større. Da kunne jeg vanne på skålen, så planterøttene ville vokse nedover for å trekke vann og utvikle fine røtter. Å vanne på skålen kan man ikke gjøre før plantene har fått en viss størrelse. En annen grunn som gjør at det er lurt å vanne på skålen, er at hærmyggen legger egg i de øverste to centimeter i jorden hvis den er fuktig, men hærmygg har vi aldri vært plaget av her i huset, ikke før nå i alle fall. Etter en tur i butikken og innkjøp av urter i potter, begynte det plutselig å fly små svarte fluer rundt plantene, og noen løp på jorden. Etter litt googling så vi at det ikke var uskyldige bananfluer, men hærmygg vi hadde fått. Hærmyggen er som en liten minimygg. Den har litt lenger kropp enn bananflua, er ikke så flink til å fly og løper gjerne på jorda. Hærmyggen legger egg ved rota til plantene, og larvene spiser så på røttene. Dette går som regel bra når plantene er store, men små nyspirte planter kan fort bli ødelagt. Det kan også bli ganske mange av dem etter hvert hvis man ikke setter inn tiltak, så da var det bare å bestille nematoder, som går inn i larvene og uskadeliggjør dem. Nematodene får du kjøpt på Mat og Hage eller på Nyttedyr.no. I tillegg må man ha gule limfeller slik at de voksne hærmyggene går i den fella, for ellers vil de bare fortsette å legge egg. Hærmygg foretrekker gult og blir tiltrukket av det, særlig når limfellene blir opplyst av dyrkelys eller sollys.

Ikke bare hærmygg, men også lus!

Det er ikke bare hærmygg man kan få besøk av når en dyrker inne. Et annet uønsket og plagsomt bekjentskap er lus. Klok av skade fra de siste to årene stekte jeg all så- og plantejord ved 120 grader i en time i stekeovnen. Det tar knekken på alle skadedyr som måtte følge med jorda. Og i år hadde vi ikke en eneste liten lus på besøk,

Hagespalten

Av bybonde Audrey Marie Larsen
Høybråtenveien

Bybonde Audrey Marie med selvdyrkede gulrøtter.

helt til vi igjen kjøpte en potte med koriander. Du lurar kanskje på hvor lusa kommer fra, men det skal bare et lite luseegg til for å få en storfamilie på null komma niks. Egget klekkes, og lusa flyr til en plante hvor den straks begynner å føde levende unger, noen med vinger, andre uten. Lusungene er kjønnsmodne på noen få dager, og slik kan du få en invasjon av lus. Lusa suger saft av plantene og sprøyter samtidig inn en gift slik at bladene krøller seg. Heldigvis oppdaget vi dette tidlig, eggene ble skrapet av jorda, og plantene som var angrepet ble forvist ut i kulda.

Man kan også lage te av kjerringrokk ved å koke en liter vann med tre spiseskjeer kjerringrokk i 30 minutter, sile av og oppbevare det på flasker i kjøleskapet. Ta en del kjerringrokk til ti deler vann, og vann med dette to ganger i uka i et par uker. Kjerringrokk inneholder kiseltsyre/silisium som styrker celleveggen hos plantene slik at lusa ikke greier å bite igjennom. Avkoket virker også styrkende på plantene.

Selvforsynt med salat

Plukksalaten sådde vi i fjor i midten av november, og i skrivende stund har vi vært selvforsynt med salat i 12 uker. Det har vært en fantastisk opplevelse. I år greide jeg ikke å vente og sådde paprikaen i midten av januar, det angrer jeg ikke på. Frukten på den ene planten er nå syv centimeter lang og jeg tror at vi vil ha våre første spiseklare paprikaer i midten av mai. I tidligere år har vi ikke hatt modne paprikaer før i slutten av juli, så dette er en eventyrlig grønn opptur som vi gjerne gjentar hvert år fremover. Men det er noen forutsetninger som må innfris hvis man skal kunne så frø så tidlig som vi har gjort i år. Det er plantelys og et rom som ikke er for varmt, ca. 18–20 grader er fint. I år kjøpte vi inn nytt plantelys og var spent på om det ville fungere. Vi kjøpte lysarmatur på Bil-Tema på 1,5 m til en billig penge, og lysstoffrør med 6400 kelvin hos Lysimportøren.

Det er mange forskjellige lyskilder å velge imellom, og jeg er ingen ekspert på området, men planter vil ha kaldt lys og mest mulig kelvin. 6400 er det nærmeste man kommer sollys. Vi er veldig fornøyd med det nye plantelyset, det gir riktig lys, det gir ikke fra seg så mye varme og det trekker lite strøm. Plantene våre er nå lubne og fine og har ikke strukket seg for mye. I år har vi gått litt amok når det gjelder å så tidlig. Men du må for all del ikke så alt grøntforet tidlig, fordi noen planter som f.eks. squash og gresskar vokser fort og blir svake i stilken av å stå for lenge inne og vil ikke trives. Jeg har prøvd det, og det ble ikke noen suksess. Husk at du også skal ha plass når de små grønne spirene vokser til og ikke er fullt så små lenger.

Noe av det du kan bruke som gjødsel

Når det kommer til selvforsyning, så kan en bruke rester av kokevann og annet til å vanne og gjødsle plantene med. Jeg vil ikke gå veldig grundig inn på dette temaet, men det er en del du kan bruke som gjødsel, som f.eks. vann etter at du har kokt egg. Du kan ta vare på grønnsaksvann, men det må være uten salt. Når du skyller melkekartongen, kan du bruke den skvetten til å vanne plantene med. Melk inneholder proteiner/nitrogen og kalsium, noe som plantene vil sette pris på. Noe annet du kan gjøre, er å ta vare på eggeskall og finmale det i en kjøkkenmaskin eller kaffekvern. Skallet må være finmalt, nesten som melis hvis plantene skal ha noe glede av det. Hele 96 prosent av skallet er kalsium, resten er magnesium og fosfor. I tillegg kan du ta ut den tynne hinna i egget og legge det på sår som har vanskelig for å gro. Det er rene vidundermiddelet. Bananskall inneholder mye magnesium, men bruk skall av økologiske bananer, så unngår du rester av sprøytemidler. Bananskall kan du bruke til å grave ned i det hullet du skal plante grønnsaker i ute i hagen om våren, i jorda rundt rosene dine og som gjødselvann. Skal du lage gjødselvann, så fyller du 2/3 av et syltetøyglass med bananskall, etterfyller med vann som har ca 50 grader, og setter på lokket. La glasset stå et mørkt sted i noen dager, og bland så dette bananvannet med 1/3 vann før du vannet plantene dine. Urin eller gullvann som noen kaller det, er også veldig næringsrikt og kan brukes som plantenæring, men husk at det er sterke saker, så det må tynnes ut med ti deler vann før det gis til plantene. Du må også huske på at urin inneholder rester av medisiner, hormoner, antibiotika osv, så hvis du bruker medisiner av noe slag, ville jeg ikke brukt det på plantene. Lykke til med ny sesong og grønn opptur.

AM

Takk til våre annonsører

Vi takker både nye annonsører og dere som har brukt vårt blad til profilering gjennom mange år. Vi håper annonsen gir mer salg, og vi takker for støtten.

Høybråten Velforening

Gjenbruksstasjon på Haugenstua

Gjennom et liv blir det så mye «ting» som fyller skuffer og skap. Vi arver, kjøper og samler. Det er ting som kanskje andre kan ha nytte av. Loppemarked er greit slik, da kommer kjøpere, finner noe som kan brukes og støtter samtidig arrangøren økonomisk. Men koronaen har satt en stopper for loppemarked – enn så lenge.

Jeg hadde fylt opp to pappesker og var i ferd med en ny da landet ble nedstengt. Eskene stod en stund i garasjen før jeg fikk et tips om Gjenbruksstasjonen på Haugenstua. På det som før var et aktivt torg, ligger det en liten butikk i 1. etasje, på et hjørne.

Eskene var tunge, så jeg trengte litt hjelp. Du kan ikke kjøre til døra, men må parkere på plassen foran en Kiwi-butikk og gå over plassen.

Butikken var som et gammeldags glassmagasin pluss litt til. En hyggelig dame tok oss i mot, hun tok gjerne i mot eskene

og forsvant inn på bakrommet for å pakke opp. Venninnen og jeg gikk en runde. Det var en vandring i nostalgi, alt hadde vi sett før, men det var fint ordnet i hyller og reoler. I tillegg var det et hjørne med klær for barn og voksne. Jeg tenkte at dersom du har knust en tallerken i det gamle middagsserviset ditt, vil du kanskje finne en ny der.

Butikken dekker tydeligvis et behov, for det var stadig folk innom mens vi var der. Jeg ble stående å prate med hun som stod bak disken. Jeg lurte på om dette kunne lønne seg økonomisk; var det penger å tjene? Hun svarte at borsett fra husleien til OBOS som var gårdeier, gikk resten på frivillighet. Det jobbes gratis, «varene» fikk de jo og overskudd fra salget gikk til skolegang for barn og rent vann, alt i afrikanske land. Det eneste de hadde litt lite av, sa hun, var barnetøy. Det ønsket de mer av. «Forretningen» har vært stengt etter jul pga korona, men åpner igjen når samfunnet åpner opp. Høybråten er nærmiljø til Gjenbruksstasjonen, det er kort vei til levering og det gir en god, «grønn» følelse å vite at det du leverer kommer andre til nytte.

NB: Varene du leverer må være hele (klær, rene), slik at du selv ville ønske å kjøpe dem.

Lise *af*

www.frivillig-oslo.no

Frivilligsentralen Høybråten

Trenger du hjelp eller har du tid og ønsker om å hjelpe andre i nabolaget?

Frivilligsentralen er der for din skyld.

Vi trenger flere medarbeidere. Vær med i vårt hyggelige miljø.

Vi er til tjeneste for de som ikke klarer seg selv.

Vi kan hjelpe deg med:

- Følge til lege eller lignende
- Handle etc.
- Hjelpe til å løse praktiske gjøremål som ikke krever fagfolk.

Ta kontakt med oss.
Vi holder til på Høybråten Stasjon.
Ring oss eller kom innom.

Vi er å treffe ukens 5 første dager mellom kl 10.00 og 12.30

M.v.h. Ragnhild, Ann Mary, Kari og Brith
Tlf. 22 21 79 67
Foreløpig ligger vi nede til samfunnet åpner igjen.

Følg oss på Facebook

Hold deg oppdatert – følg Høybråten Velforening på Facebook

Høybråten Begravelsesbyrå

22 21 80 00

HELE DØGNET

Høybråtenv. 40, 1086 OSLO
www.hoybraaten-begravelsesbyraa.no

Høybråten Blomster

22 10 61 42

Høybråtenv. 40, 1086 OSLO
www.hoybraaten-begravelsesbyraa.no

Bli medlem av Høybråten Velforening

Velforeningens formål er å fremme medlemmenes felles interesse i området og virke for stedets kulturelle, sosiale og fysiske miljø, og beboernes trivsel og sikkerhet.

Du kan delta aktivt i styret, i en av våre mange komiteer, eller du kan bare være medlem.

Medlemskapet koster kr. 300,- pr. år for hver husstand.

Ønsker du medlemskap: Send e-post til

velhuset@hoybratenvelforening.no

Husk å oppgi navn, adresse, telefon og e-post-adresse.

Vi ønsker deg/dere velkommen.

Utleie av Velhuset

Priser:

Salen fredag-søndag kr 3 500.- + kr 2000 i depositum

Salen mandag - torsdag kr 1 700.-

Møterom 1 etg. mandag - søndag kr 600.-

Rabatt for medlemmer: salen kr 250.-, møterom kr. 50,-

Prisene er inkludert rengjøring.

Velhuset tel. 22 21 79 67 mellom kl. 10.30-12.30 (hverdager)

Trude Erlandsen Rønning tlf. 977 99 5 31

e-post: truders@gmail.com

Høybråten Velforening - Linjebakken 4, 1087 Oslo

Hjemmeside: www.hoybratenvelforening.no

Grasrotandelen Høybråten Velforening

Organisasjonsnummer: 984136323

32774984136323

Klipp her

Klipp her

Spar miljøet

Send oss mail- adressen din!

Er du medlem av Høybråten Velforening?

Vi ønsker at du skal kunne få løpende informasjon pr. mail.

Hvis du ikke allerede har gjort det, ber vi deg sende din mail-adresse til: velhuset@hoybratenvelforening.no
Oppgi ditt medlemsnummer når du gjør dette.

Vel-Nytt deles ut til samtlige husstander på Høybråten.

Velforeningens styre og komitéledere:

Styret:	Navn	Adresse	Postnr.	Tlf. privat	Mobil/jobb	E-post
Leder:	Villy Kolstad	Bergtunvn. 1B	1087 Oslo	22 21 20 28	90 17 21 47	villykol@online.no
Nestleder:	Didrik Enersen	Myrbakkveien 1 E	1088 Oslo		90 97 34 67	enedid@gmail.com
Sekretær:	Anne Jenner	Bjerkeliveien 3 B	1087 Oslo	22 21 50 80	90 59 39 41	anne.jenner1@gmail.com
Regnskapsfører	Harald Henriksen	Skogstien 7	1088 Oslo		92 80 92 09	hasht@online.no
Styremedlem:	Trude E. Rønning	Ellingsrudveien 18	1089 Oslo		97 79 95 31	truders@gmail.com
Styremedlem:	Lars Ottersen	Skanseveien 3 B	1086 Oslo		48 16 14 13	l-ottersen@online.no
Styremedlem:	Dag Oskar Jensen	Bekkevollveien 6C	1087 Oslo		98 20 33 32	dagoskar@icloud.com
Park- og huskomité:	Kåre Østli	Kleiva 11B	1088 Oslo		91 89 44 23	kareost@online.no
Miljøkomité:	Morten Nicholls	Bekkevollvn. 10 B,	1087 Oslo	22 21 85 84	93 64 98 89	nicholls@online.no
Arr. Komité:	Winnie Kolstad	Bergtunvn. 1B	1087 Oslo	22 21 20 28	90 92 04 12	villykol@online.no
Distr.komité:	Dag Oskar Jensen	Bekkevollveien 6C	1087 Oslo		98 20 33 32	dagoskar@icloud.com
Red.komité:	Dag Oskar Jensen	Bekkevollveien 6C	1087 Oslo		98 20 33 32	dagoskar@icloud.com
Valgkomité:	Glenn Mørk	Bekkevollveien 4 D	1087 Oslo		93 00 03 13	glennmork@online.no
Revisor:	Erik Nordal	Linjeveien 33 B	1087 Oslo	22 21 10 99	92 69 62 48	enord47@online.no
Web-ansvarlig:	Anne Jenner	Bjerkeliveien 3 B	1087 Oslo	22 21 50 80	90 59 39 41	anne.jenner1@gmail.com
Frivilligsentralen		Linjebakken 4	1087 Oslo	22 21 79 67		frivillig@hoybratenvelforening.no
Leder:	Jan Henrik Haga	Bekkevollveien 15 A	1087 Oslo	22 21 16 28	92 48 92 16	jhhaga45@gmail.com
Velhuset:		Linjebakken 4	1087 Oslo	22 10 90 51		velhuset@hoybratenvelforening.no
Utleie:	Trude E. Rønning	Ellingsrudveien 18	1089 Oslo		97 79 95 31	truders@gmail.com

Bli medlem av Høybråten Velforening!

Send en mail til Velforeningen: velhuset@hoybratenvelforening.no

- skriv inn navn, adresse, telefonnummer og gjerne e-postadresse.

Våren er i anmarsj og det nærmer seg ryddetid i hus, garasjer og hager
FORBERED RYDDINGEN MED EN TYSSE TILHENDER - VI HAR ET BREDT UTVALG PÅ LAGER!

TILBUD

Som leser av
VEL-NYTT HØYBRÅTEN
 får dere nå tyverilås og
 frilidspresenning kostnadsfritt
 ved kjøp av annonserie
 modeller

Velkommen til en hyggelig
 handel hos
 Grønvold Maskinservice

6151 inkl.mva **13.990,-**

Totalvekt 750 kg
 Nyttelast: 541 kg
 Kassemål (L/B/H): 193/132/35 cm
 Største utv. (L/B): 345/140 cm
 Hjul: 13" helårsdekk
 Brems, Nedfellbar for- og bakkarm

6280 inkl.mva **17.490,-**

Totalvekt 1300 kg
 Nyttelast: 1060 kg
 Kassemål (L/B/H): 250/150/35 cm
 Største utv. (L/B): 411/196 cm
 Hjul: 13" helårsdekk
 Brems, Nedfellbar for- og bakkarm

TYSSE®

6177 inkl.mva **18.490,-**

Totalvekt 750 kg
 Nyttelast: 509 kg
 Kassemål (L/B/H): 250/132/35 cm
 Største utv. (L/B): 388/176 cm
 Hjul: 13" helårsdekk
 Brems, Nedfellbar for- og bakkarm, tipp

Grønvold
MASKINSERVICE

Brobekkveien 112a, OSLO. Tlf. 23 05 06 40
 firmapost@gronvoldmaskin.no

Husqvarna Automower

Vi er klare for klippesesongen og har et stort utvalg av Automower robotklippere fra Husqvarna på lager.

Ta kontakt med oss for en prat om hvilken modell som kan passe for din hage.

Vi tilbyr gratis befaring til deg som leser av VEL-NYTT.

Våren og sommeren går fort. Nyt tiden til fritid og felles hygge og la robotklipperen ta seg av plenklippingen for deg.

Grønvold
MASKINSERVICE

Brobekkveien 112a, OSLO. Tlf. 23 05 06 40
 firmapost@gronvoldmaskin.no